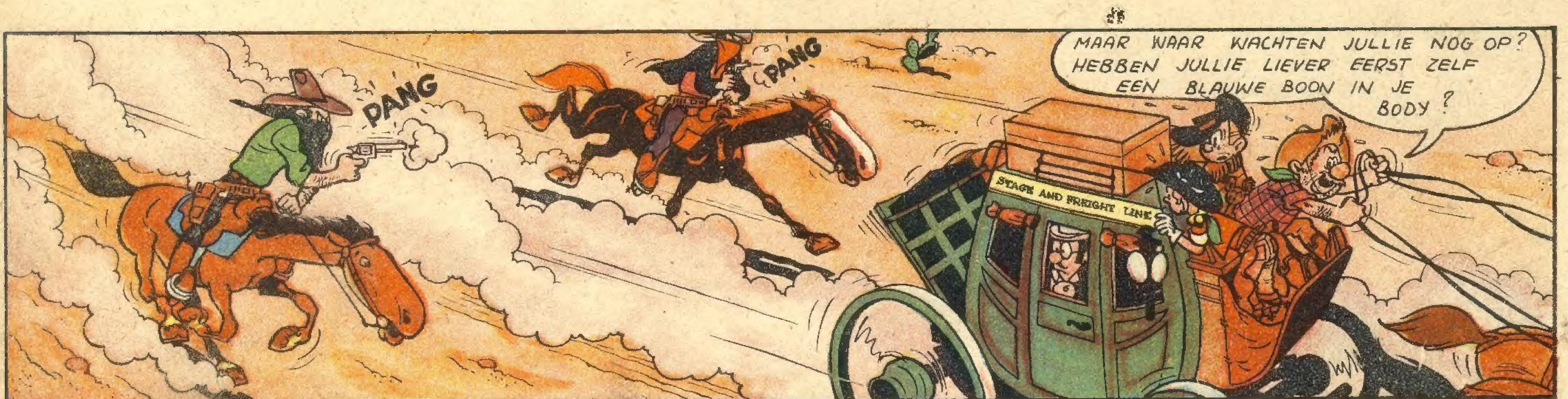

WEEKBLAD

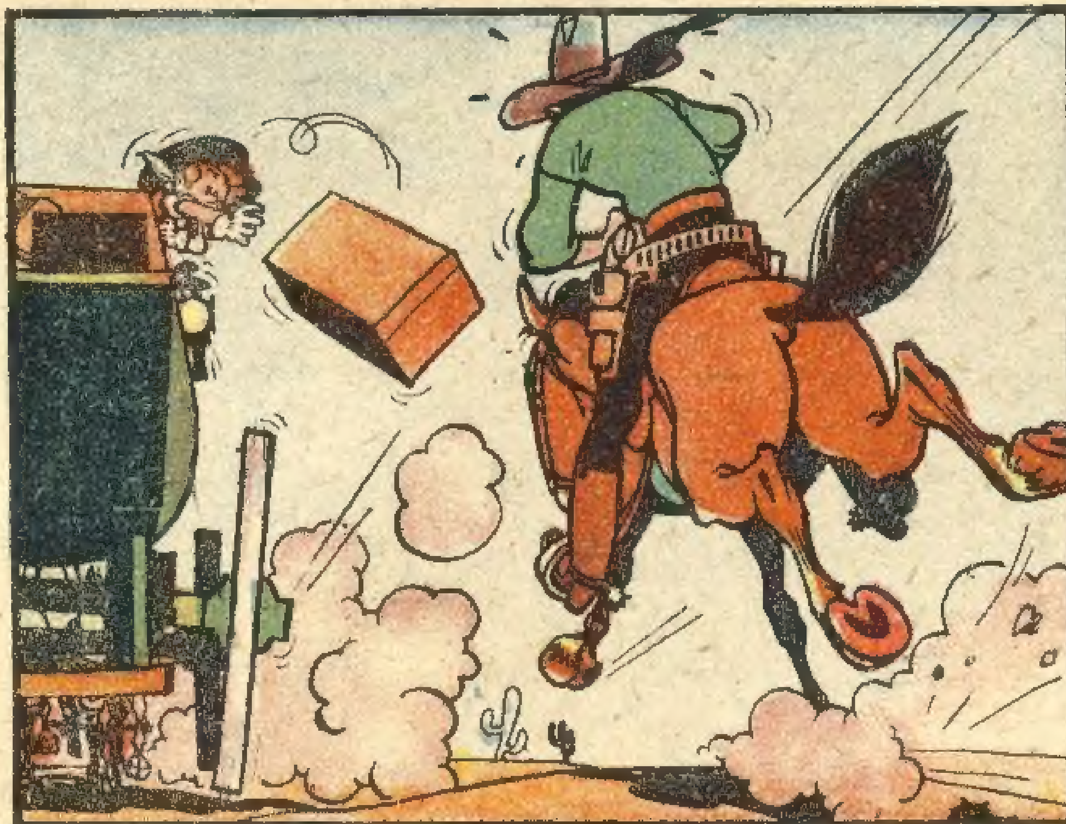
BELGIE: 4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 520. — 16 MAART 1950. — 24 BLZ.

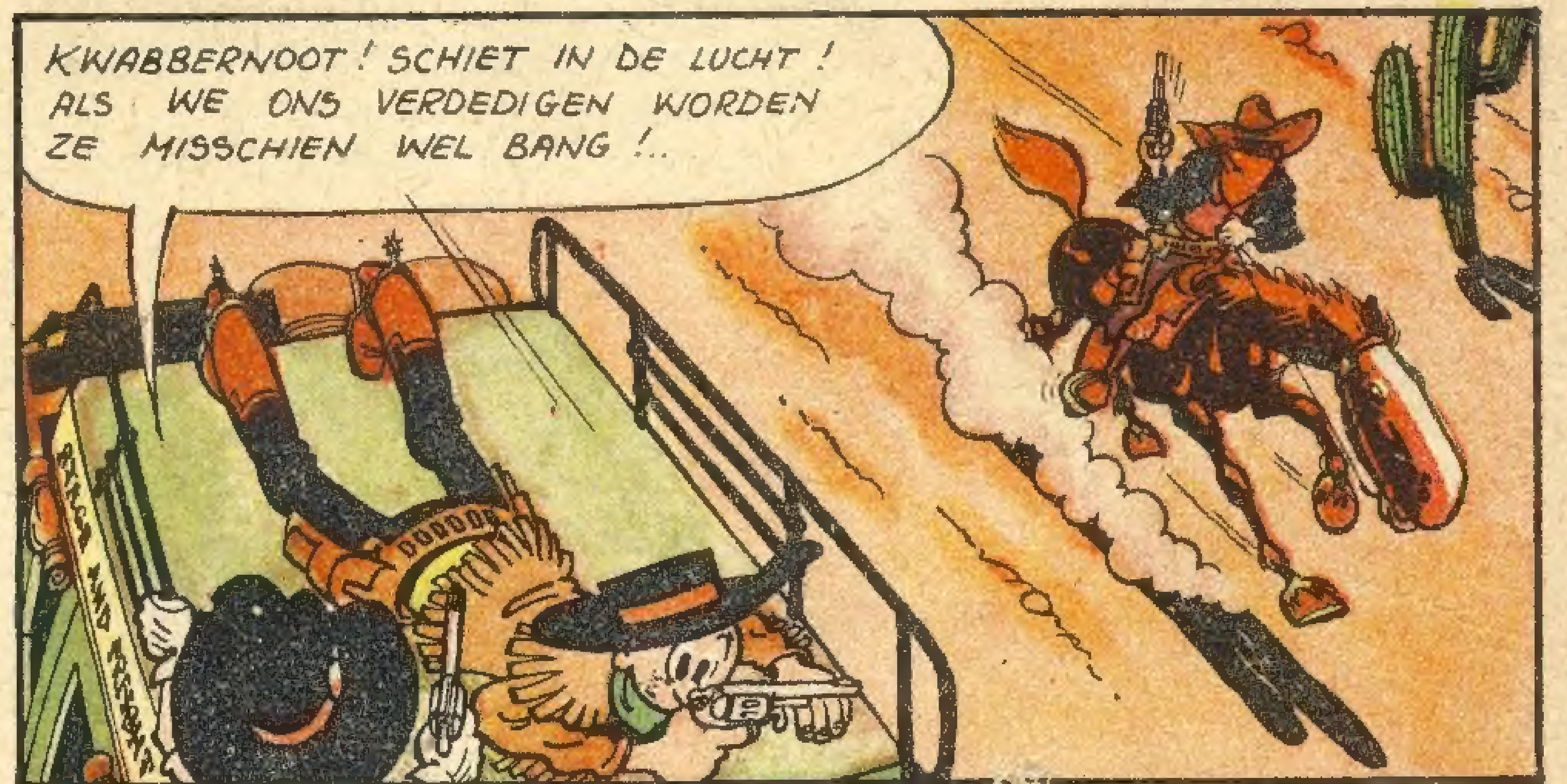

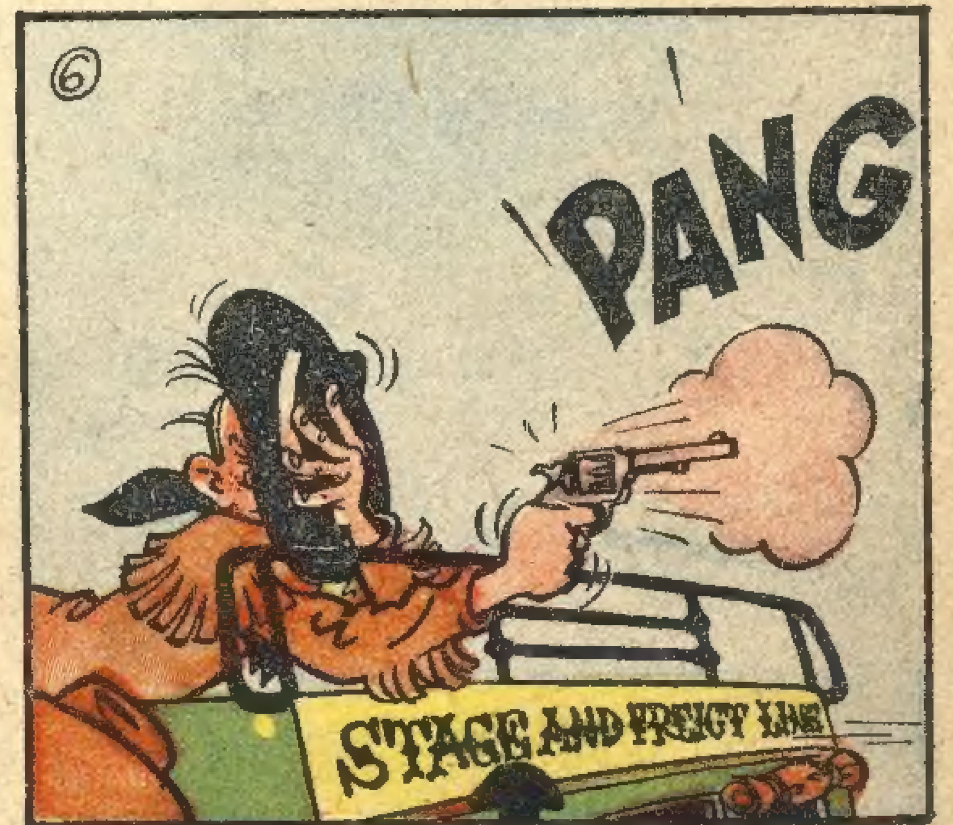

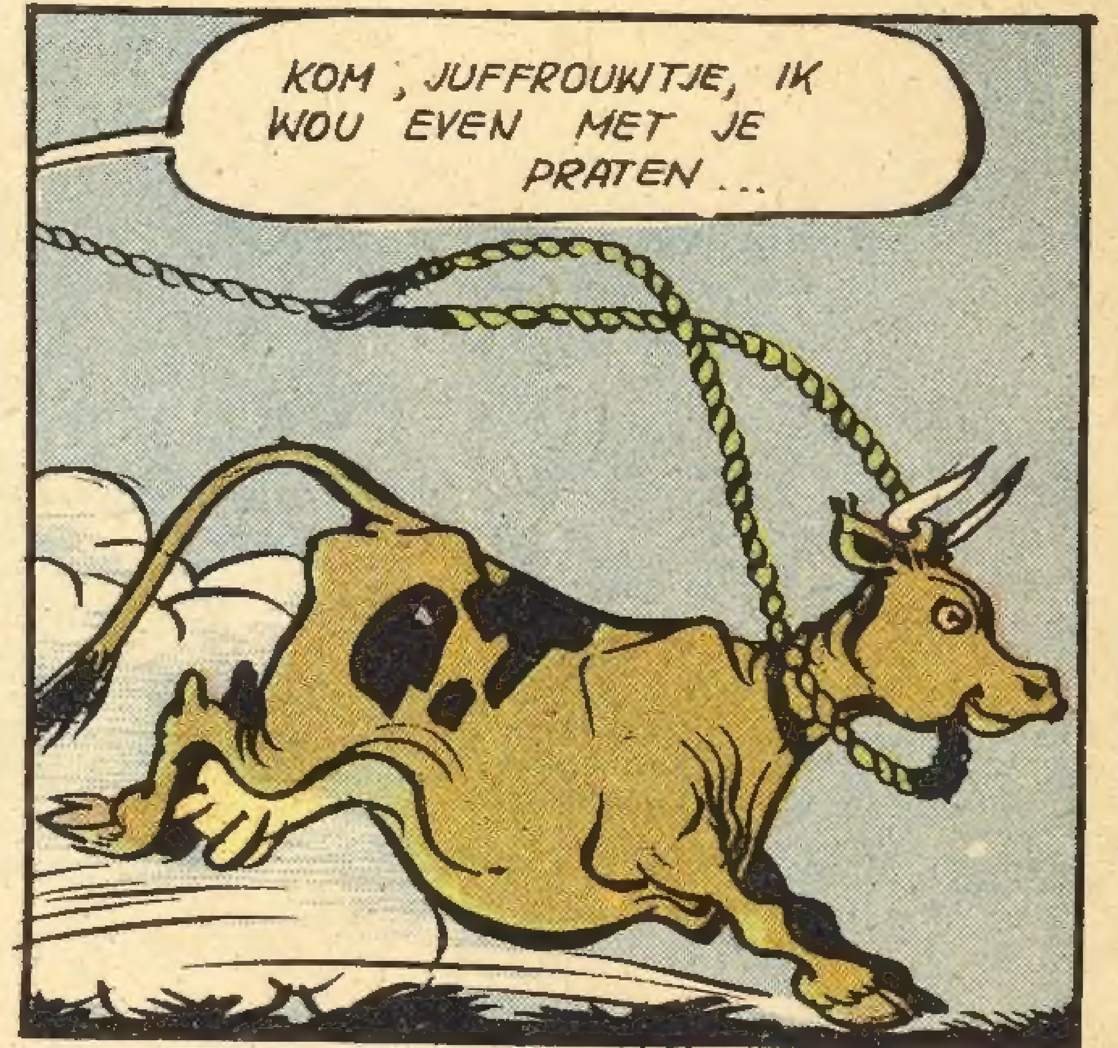

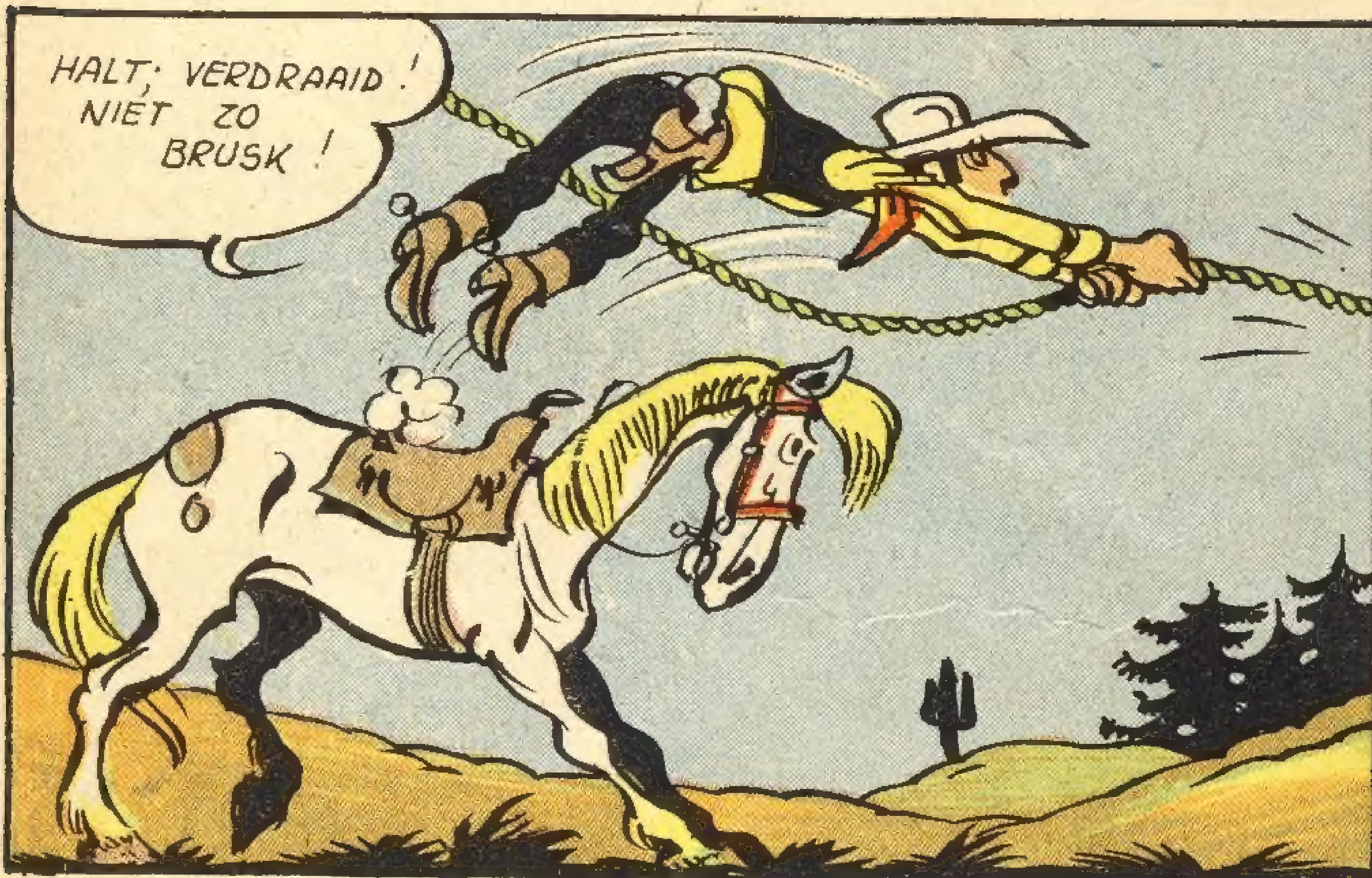
LUCKY LUKE

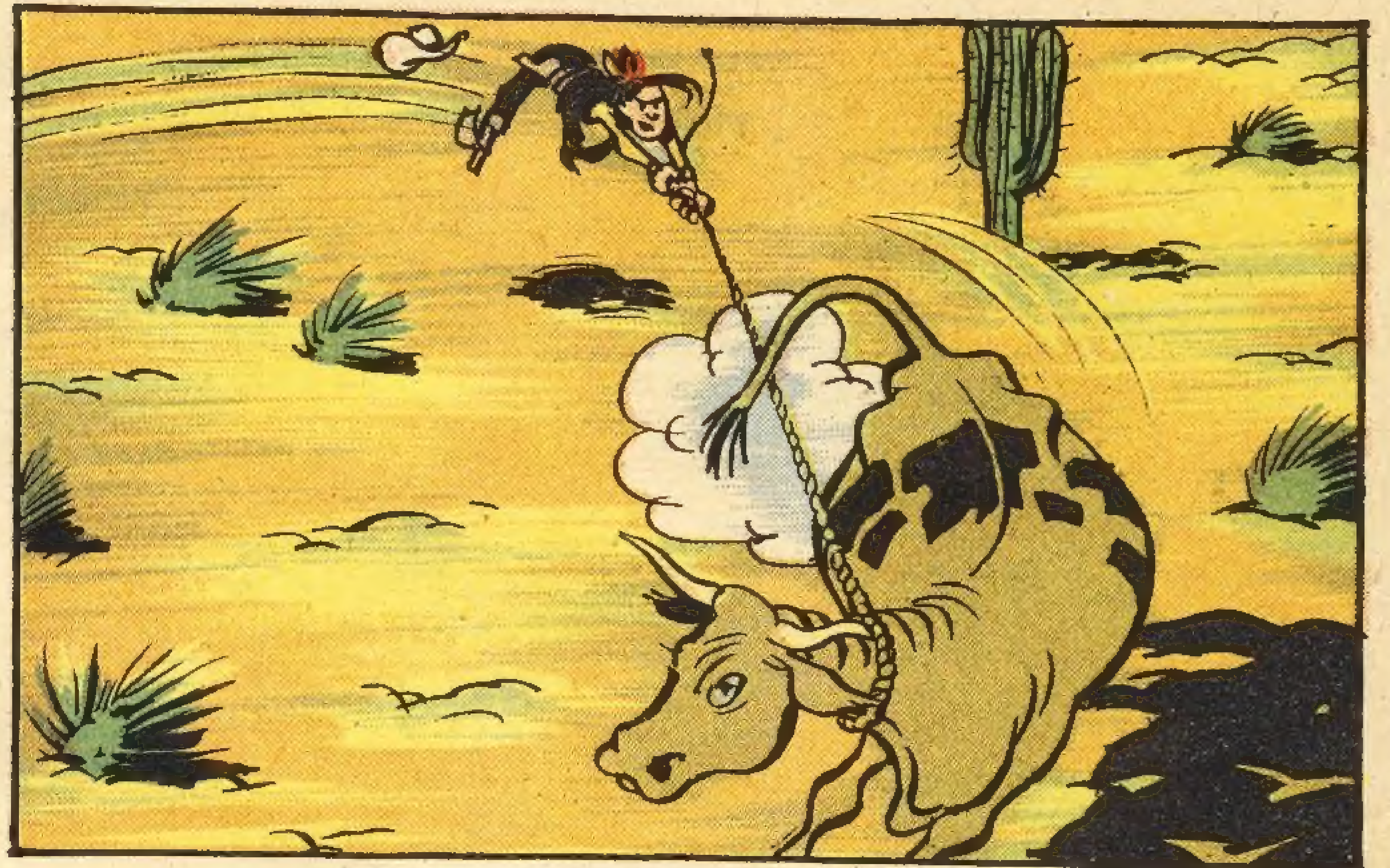
LUCKY LUKE NEEMT DEEL AAN DE "ROUND-UP": HET SAMENDRIJVEN VAN HET VEE OM HET TE BRANDMERKEN.

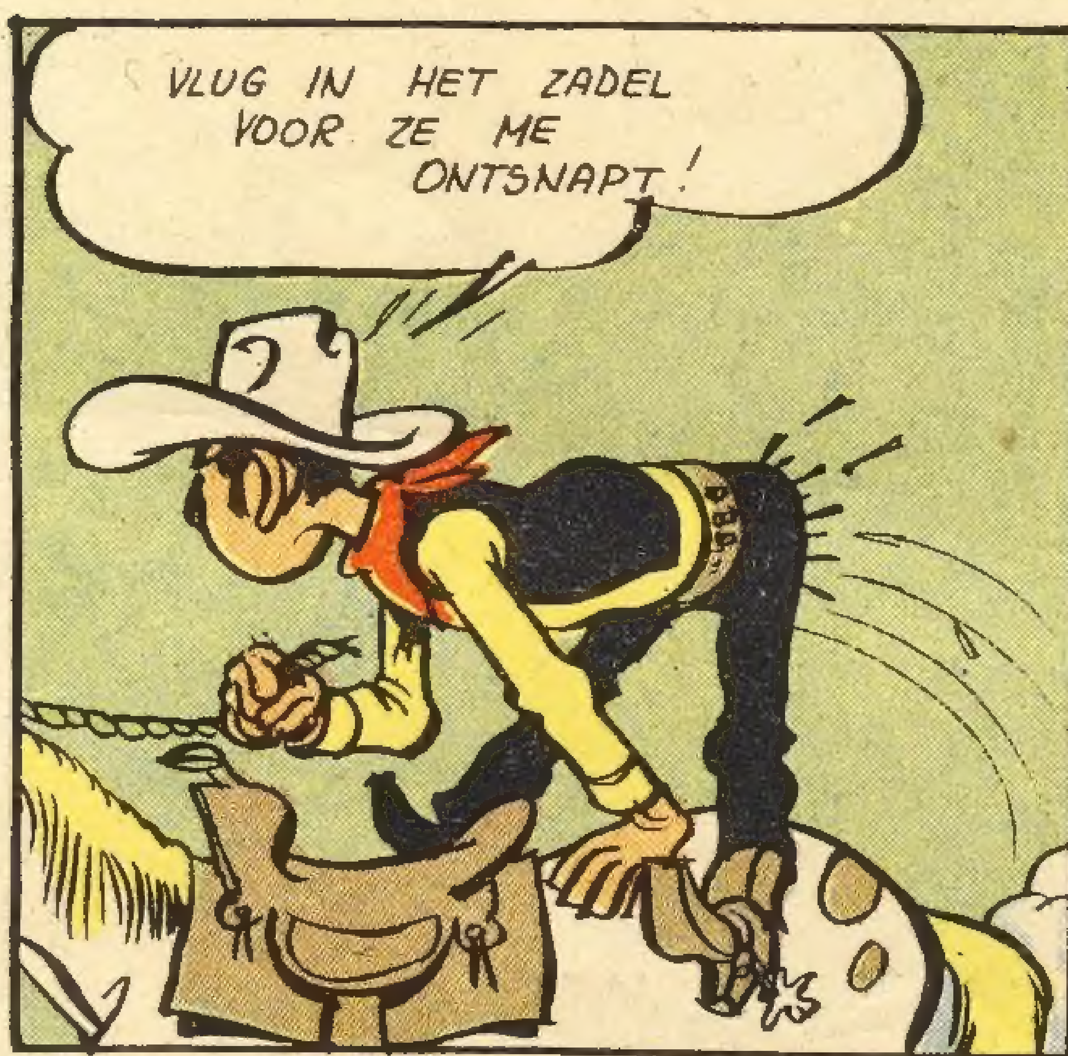

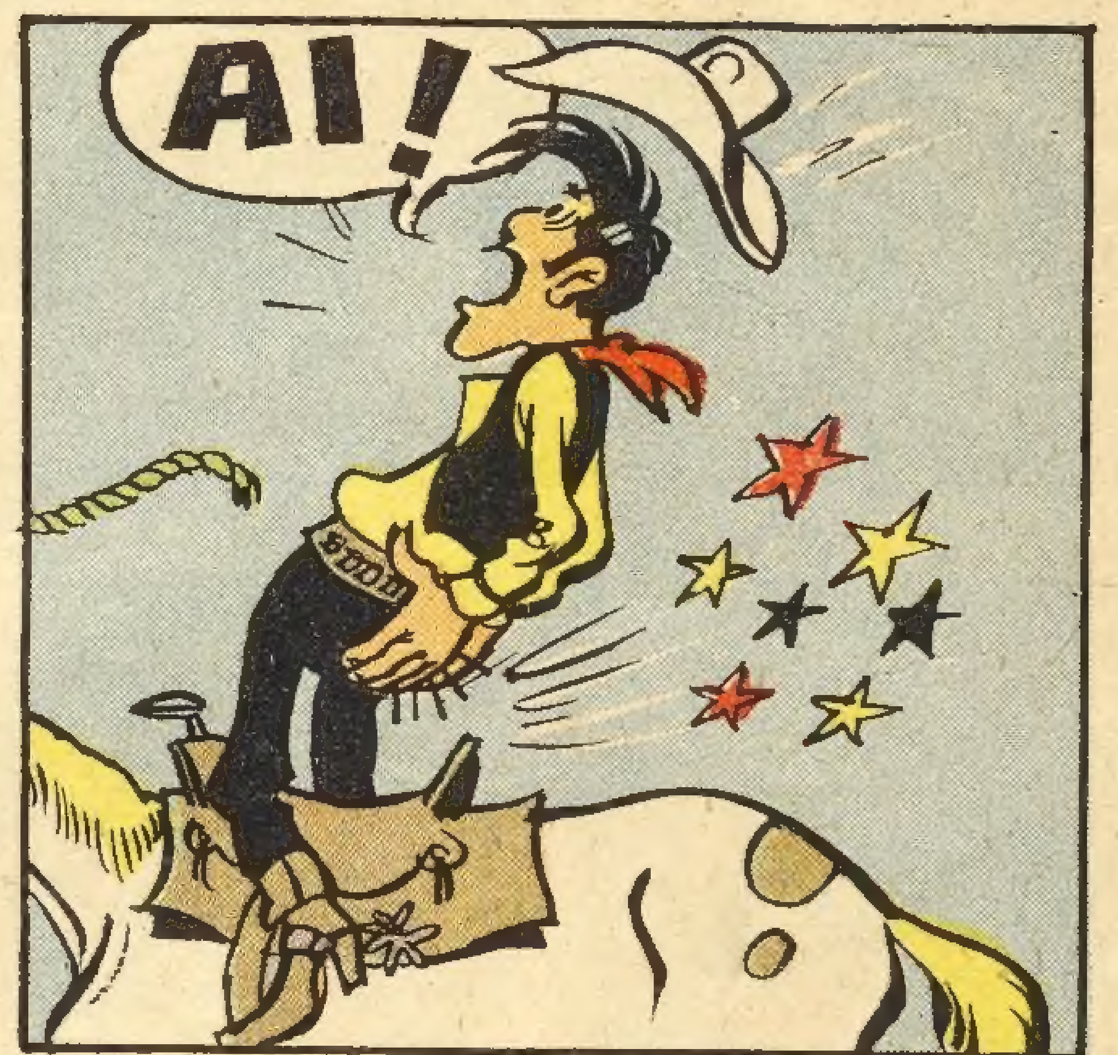

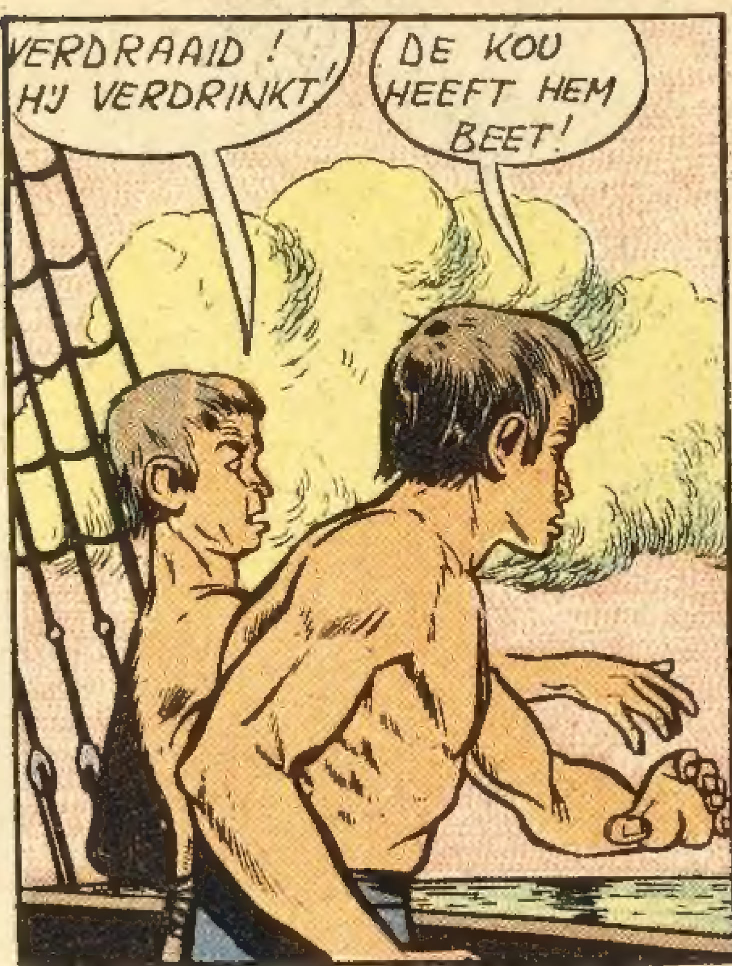

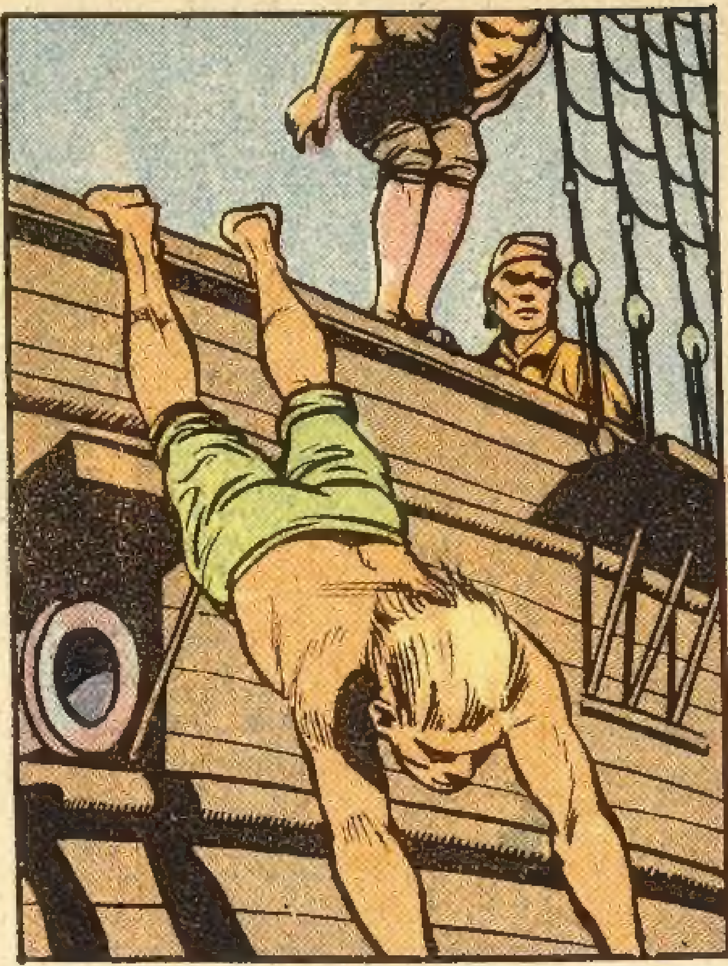

SURCOUF
DE
KAPERSKONING
DE EERSTE STUURMAN VAN DE "SANTA-CRUZ" ZINT OP WRAAK. ZEKERE DAG DOET ER ZICH EEN GELEGENHEID VOOR.

VERDRAAID! HIJ VERDRINKT!
DE KOU HEEFT HEM BEET!

VLUG! GOOI EEN TOUW!
HIJS HEM AAN BOORD!

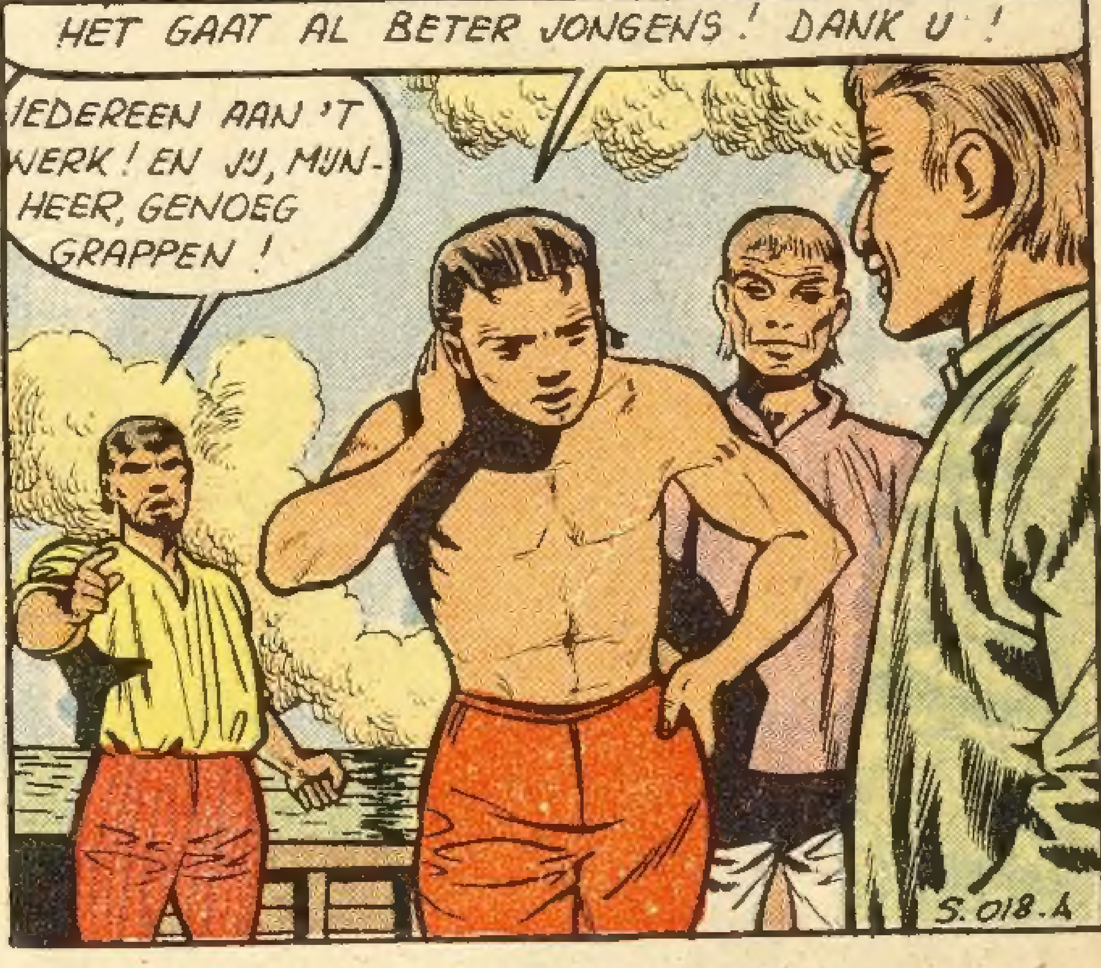

HIJ BEWEEGT NIET MEER!
HIJ WIL MAAR NIET BIJ-KOMEN!
NIETS AAN TE DOEN! HIJ IS WEL DEGELIJK DOOD!

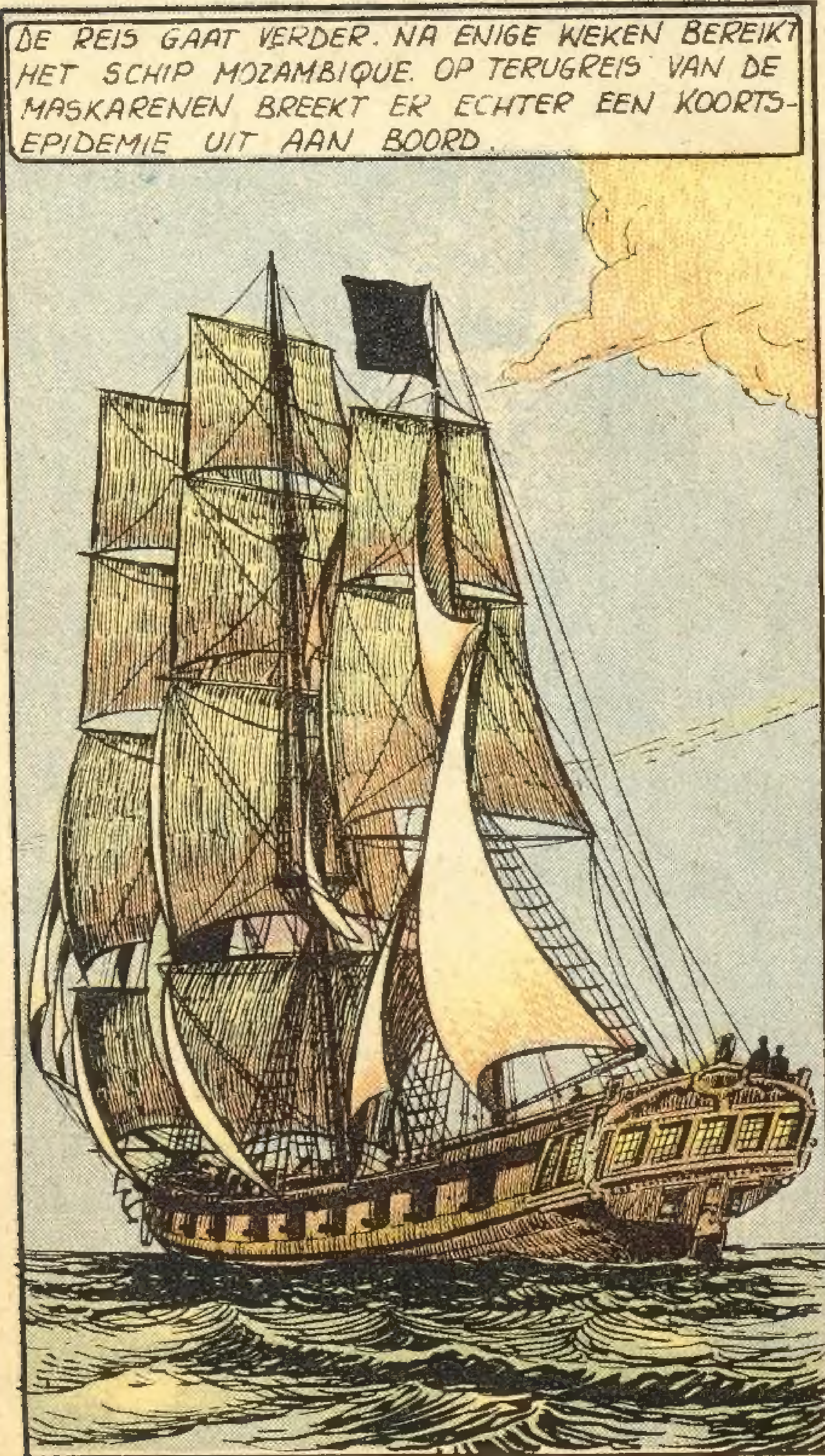

MAAR DAT GAAT!..
ZET HET LICHAAM OVER BOORD!
MIJN WRAAK!

MAAR SURCOUF IS NIET DOOD. HIJ IS ENKEL VERLAMD DOOR DE KOU EN HOORT WAT ER GEZEGD WORDT, ZONDER EEN TEKEN VAN LEVEN TE KUNNEN GEVEN.
HEMEL! IK MOET EEN BEWEGING MAKEN OF IK BEN VERLOREN!

EEN DODE KAN NIET TOT HET LEVEN TERUGGEROEPEN WORDEN!
WACHT! HIJ BEWEEGT! IK HEB HET GEZIEN! ZIJN LIPPEN BEWOGEN!

HIJ DOET ZIJN OGEN AL OPEN!
HET WERD TIJD!!
MALDITO! EEN ENIGE GELEGENHEID DIE ME ONTSNAPT!

HET GAAT AL BETER JONGENS! DANK U!
IEDEREEN AAN 'T WERK! EN JIJ, MIJNHEER, GENOEG GRAPPEN!
S.018.A

DE REIS GAAT VERDER. NA ENIGE WEKEN BEREIKT HET SCHIP MOZAMBIQUE. OP TERUGREIS VAN DE MASKARENEN BREEKT ER ECHTER EEN KOORTSEPIDEMIE UIT AAN BOORD.

WEER EEN ZIEKE MEER. DE "EERSTE"!.. DE SCHEEPSDOKTER IS BIJ HEM.- JE ZULT NU OOK NOG ZIJN DIENST MOETEN DOEN, LUITENANT!
GAARNE, KAPITEIN!

IK... IK BEN ERG ZIEK, NIET?
IK ZAL JE DE WAARHEID ZEGGEN... JE BENT VERLOREN... ER IS GEEN HOOP MEER!

O! MADONNA!.. WIL JE SURCOUF VRAGEN EVEN HIER TE KOMEN?.. IK WIL VERGIFFENIS VRAGEN!
IK ZAL HEM AANSTONDS VRAGEN HIER TE KOMEN!

DAT HIJ MAAR KOMT, WE ZULLEN SAMEN STERVEN!
S.018.B.

RED RYDER

BY FRED HARMAN

IK WOU DAT IK EEN GEBROKEN BEEN HAD EN OOK ZO VERTROETELD WERD!

KOFFIE EN KOEKJES, RED!

ALS ER NU IEMAND BINNENKWAM ZOU IK VERLEGEN WORDEN ALS EEN SCHOOLJONGEN, BETH!

1949 McNaught Syndicate, Inc.

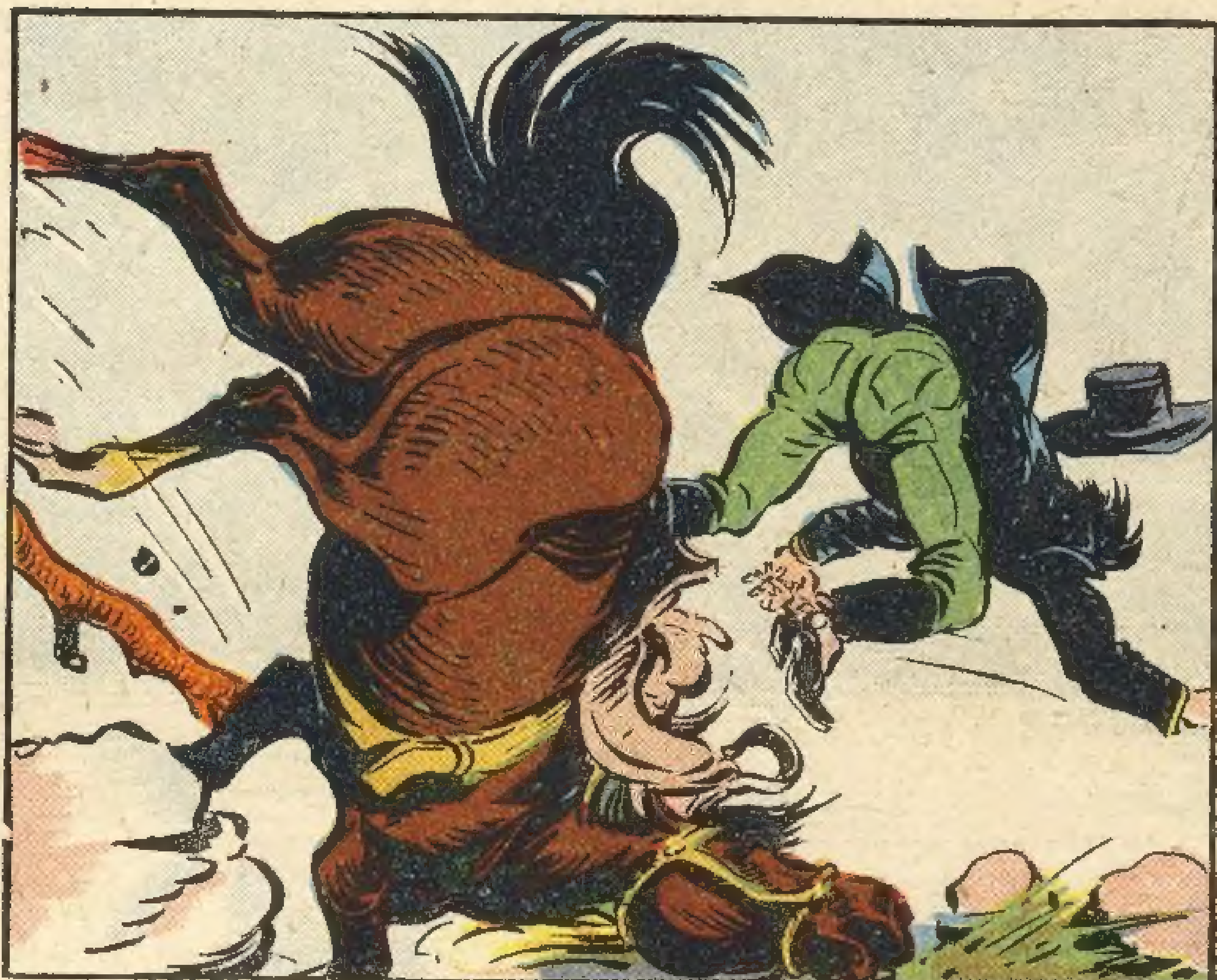

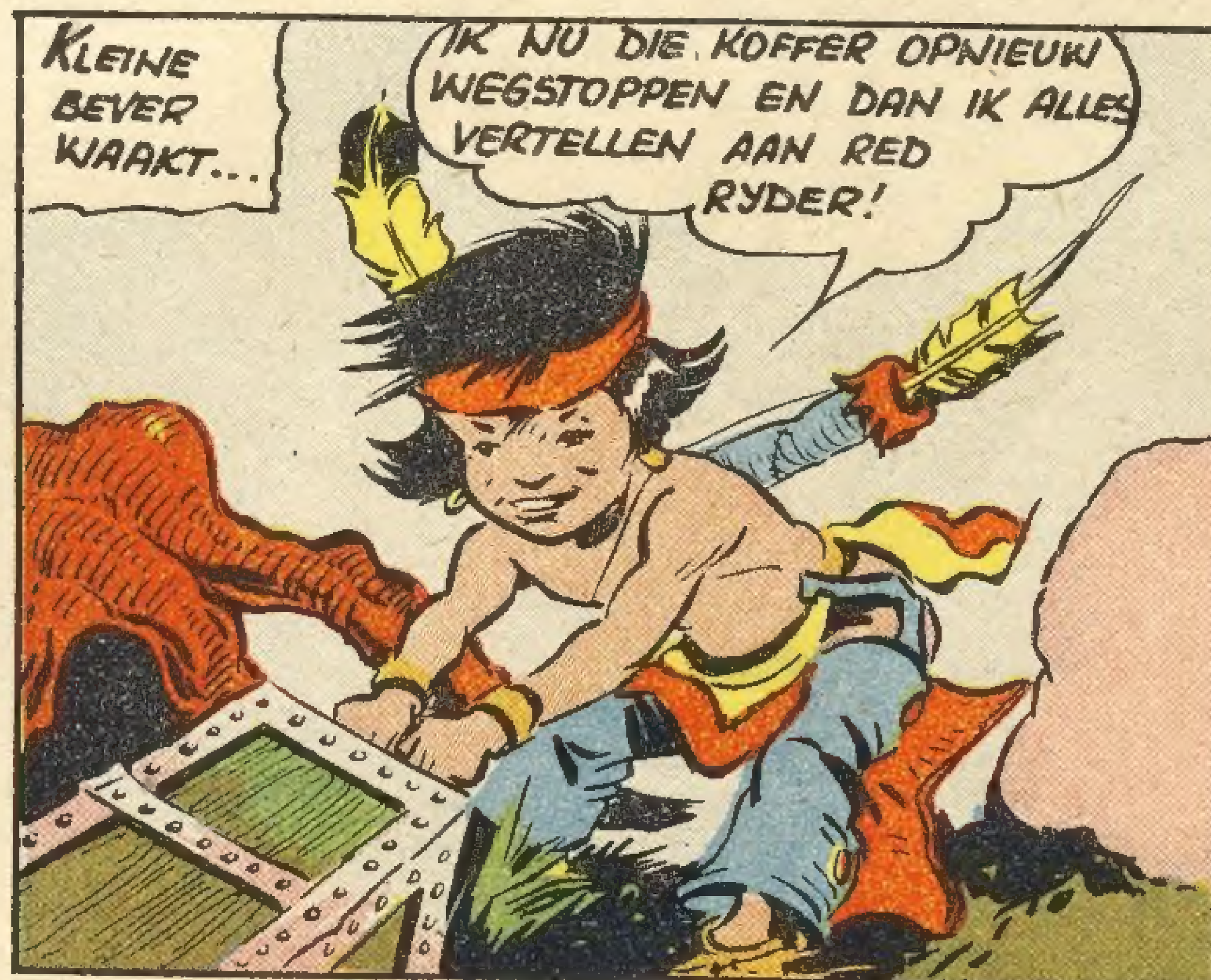

EEN LEKKER MAAL!

Iedereen weet, dat oorlogsberichten niet altijd (of moeten we zeggen : zelden ?) geloofwaardig zijn. Dit komt omdat ieder der oorlogvoerende landen er een strenge censuur op na houdt.

Tijdens de Italiaans-Abessijnse oorlog werden alle berichten, die door oorlogscorrespondenten in Abessinië werden verzonden, aan de strenge controle van Ato Lemmer, de officiële censor van het Abessijnse Keizerrijk, voorgelegd. Gallagher, de correspondent van de Engelse « Daily Express », had echter voorzorgen genomen. Hij was met de redactie van zijn blad overeengekomen, dat hij voor dingen, die hij niet mocht bekend maken, symbolen zou gebruiken.

Zo was het in Abessinië de gewoonte om legeraanvoerders, die naar de vijand overliepen, de handen af te hakken. Zoiets mocht echter niet worden bekend gemaakt. Gallagher kwam met zijn krant overeen, dat hij dat « eten met een groot mes » zou noemen. Verraad plegen zou hij « peperen » noemen en legeraanvoerders zou hij met de minder vleiende benaming « bloedworsten » betitelen. Al die uitdrukkingen gebruikte hij dan in de loop van een onschuldige brief.

Zo schreef hij op zekere dag aan de bestuurder van de « Daily Express », dat het eten in Abessinië voortreffelijk was. « Gisteren drie dikke gepeperde bloedworsten met groot mes genuttigd », voegde hij er bij. Dat betekende niets anders dan : « Gisteren heeft men drie Abessijnse legeraanvoerders de handen afgehakt, omdat ze verraad hadden gepleegd. » - Smakelijk !

RODE VLEUGEL en de MALEISE KRIS

(18)

KORTE SAMENVATTING. — De jongens van de Rode Vleugel hebben het opgenomen tegen een bende zeerovers, die ergens in de omgeving van Java hun schuilplaats hebben. Nadat ze de Maleise Kris uit hun schuiloord hebben gejaagd, begeven ze zich naar Manilla. Met Li-Tsjang, de vader van Mou-Tse, beraamt de Grote Baas plannen om de Maleise Kris op te sporen. Met zijn jongens en een handjevol sterke kerels, die Li-Tsjang hem aan de hand heeft gedaan, begeeft hij zich naar Borneo. Ze varen de Toesan op, een bergstroom, die hen diep in het binnenland zal brengen.

— Ik heb liever een cirkus, zei Joe en hij wees naar een poel, waar enkele kleine apen aan het over springen waren.

Want middenin de poel schoot ineens een muil te voorschijn, en nog een, en nog een. Een hele troep krokodillen lag klaar om bij de minste ongelukkige beweging van een aapje op het arme beestje toe te schieten. Jan rilde van afschuw en greep naar zijn karabijn. Maar Joe schudde het hoofd.

— Geef je geen moeite! Je zou al je kogels verschoten hebben voor je ook maar een honderdste part gedood had van alle krokodillen, die de Toesan bevolken...

Op het einde van de derde dag moesten ze zich bij het onvermijdelijke neerleggen. De jachten hadden al enkele keren met hun bodem tegen de bedding geschuurd en ze zouden zich toch geen weg kunnen banen door de stroomversnellingen, die niet ver meer waren. De Grote Baas kreeg midden in de stroom pech en maakte rechtsomkeert.

Hij nam een roeper — want hij had verboden de zendposten te gebruiken — om te beletten, dat de mannen van de Maleise Kris hun aanwezigheid opmerkten.

— Karel! Stuur Tounar en zijn mannen naar de oever en laat ze een kampeerplaats zoeken ergens bij een kleine baai. We zullen hier de eerste basis van onze expeditie inrichten.

Tounar en twee van zijn mannen maakten een prauw los en roeiden met krachtige slagen naar de oever. Een van de mannen had een lans genomen en staarde naar de groene jungle, die over het water hing.

In het broeierig evenaarsklimaat vormde de plantengroei een echte zee. Onkruid kliste zich om de grote bomen en over het water hingen zware bladertrossen. Struiken, lianen en reusachtige tropenbloemen woekerden door elkaar en vormden een groene, ondoordringbare muur, waartegen je met een bijl moest te keer gaan, om er een weg door te hakken.

Die dooreengestrengelde, zwoele wereld was bevolkt met vijandige dieren, vanaf de monsterachtige boa constrictor tot het kleinste slangetje, wiens giftige beet op slag doodt.

De Grote Baas beval Tsjeng het jacht dichter bij de prauw van de verkenners te brengen. Hij wilde hen beschermen, als het nodig mocht zijn.

Toen de kleine prauw in een kreek tegen de oever stiet, rimpelde plots de oppervlakte van het water. De krokodillen vluchtten voor deze vreemde gasten. Men zag alleen de twee kleine, boosaardige oogjes en de neusgaten even boven het water uitsteken. Met een hatelijk glinsterende blik keken ze naar de wezens, die hun rust kwamen storen, maar... die hen misschien een lekker hapje konden bezorgen, als een van hen een verkeerde stap zette.

— Joe, ik ben er zeker van, dat je lust hebt om een bad te nemen. Een paar duikjes?...

— Ik zal een gunstiger gelegenheid afwachten, mompelde Joe kort.

Karel en Henry tuurden intussen de rand van de jungle af. Wie weet of daar niet ergens een tijger klaar lag om toe te springen.

Gewapend met korte hakmessen drongen Tounar en zijn mannen intussen het oerwoud binnen. Ze deden dat verbazend handig en werkten als paarden. De hakmessen flitsten op en neer, hakten takken en lianen door en stap voor stap drongen ze de duisternis van de jungle in. Voor ze een stap zetten, betastten ze de grond met hun voet en keken in de bomen, vooral naar de takken, waar zich een boa kon schuilhouden. Tenslotte, toen ze een kleine ruimte hadden gehakt, draaide Tounar zich naar de rivier en riep :

— Hier komen ! Alles goed hier !

De Grote Baas vertrouwde op het instinct van de Filippijnen, wat het leven in de jungle betreft en beval zijn mannen, de jachten naar de oever te sturen en aan land te gaan.

De omgeving werd grondig gezuiverd. Alle struiken werden weggehakt, totdat ze een open ruimte hadden, groot genoeg om hun tenten op te slaan.

Om zich tegen elke verrassing te beveiligen, liet de Grote Baas vervolgens de zakken rijst aan wal dragen. Daarbij werd op de grond een vlechtwerk van takken aangebracht, waar dekzeilen op kwamen, om de vochtigheid weg te houden. Op die vloer liet de Grote Baas de zakken dan opstapelen in de vorm van een muur, die het kamp aan de kant van de jungle beschermde. Wat tijgers en slangen betrof, was de maatregel misschien van geen nut, maar de borstwering zou wel eens nuttig kunnen worden, als de Maleise Kris het in zijn hoofd kreeg, hen daar aan te vallen.

— We zullen de jachten hier laten Henry en Karel, jullie gaan je schuit een eind de kreek op vastleggen. Maar pas op voor de banjirs ! Gebruik lange meertouwen, zodat de boot niet omver getrokken wordt, als het water plots stijgt.

— Als we ze eens aan de onderste takken van de bomen vastlegden ? vroeg Jan.

— Dat is een idee ! Als je daarmee klaar bent, mobiliseer dan de mannen van Tounar en camoufleer de boten met takken en lianen. Ze mogen vanaf de rivier niet zichtbaar zijn.

— Hm, zei Jan, tot nu toe hebben de schroeven van de jachten al het werk gedaan. Maar hoe zullen we nu de stroom opvaren ?

— Denk je, dat de prauwen voor kikkers gemaakt zijn ?

— O, juist, pagaaien... eh... Grote Baas, moet er achteraan in elke prauw geen stuurman zitten ?

De Grote Baas keek hem spottend aan.

— O, je zou stuurman willen zijn, niet ? Dat was het toch, niet ?

Jan knikte en keek de Grote Baas doodonschuldig aan.

— Juist, zei hij. Ik geloof, dat ik grote aanleg voor stuurman heb !

— Zo, zo, als m'n geheugen me niet in de steek laat, heb je toch eens een roeiwedstrijd met een skiff gewonnen tegen Karel.

— Ho maar, dat was op de Theems, Baas. De stroming was tien keer zwakker dan hier.

Jan had echter heel het geval maar als een grap bedoeld. Hij wist heel goed, dat die inlandse prauwen geen roer hebben. De prauw wordt bestuurd door de roeiers zelf, die nu eens harder naar links, dan weer naar rechts trekken, naargelang ze naar rechts of naar links moeten.

— Maar hoe zullen we over die stroomversnellingen komen ?

De Grote Baas keek zijn jongens scherp aan en zei kort :

— De prauwen dragen !

Karel floot tussen zijn tanden.

— Twaalf prauwen dragen, goed ! Maar heel die lading rijst ?...

— Vooral daar er geen enkele weg is !

— Tounar en zijn mannen zullen een weg banen, zei de Grote Baas rustig.

Midden in de poel schoot ineens een muil te voorschijn.

— Maar wat een tijd zal dat niet vragen ?

— Ik heb toch nooit gezegd, dat we « Blitzkrieg » zouden voeren ? We zijn niet zo haastig.

Voor de eerste keer misschien beseften de jongens, dat het hier op leven en dood zou gaan. Ze voelden zich wat benepen en vroegen zich af over hoeveel maanden, hoeveel jaren wellicht, ze uit deze groene hel naar de beschaafde wereld konden terugkeren.

Zoals de Grote Baas gezegd had, gebeurde het ook. Tounar en zijn mannen hakten een doorgang, tot ze voorbij de stroomversnellingen waren. Dag na dag sjouwden alle mannen van de expeditie met prauwen en mondvoorraad naar de nieuwe aanlegplaats. Zowel de Chinezen als de gorilla-mannen laadden met verbluffend gemak zakken van vijftig kilo op hun schouders en liepen er pratend en lachend mee door de schemerige doorgang, sprongen over hindernissen en deden bijna even luidruchtig als de apen in de bomen boven hen.

De drie H's waren echter minder aan dergelijke karweitjes gewend. Al droegen ze hun lasten zonder mopperen, ze maakten geen grapjes zoals de anderen, maar liepen met gebogen rug en op elkaar geklemde tanden. Ze slaakten een zucht van verlichting, als ze hun last konden afwerpen. Dan goten ze een kop thee naar binnen, voor ze terugkeerden om een nieuwe last te halen.

Wat de Grote Baas en zijn jongens betrof, die moesten hun kaken nog heel wat harder op elkaar klemmen, om hun tochtgenoten bij te kunnen houden. Al waren ze stevig en soepel, het waren toch geen athleten, gewend om op hun rug zware zakken te dragen, die hun hoofd bijna van de romp drukten en hen deed wankelen als dronken zeelui. Op het einde van de dag tuimelden ze doodop en gebroken op hun leger en waren onmiddellijk in een droomloze slaap verzonken.

Ze moesten soms heel wat moed aan de dag leggen om 's morgens heel vroeg weer op te staan, vooral de jongsten zoals Jan en Tsjeng. Hun spieren deden nog pijn van de vorige dag, hun gewrichten kraakten, hun hoofd gonsde van uitputting en barstte haast van de drukkende hitte. Het schreien stond hen nader dan het lachen en twee keer gebeurde het, dat Jan onderweg met zijn zak neerviel en niet meer in staat was, alleen op te staan. Tounar, die achter hem aanliep, mompelde meewarig :

— Dat geen werk voor jou. Geef hier..

En met een soepel gebaar nam hij Jan z'n zak op en laadde hem boven op de zijne.

Die avond praatte Tounar — voor de eerste keer wellicht — met Jin-Ho. Dan gingen ze samen naar de tent van de Grote Baas.

De chef van de Rode Vleugel sliep al, verpletterd door de vermoeienis...

— Wat willen jullie, jongens ?

Tounar nam het woord met een zelfzeker air.

— Dat niet goed voor blanke mannen, zware pakken dragen in de wildernis. Veel te warm voor hen, veel te zwaar. Jij en jongens doodgaan, als zo blijven pakken dragen. Wij heel gemakkelijk dat kunnen doen...

Getroffen keek de Grote Baas de twee mannen aan.

— Wat je zegt is waar, Tounar, zei hij. Maar we zijn allemaal gelijk in onze troep. De een is niet meer dan de ander. Ik wil niet, dat de enen al het zwaar werk doen, terwijl de anderen er heel de dag bij zitten te kijken.

(Wordt vervolgd.)

CLUBNIEUWS

Old Surehand 29976 uit Hamont is een rakker met een dapper hart en een vinnige geest. Hoewel hij nog maar elf keren zijn verjaardag heeft gevierd, voelt hij zich toch opgewassen tegen de taak om in zijn gemeente een Robbedoes voetbalploeg uit de grond te stampen. Goed zo, René ! Vroeg begonnen, is half gewonnen ! En de rakkers van Hamont zullen je dankbaar zijn, dat je het vuur aan de lont hebt gestoken. Natuurlijk is het veruit te verkiezen, dat alle spelers Robbedoesrakkers zijn. Dit is voor de kapitein een geruststelling en een zekerheid. Maar als er een paar liefhebbers komen opdagen, die nog geen lid zijn, dan moet je hen toch niet afwijzen. Nee, zo is een Robbedoesrakker niet. Als ze enkele weken in de ploeg gespeeld hebben en de echte Robbedoesgeest naar waarde weten te schatten, zullen ze er zelf op aandringen om in de grote Robbedoesfamilie te worden opgenomen. De leeftijd van de spelers is niet strikt bepaald. Rakkers van 10 tot 16 jaar kunnen samenspelen in één enkele ploeg, maar dan is het toch beter, dat de kapitein onder de ouderen gekozen wordt. Veel geluk met je ploeg ! Hier gaat dan de oproep :

Rakker René Didden, Statiestraat 75, Hamont, heeft samen met enkele vriendjes besloten, een voetbalploeg op te richten. Alle liefhebbers kunnen zich zo spoedig mogelijk tot hem wenden.

Ook Zwarte Mustang en Slapende Panter hebben hun krachten verenigd voor het oprichten van een plaatselijke club voor rakkers van elf tot veertien jaar. Nieuwe leden kunnen zich laten inschrijven bij Silveer De Beuker, Antwerpse steenweg 44, Turnhout. 's Zondags van 10 tot 12 uur, 's Zaterdags van 5 tot 6 uur en 's Donderdags van 5.30 tot 7 uur.

« Het ligt niet in mijn aard, rustig achter de kachel te blijven zitten, zelfs niet om ons geliefd lijfblad te lezen », schrijft Kapitein Vicking 15.605 uit Deurne-Zuid. En hij heeft gelijk. Bij de kachel is het veel gevaarlijker voor een jongen dan bijvoorbeeld in de dakgoot. Dat wil daarom niet zeggen, dat je met « Robbedoes » in de dakgoot moet klauteren of in de hoogste boom van je gemeente !... Enfin, jullie begrijpen me wel.

In samenwerking met een andere Robbedoesvriend heeft Kap. Vicking besloten, een oproep te richten tot alle leden van Deurne om zich in een plaatselijke club te verenigen. Hun hoofddoel is, de leden van Deurne nader bij elkaar te brengen en tot activiteit aan te zetten. Corresponderen over liefhebberijen, opstellen inzenden, uitstapjes organiseren, zo mogelijk een blaadje uitgeven met verhalen van de leden of meewerken aan de knollentuin, enz., enz. Wie voelt er iets voor ? Schrijf nog vandaag (of bezoek hem) aan Leon Hemelaer, Herentalse baan 590, Deurne-Zuid.

Veel geluk met de plaatselijke clubs, beste rakkers, en tot volgende week.

SNUFFELTJE.

GEHEIME BOODSCHAPPEN

XYZ : +3JH48 X4ÑH46S P—XR5 41—N74N H462—X P6N9XS 674—07 4=0XRX4CH6 N9XRH468 —SJ4747 —XS295—N 74R7—RX482 974R4N4 NH46 8—4K +9SZ 4XR5 —4784+9 XR75 482414N X03SH460 +840R6.

Vanwege 178 voor 173 : S474R67R 34M9XN 74NH483K 54XN8R 34FM4 XR19N0— N619N 54N74Z9X K3570 S69M42 3JK703S 64R1—25 4N74+4 XK4XN84 29N9R3JK84 R3CH61—X R92X4C 208247 4N.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Voorstellingen in de slaap. — 2 : Ratelpopulier. — 3 : Op deze of die wijze. — 4 : Luchtsteen. — 5: Voedster. - Deel der atmosfeer, waarin alleen horizontale, geen vertikale bewegingen meer voorkomen. — 6: Bestekamer. — 7 : Een omheinde of afgesloten stuk bouwland. — 8 : Spoedig. — 9 : Balken van de ezel. — 10: Vermoeid. — 11 : Wiskundig teken = +. — 12 : Gaat (Latijn). — 13 : Deel van Neigen. — 14 : Schoenmakerspriem.

VERTIKAAL

1 : Moeder. — 2 : Berggeit. — 4 : Telwoord. — 5 : Wilde haver, vloghaver. — 6 : Frans woord voor goud. — 7 : Aan de mast. — 8 : Uitroep om iemand het zwijgen op te leggen. — 9 : Afkorting van Ten opzichte. — 10 : Het welvaren. — 11 : Muzieknoot. - Titel van de lijfarts van een Sultan, titel van de hoogste Turkse staatsbeambten en geleerden. — 12 : Trekdier. - Ontsteking van het ruggemergvlies. — 13 : Boven. - Daar (bijwoord). - Aeolusharp. — 14 : Muzieknoot. - Klein mannetje. — 15 : Vervoegde vorm van Seizen.

OPLOSSING VAN ONS VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Eb. — 2 : Tolk. — 3 : Aera. — 4 : Aula. — 5 : Kerkhof. — 6 : As. — 7 : Eg. — 8 : Ei. - Eer. — 9 : La. - Kramp. — 10 : Is. - Laars. — 11 : Ai.

Vertikaal. — 1 : Et. — 2 : Boa. — 3 : Lea. — 4 : Kruk. — 5 : Ale. - In. — 6 : Ar. - Els. — 7 : Ia. — 8 : Hak. — 9 : Os. — 11 : Gek. — 12 : Er. — 13 : Ral. — 14 : Ma. — 15 : Pa. — 16 : Ra. — 17 : Si.

DE PATROELJE der Adelaren

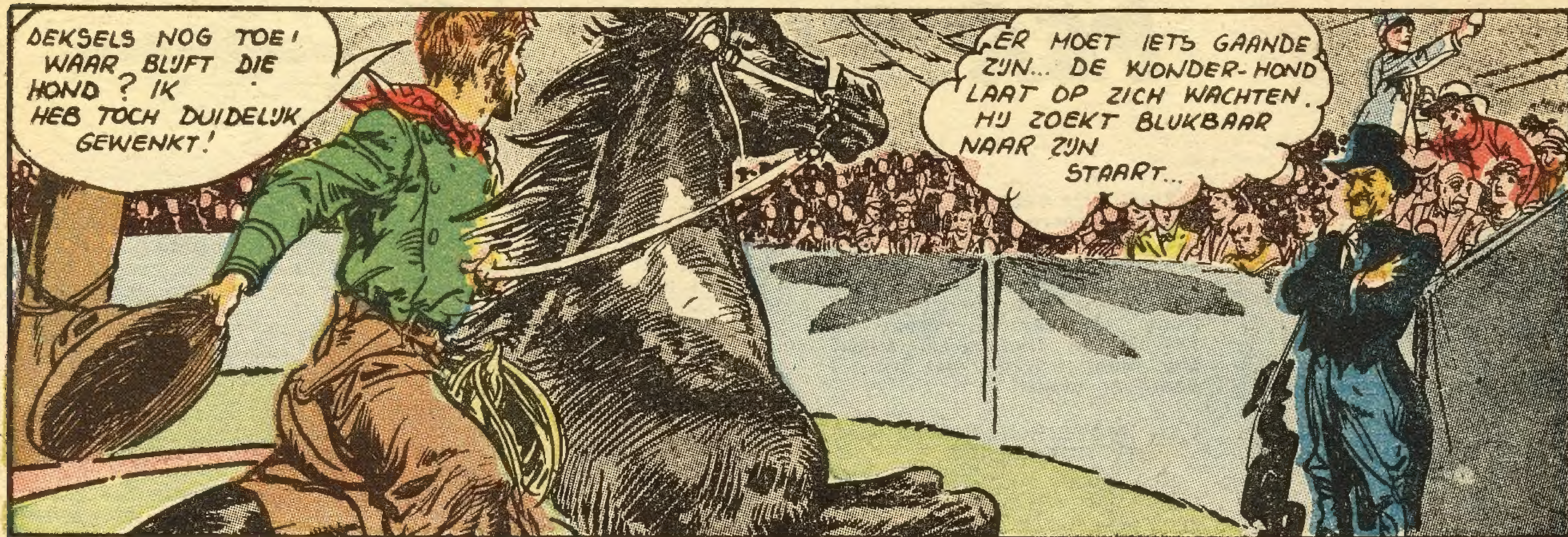

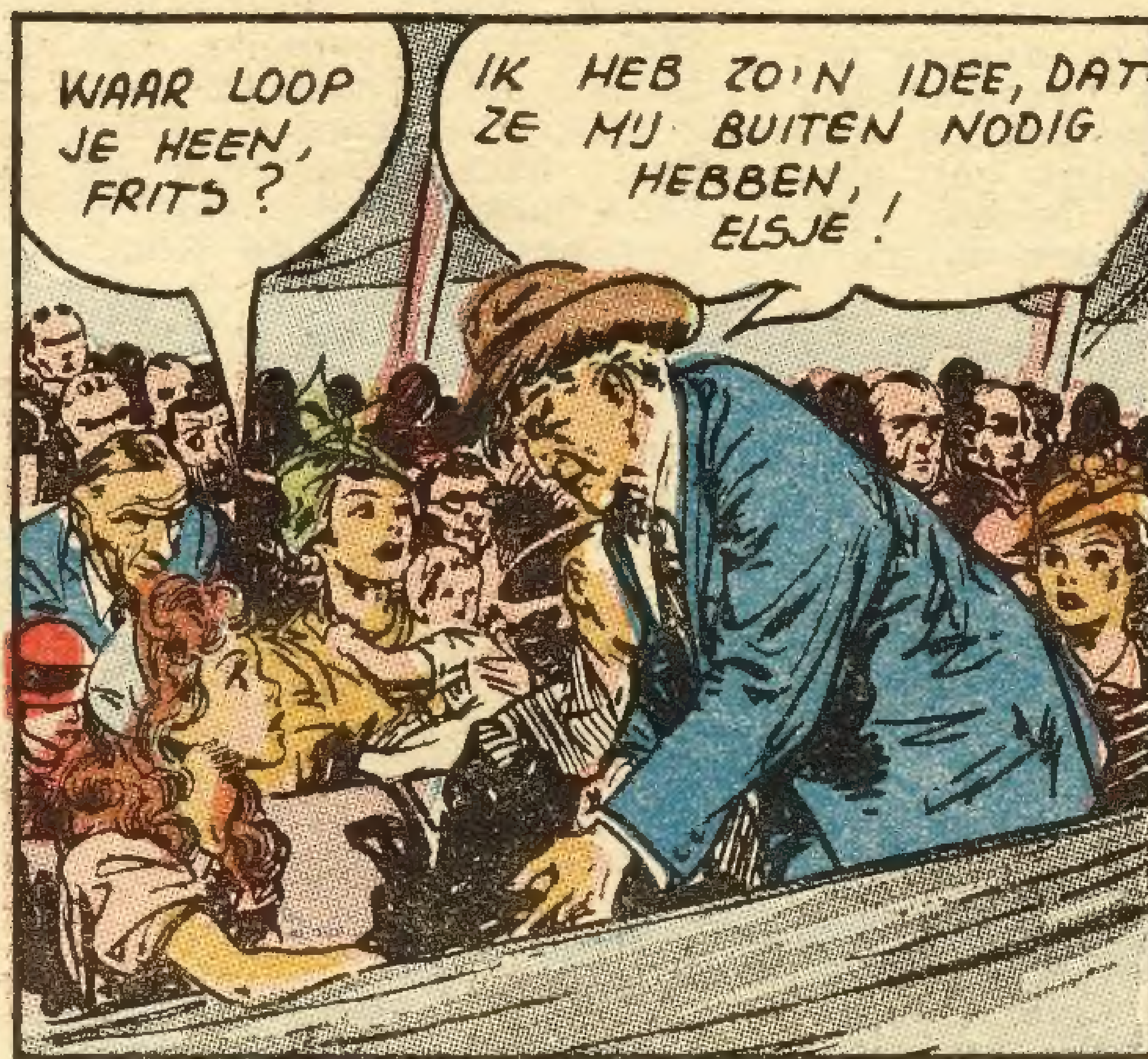

RIK RAKKERS

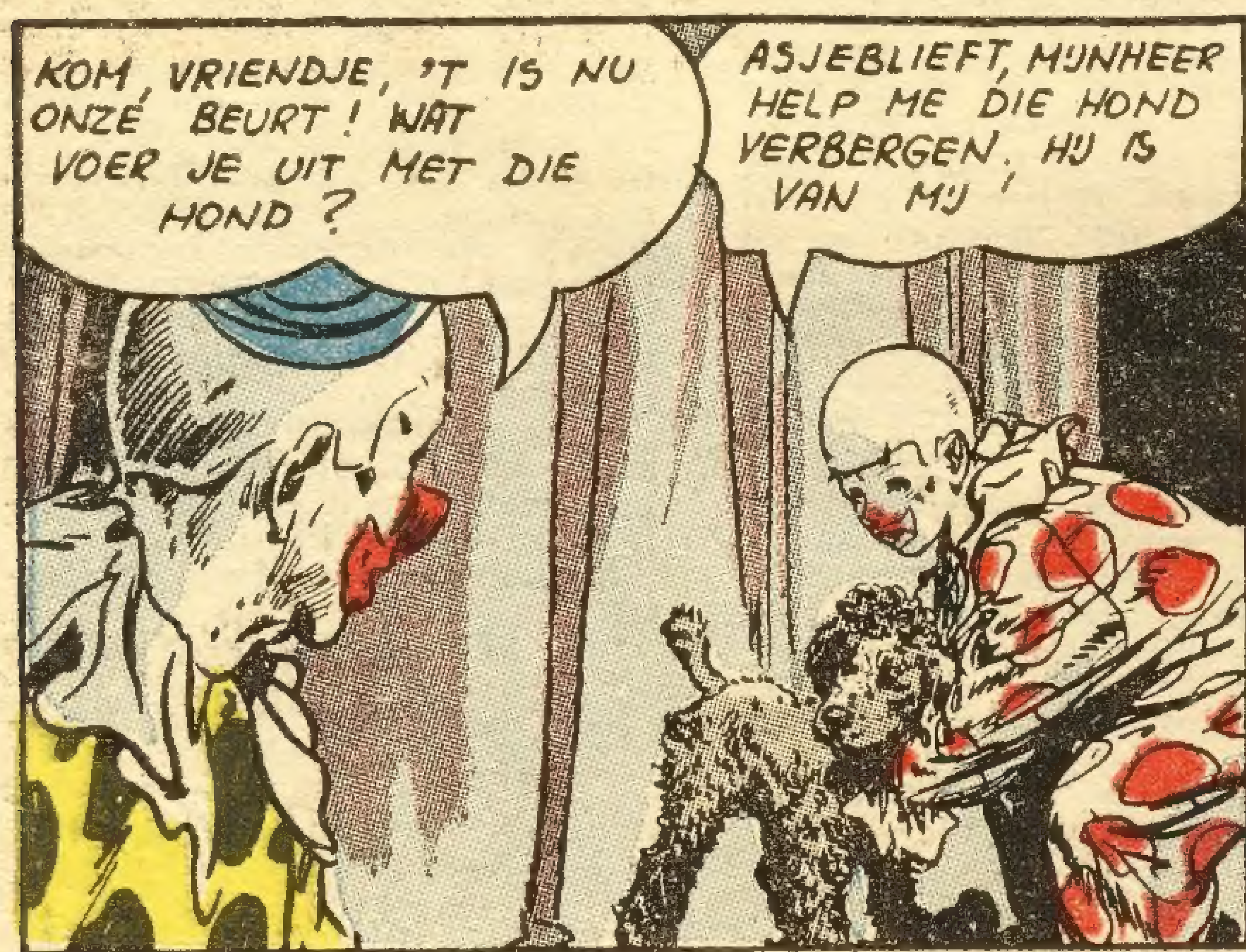
DOOR FRANK GODWIN

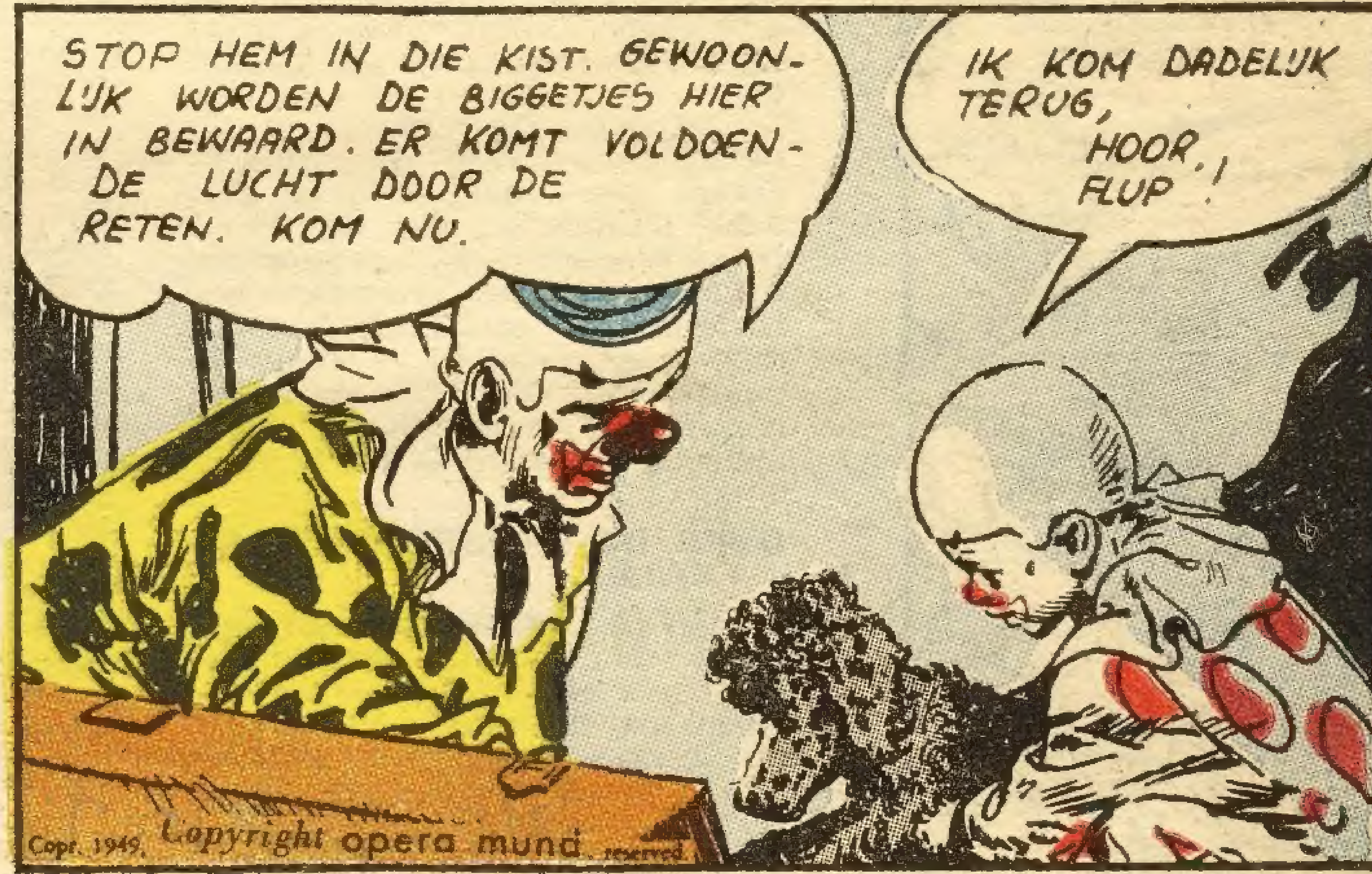

SNUFFELTJE VERTELT...

Snuffeltje behandelt hier een reeks kleinere vraagjes, maar die allemaal interessant zijn. Weet jij bijvoorbeeld, wat een « atmosfeer »-druk is ? In welke taal je het mooist zingen kunt ? Het verschil tussen een filosoof en filoloog ?... Niet ? Dan moet je lezen, wat Snuffel daarover vertelt !

VAN NOTENKRAAKSTERTJE UIT ROESELARE

Hoe komt het, dat, als een trein vertrekt, hij soms wel eens een stukje achteruit rijdt, voor hij vooruit gaat ? ? ? Wel, het kan gebeuren, dat de locomotief, om een of andere reden, een korte verplaatsing achterwaarts moet maken. Zoiets zou je eigenlijk een machinist of stoker moeten vragen. Die heren zullen dat heus niet voor de grap doen !

Waarom worden luchtblaasjes op het water naar de rand van een kom gedreven ? Je hebt allen wel eens gezien, als er een regendruppel of een steentje in het water valt dat er dan kringen ontstaan. Een beweging dus, die zich steeds verwijdt, tot ze op de duur stukloopt tegen de rand of de oevers. Samen met deze beweging drijven kleine stukjes hout en ook de zich op het water bevindende luchtblaasjes mee...

Wat is een druk van zoveel « atmosfeer » ? In de natuurkunde gebruikt men, om de druk van een gas of vloeistof te meten als eenheidsmaat de atmosfeer. Oorspronkelijk betekent atmosfeer (van het Grieks « atmos » = damp en « sfaira » = bolvorm) de dampkring die de aarde omgeeft. Daarvan afgeleid meet men de druk van deze dampkring op de aarde in atmosferen. Eén atmosfeer nu, zo is men overeengekomen, is de druk — met andere woorden : het gewicht — door de dampkring op één vierkante centimeter uitgeoefend. Deze druk, dit gewicht is 103 Kgr.

OVER DE SCHOONHEID DER TALEN...

PIETJE PECK uit **Brugge** komt met een onderwerp, waarover een aardige boom opgezet kan worden ! Een geleerde kennis van hem beweert vlakweg, dat de Nederlandse taal minder geschikt is om gezongen te worden dan de Franse !... En dat de « zangbaarste » taal het Spaans zou zijn ! Het Nederlands zou — altijd volgens die kennis — de ruwste taal zijn uit het Noorden ! ! ! Maar Pietje Peck haalt daar onmiddellijk een citaat bij uit Conscience, die zegt, dat onze taal beter dan de Franse tot zingen geschikt is, evenals het Duits — nu weer volgens vader Conscience ! — dat met het Nederlands in prosodie (maat en klemtoon) goed overeenkomt.

Wat denkt Snuffeltje nu ? Wel, Snuffeltje denkt, dat alle talen mooi zijn en geschikt om gezongen te worden ! Elke taal heeft haar karakteristieke eigenschappen, die een ander niet heeft. Zijn de Romaanse talen misschien melodieuzer, de Germaanse talen winnen het weer in rhythme ! Ik zeg « misschien », want wie durft beweren, dat Hertog Jan van Brabant, onze middeleeuwse minneliederen, Vondel, Gezelle, Van de Woestijne en Van Ostaijen, om maar enkelen te noemen die me toevallig door het hoofd schieten, niet zeer melodieus zijn ? Het Nederlands heeft daarbij het grote voordeel een prachtig klinkergamma te bezitten. Let eens op onze zuivere klanken a - ee - ie - o, en op onze prachtige tweeklanken ui - ou - ooi - ei - oe - ieu - eu. Er zijn weinig talen, die een vergelijking kunnen doorstaan.

Voor zang zijn alle talen geschikt, wanneer het maar zang is, die uit overtuiging geboren wordt en spontaan aan de lippen ontwelt. Hoe diep kunnen ons zelfs de vreemdste en meest « onverstaanbare » zangen ontroeren uit het verre Oosten bijvoorbeeld. Ook Indianen- en Negerliederen, door het treffend samengaan van woorden, rhythme en melodie !

Wel moet ik bekennen, dat Spaans voor mij, in de zangstem een zeer speciale ontroeringskracht bezit. Wie van jullie in de muziek al wat verder gevorderd is, raad ik aan bij gelegenheid eens de prachtige liederen te beluisteren van de grote moderne Spaanse meester Manuel de Falla !

WAT IS PHILOSOPHIE EN WAT IS PHILOLOGIE ?

« Philo », **DOMBO** uit **Mol**, is Grieks en wil zeggen : houdend van en « logos » wil zeggen : taal, spraak. Een philoloog is dus iemand, die aan philologie doet. In letterlijke zin « iemand, die h o u d t van de spraak ». Daarmee wordt dan niet een kletskous bedoeld ! Spraak is te nemen in de betekenis van taal. Iemand die « van talen houdt » en die (met hun grammatica, hun letterkunde en hun geschiedenis) bestudeert. Zo heeft men de oude philologie (oude talen als Grieks en Latijn), de Germaanse philologie (de Germaanse talen als het Nederlands, het Duits, het Noors, enz...) en de R o m a a n s e philologie (het Frans, het Spaans, het Italiaans, enz...).

Sophia — een eer voor rakkeresjes, die Sofie heten ! — betekent wijsheid ! Philosophie is dus « houden van wijsheid ». Wijsheid, niet in de betekenis van een wijs kind maar wel in de zin van de... drie Wijzen ! Philosophie behandelt de zin, de betekenis van het leven, van het « zijn ». Een zeer diepzinnige « wetenschap » dus !

..et woord philosoof, dat je gerust filosoof mag schrijven, heeft in de loop der tijden wel wat van zijn eervolle betekenis ingeboet ! — Er zijn ook zeer zonderlinge filosofen geweest ! Zo spreekt men zelfs van een filosofaster, een schijnwijsgeer, iemand die zich voor filosoof uitgeeft, maar enkel wat geleerd wil doen ! Hier in het Zuiden noemt men een humoristische wijsneus ook filosoof ! Maar in het Noorden gaat men nog verder ! Daar heet filosoof... een gerecht, bestaande uit vlees en aardappelen, in afwisselende lagen in een schotel gebakken... O, schande voor de filosofie !

Ik zou jullie ook nog interessante beschouwingen ten beste kunnen geven over Piet Kwabbernoot en de filosofie !...

Maar... daar is Sjarel de Zetter !

Tot volgende week dus rakkers,
MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN ! !
Je trouwe,
SNUFFELTJE.

Luchtvaartnieuwtjes van overal

De British European Airways Corporation besloot de Handley Page (vroeger Miles) Marathon in dienst te nemen ter vervanging van de De Havilland Rapides, die ze thans in dienst heeft op haar binnenlandse lijnen. De versie, die in dienst komt, wordt uitgerust met vergrote landingskleppen.

Na een jaar van uitgebreide proeven, heeft de « Svensk Flugtjanst A. B. » van Stockholm besloten, nog een flink aantal Fairey Firefly schietschijfslepers aan te kopen. Svensk Flugtjanst A. B. is een particuliere firma, die in opdracht van de Zweedse regering het schietschijfslepen verzorgt. De Firefly-toestellen zijn gebaseerd op de standaard Firefly Mk. 1. Het toestel werd ontwikkeld tengevolge van buitenlandse aanvragen en kan doelen slepen met een spanwijdte van 4,80 m. en 9 m., evenals gewone « sokken ». De sleeptros heeft een maximum lengte van 2.100 meter en wordt opgewonden met een « windmolen-windas ». Een windmolen-windas is een windas, die wordt aangedreven door een schroef in plaats van door een motor.

Het Vickers « Viscount »-prototype zal binnenkort demonstratievluchten in heel Europa houden. Het toestel doet verschillende Europese hoofdsteden, waaronder ook Brussel, aan. Als we tijdig worden ingelicht, zullen we onze lezers de juiste datum van dit bezoek aankondigen.

Volgens Tsjechoslowaakse bron zou voor het eerst sinds de oorlog in Roemenië een vliegtuig gebouwd zijn. Het is een product van de genationaliseerde « Regia Autonoma Industria Aeronautica Romana » (I. A. R.), te Brasov, en moet het nummer I. A. R. 811 dragen. Het is een tweepersoons laagdekker, met grote doorzichtige cockpit-bekapping, vast onderstel met staartwiel en enkelvoudige staartvlakken. Het vertoont veel gelijkenis met recente Tsjechische ontwerpen. Het prototype maakte zijn eerste vlucht in de loop van 1949 en is uitgerust met een Train-motor, voorzien van een tweebladige schroef. Het serietoestel zal met een 105 PK. Walter Minor worden uitgerust.

De beschikbare gegevens van 't toestel luiden : Spanwijdte 10,4 meter. Vleugeloppervlakte 17 vierkante meter. Leeggewicht 650 Kgr. Nuttige lading 230 Kgr. Maximum snelheid 105 Km.-u. Landingssnelheid 65 Km.-u. Vliegbereik 900 Km.

Dr. Ernst Heinkel, de bekende Duitse vliegtuigbouwer, bracht laatst een bezoek aan de Koninklijke Nederlandse Vliegtuigenfabriek « Fokker ». De directie bevestigde, dat Dr. Heinkel geconsulteerd werd in verband met de werking van de fabriek.

Een nieuwe « Vampire »-versie is zojuist uitgebracht. Het is de Vampire F. B. Mk. 52 en is uitgerust met een D. H. Goblin 3-straaleenheid. Deze versie wordt aan Noorwegen geleverd.

De bekende De Havilland « Dove » heeft zo pas een grotere broer gekregen, die onder de naam van De Havilland « Heron » de lucht in gaat. De « Heron » is een toestel, dat uitwendig veel gelijkenis vertoont met de « Dove ». Het is echter viermotorig en heeft een vast onderstel. Het prototype verkeert in een vergevorderd bouwstadium. Men overweegt drie mogelijkheden van inwendige inrichting, n. l. voor 14, voor 15 en voor 17 passagiers. Bij deze laatste versie is er geen toilet en slechts één bagageruim in de neus. De motoren zijn vier Gipsy Queens 30.

Spanwijdte 21,8 meter. Lengte 14,8 meter. Hoogte 4,31 meter. Vleugeloppervlakte 45,2 vierkante meter. Totaal gewicht 5.670 Kgr. Lading 1.248 Kgr. Economische kruissnelheid op 2.440 meter is 257 Km.-u. Stijgsnelheid op zeehoogte 366 m.-min. Diensthoogte 5.640 m.

De Lockheed-fabriek heeft bekend gemaakt, dit jaar nog de fabricatie van Shooting Star-vliegtuigen te beëindigen. Dit type straaljager werd vanaf Januari 1944, dus reeds zes jaar, met stijgend succes en in steeds verbeterde versie gebouwd. Nog een 200 F-80 C zal deze zomer gereed komen. Dan is het met de productie gedaan.

VRAGENBUS

Rode Ruiter 24.337. — We weten bij jou in de buurt geen adres van een zaak waar modelbouwmateriaal of plannen verkocht worden. Schrijf echter eens naar « Modelbouw », Eikenstraat, Antwerpen. Daar kan men je allicht helpen.

De Rode Adelaar, Merksem. — Je vraagjes zijn zeer vaag. We zouden als antwoord verschillende beschrijvingen kunnen geven. Als je nauwkeuriger kunt opgeven, welke beschrijvingen je verlangt, zullen we je graag helpen.

Vlieger BOB.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes Ommeganckstraat 21, Antwerpen En kele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr te betalen.) De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1 20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij n krantenverkoper kunnen aanschaffen vragen de prijs van een abonnement Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT
van 23 Maart tot einde Juni :

VOOR NEDERLAND : Fl. 3.75.

VOOR BELGIE : Fr. 60.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes ». Bolwerk Zuid 56. Bergen op Zoom . voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21. Antwerpen

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentiedienst.

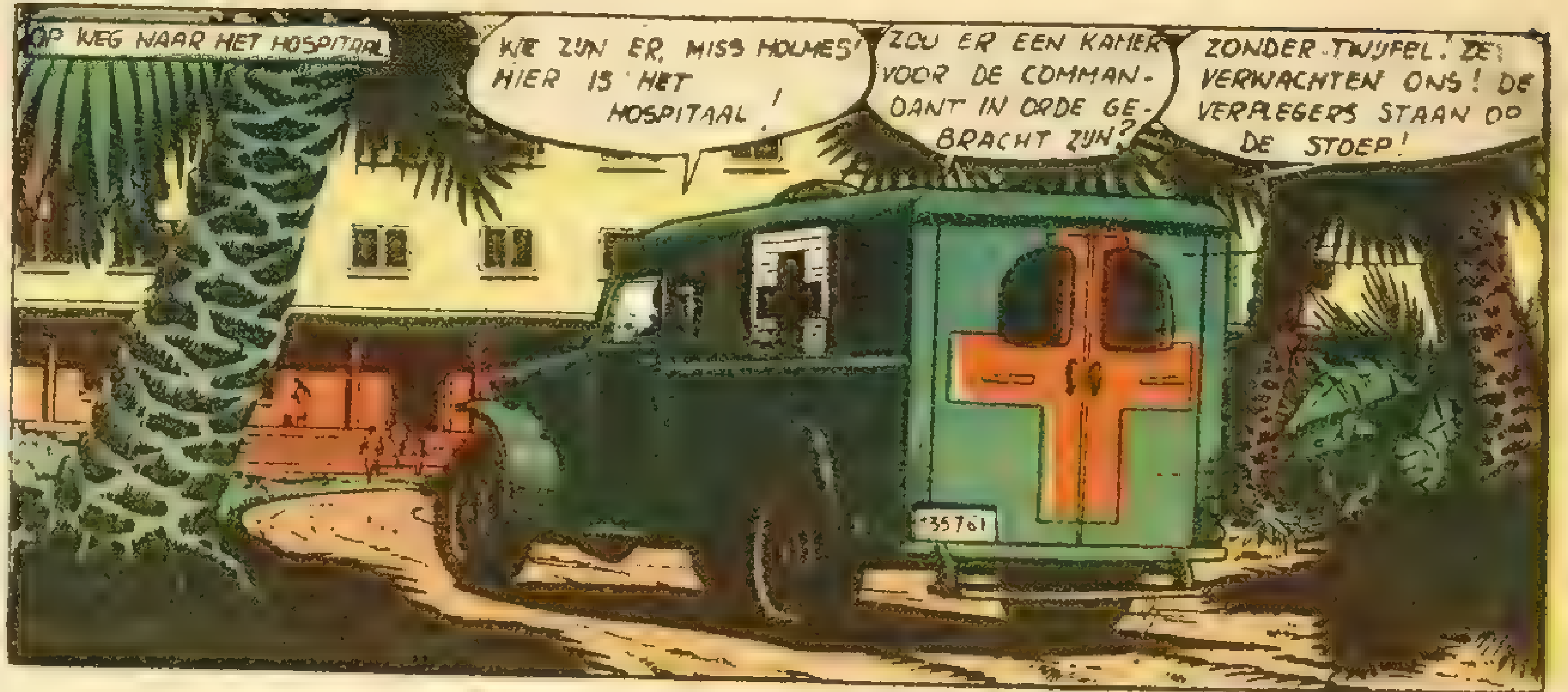
Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes Ook niet-clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

DE VLIEGENDE TIJGERS

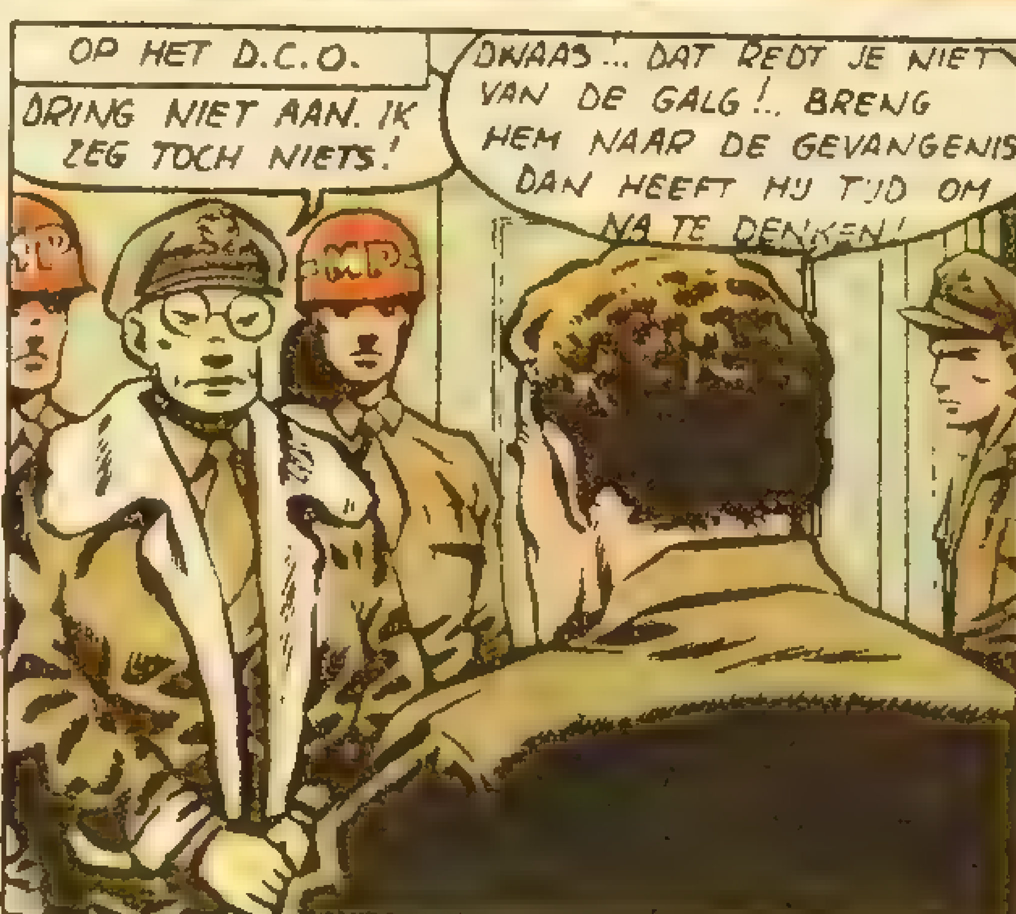

EINDELIJK ZIJN DE AMERIKANEN ER IN GESLAAGD HET NET TE ONTWARREN
MO WORDT AANGEHOUDEN

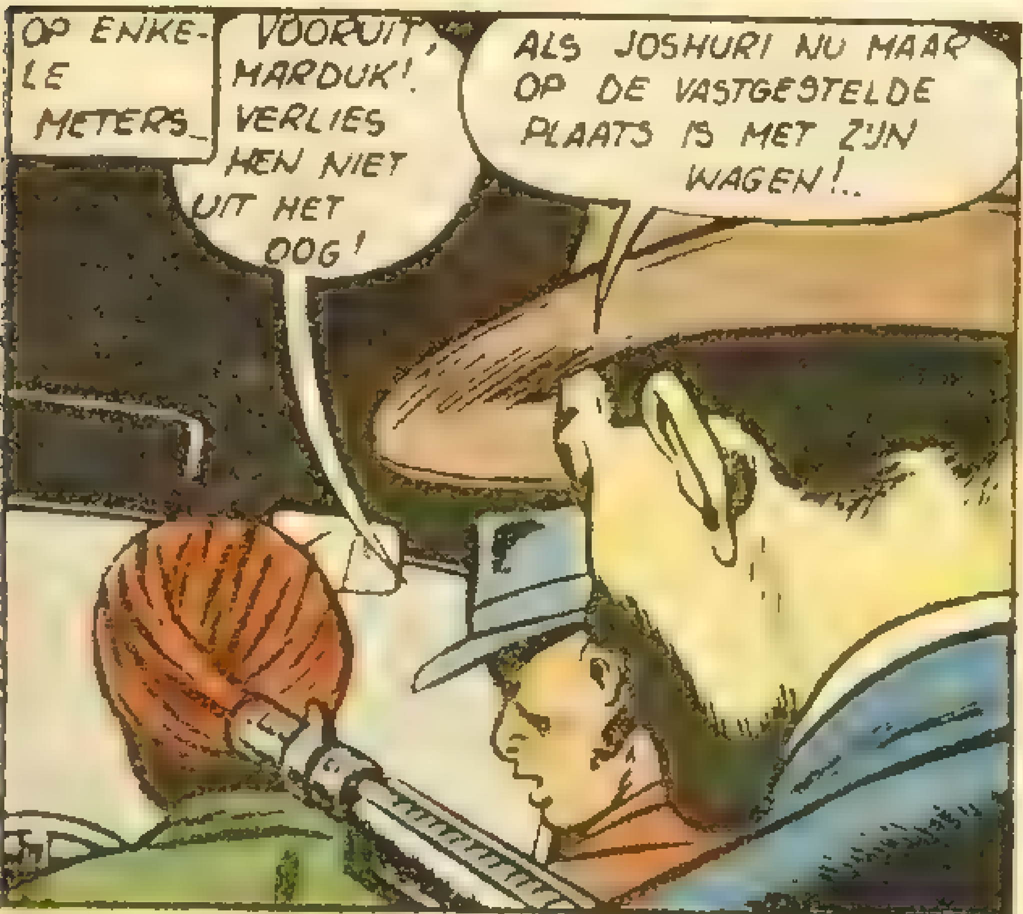

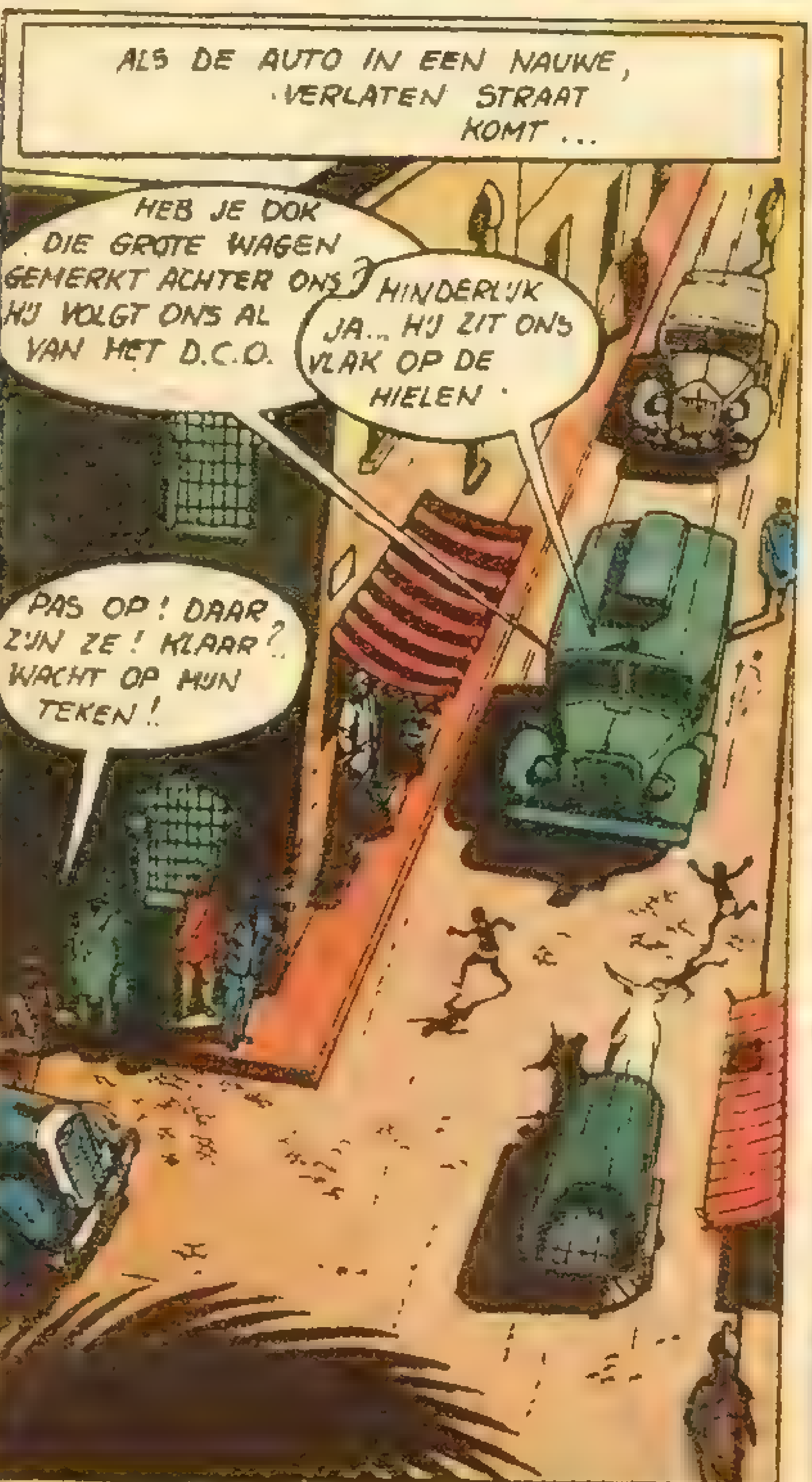

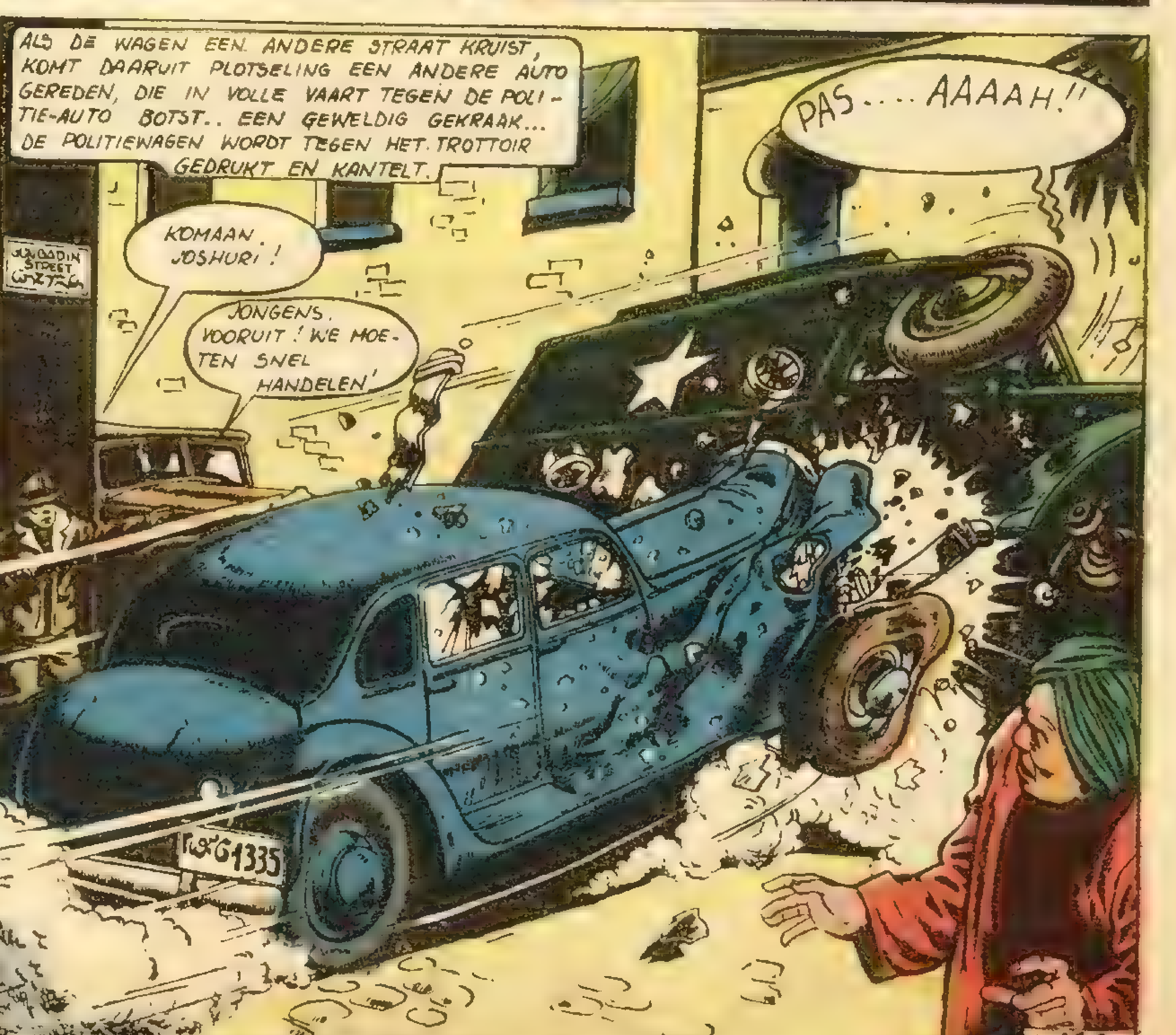

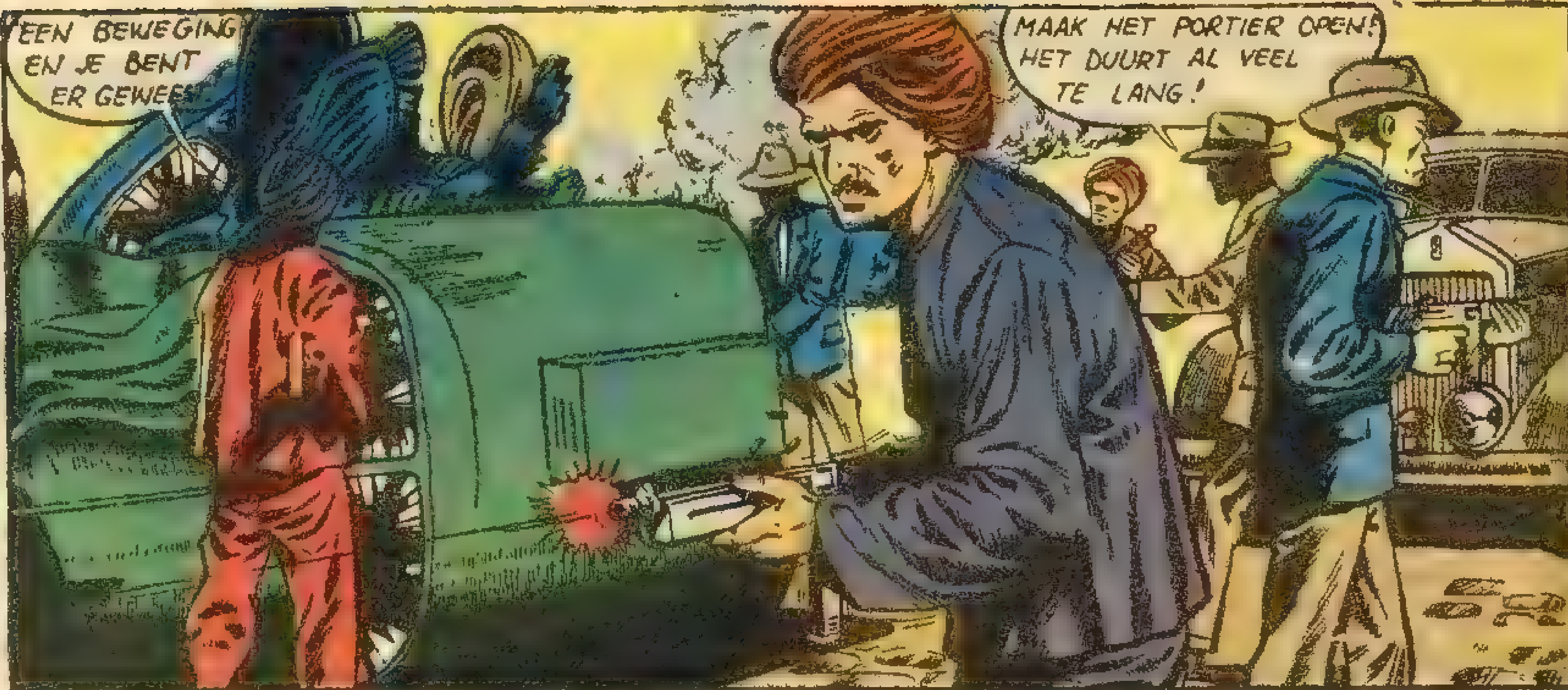

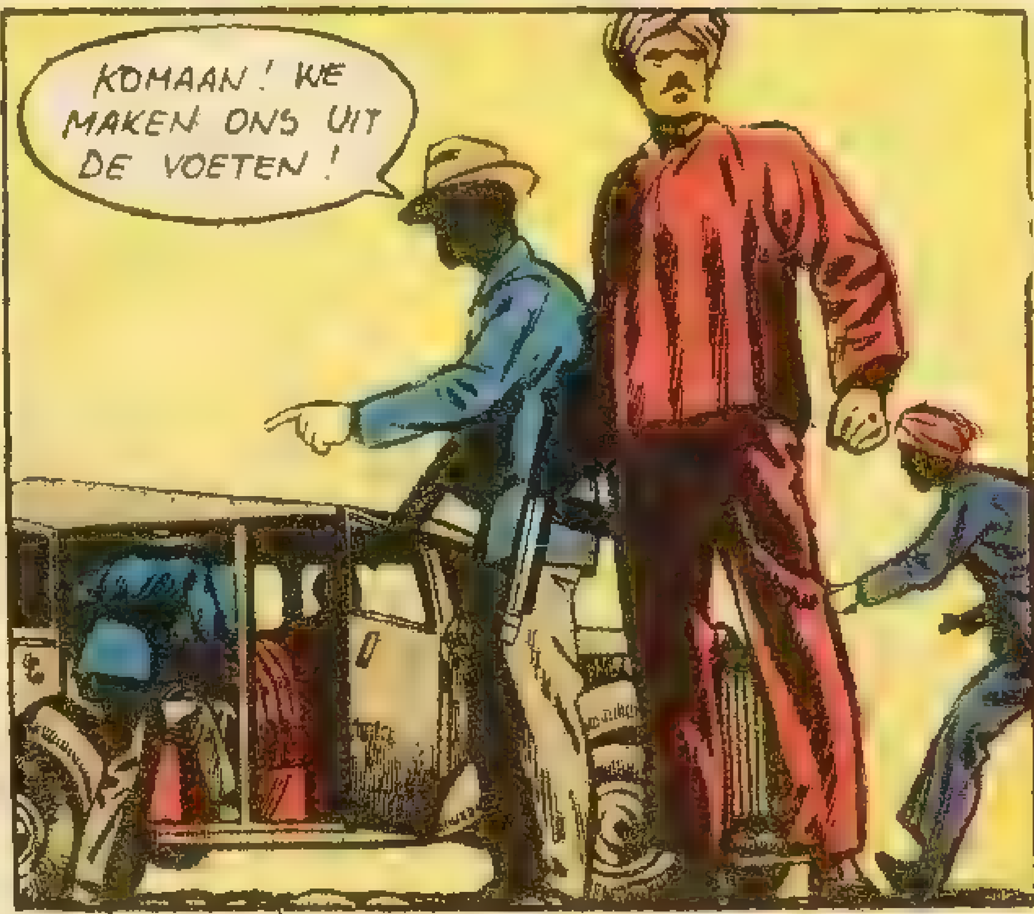

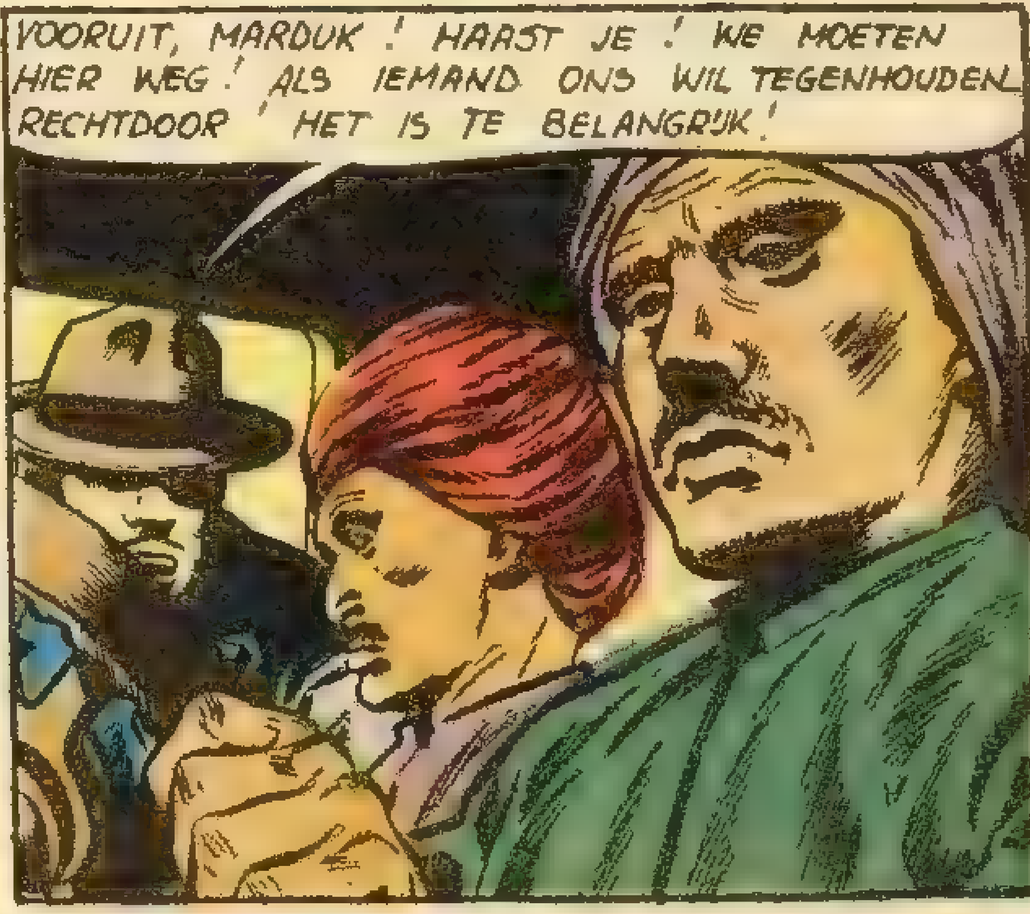

VLUG, MARDUK! KEER JE WAGEN!

EEN BEWEGING EN JE BENT ER GEWEES
MAAK HET PORTIER OPEN! HET DUURT AL VEEL TE LANG!

DAT IS MO! HELP HEM IN ONZE WAGEN!

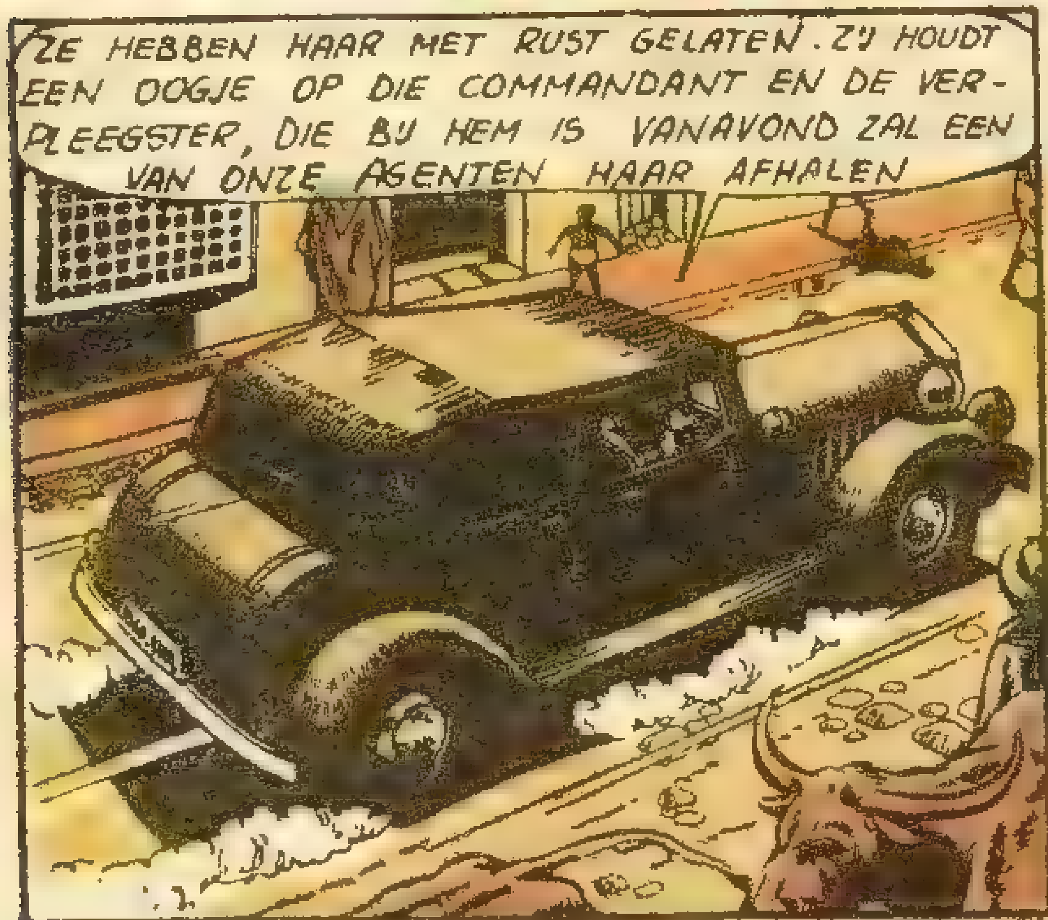

KOMAAN! WE MAKEN ONS UIT DE VOETEN!

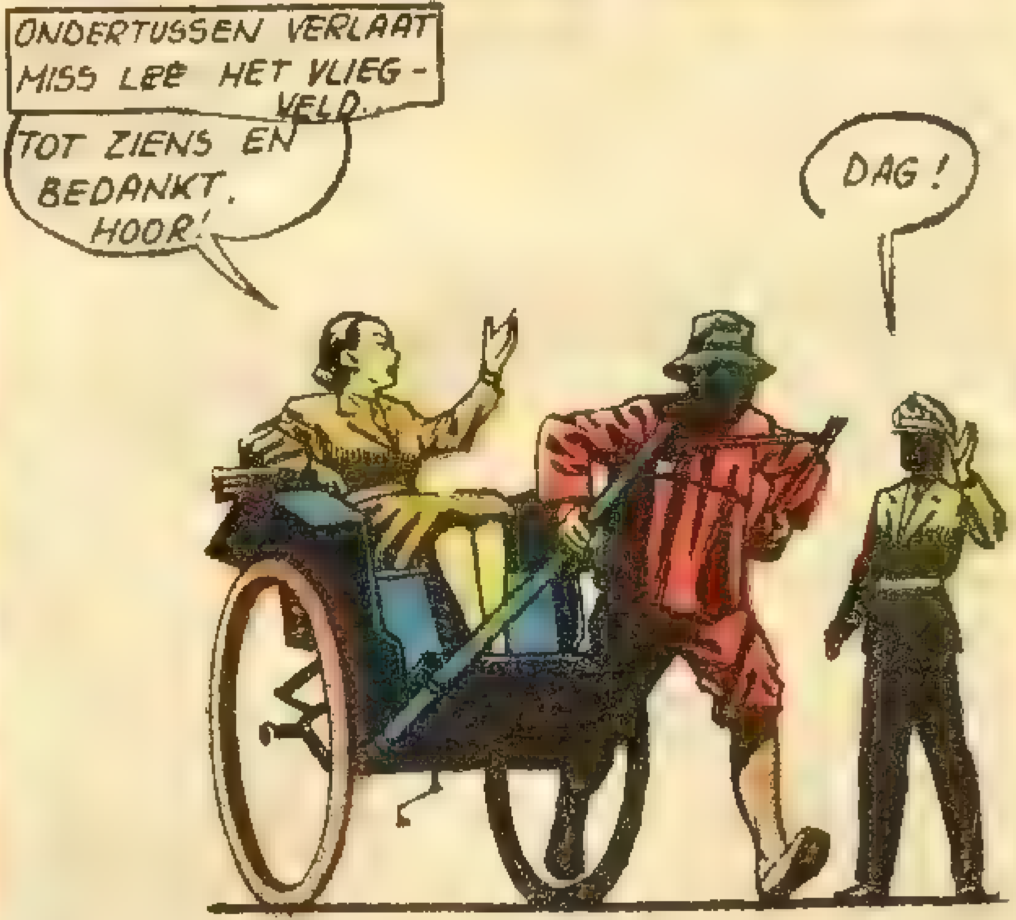

VOORUIT, MARDUK! HAAST JE! WE MOETEN HIER WEG! ALS IEMAND ONS WIL TEGENHOUDEN, RECHTDOOR! HET IS TE BELANGRIJK!

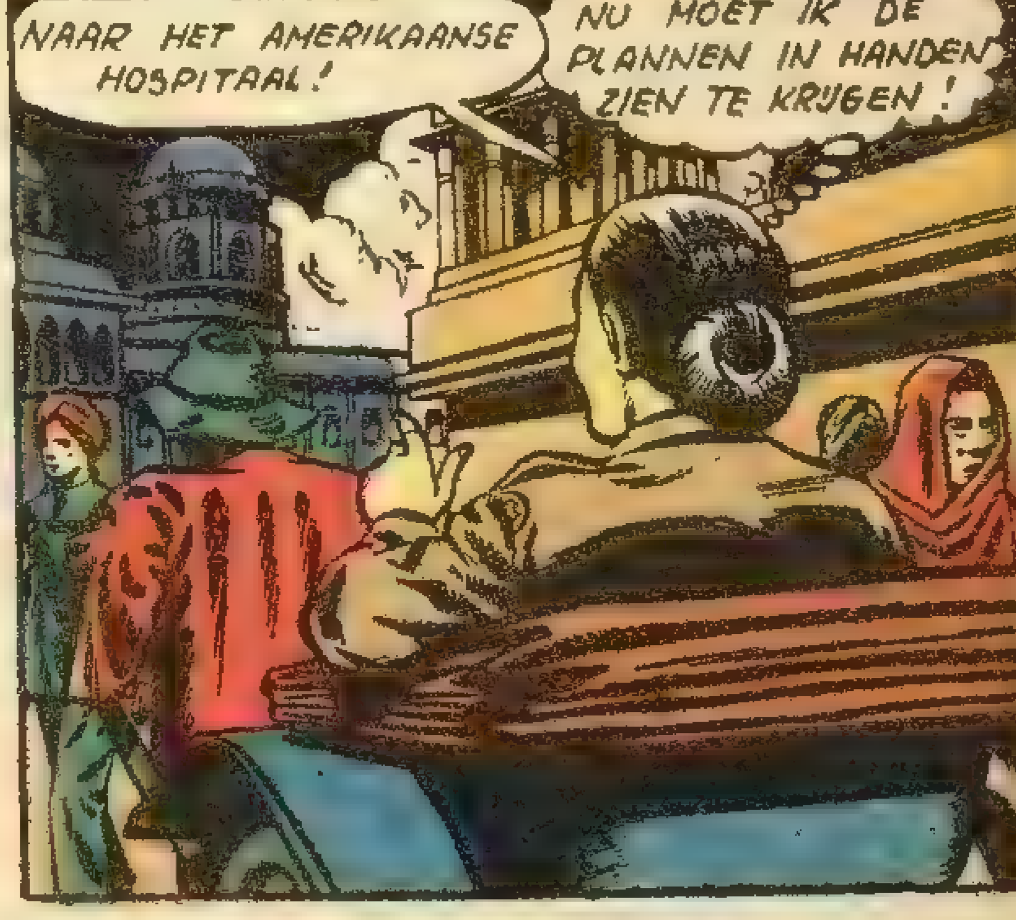

MET EEN GEWELDIGE VAART STUIFT DE AUTO DOOR EEN GEKRONKEL VAN NAUWE STRAATJES.
VERTRAAG MAAR, MARDUK! WE ZIJN NU BUITEN GEVAAR! TERUG NAAR DE VILLA!

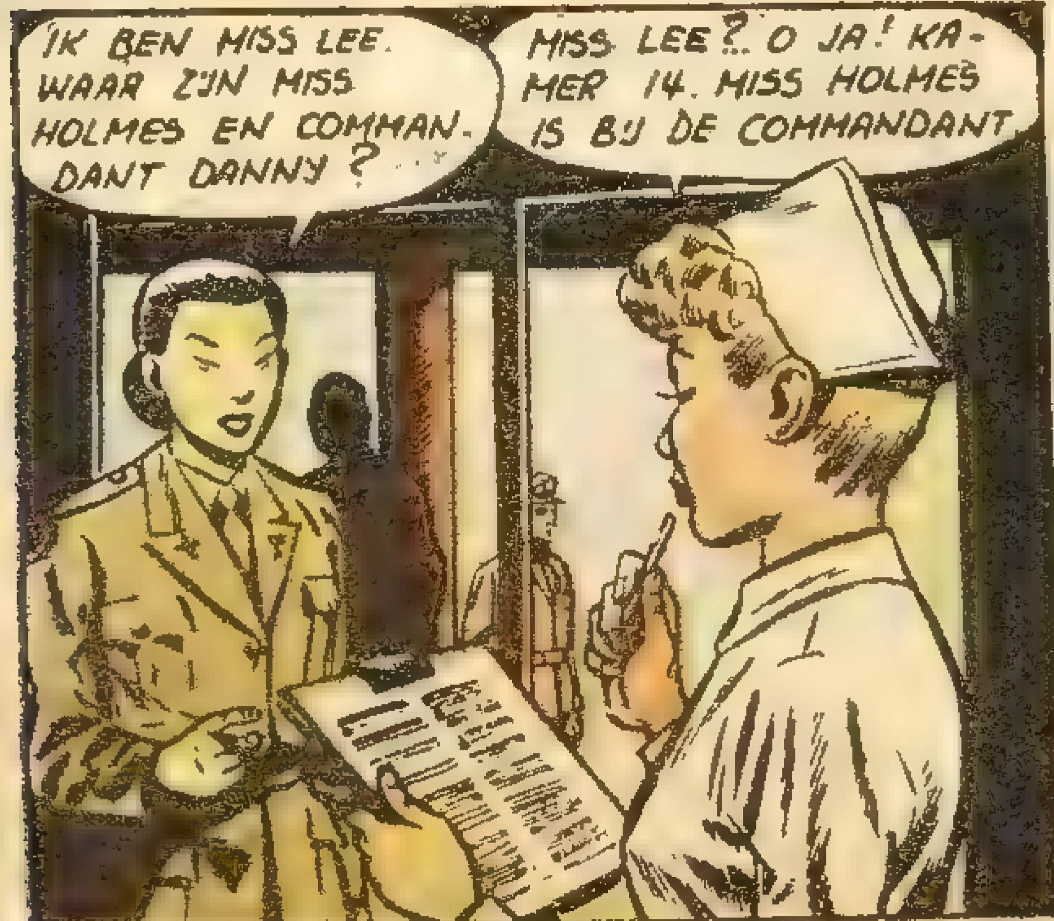

DANK U, EXCELLENTIE. U HEBT ME UIT HET SLOP GEHOLPEN.
GEEN DANK, MO! ALS IK JE NIET HAD KUNNEN BEVRIJDEN ZOU IK JE AFGEMAAKT HEBBEN. DAT ZIJN DE BEVELEN. ZO BLIJFT ER GEEN GEVAAR VOOR VERKLIKKING!

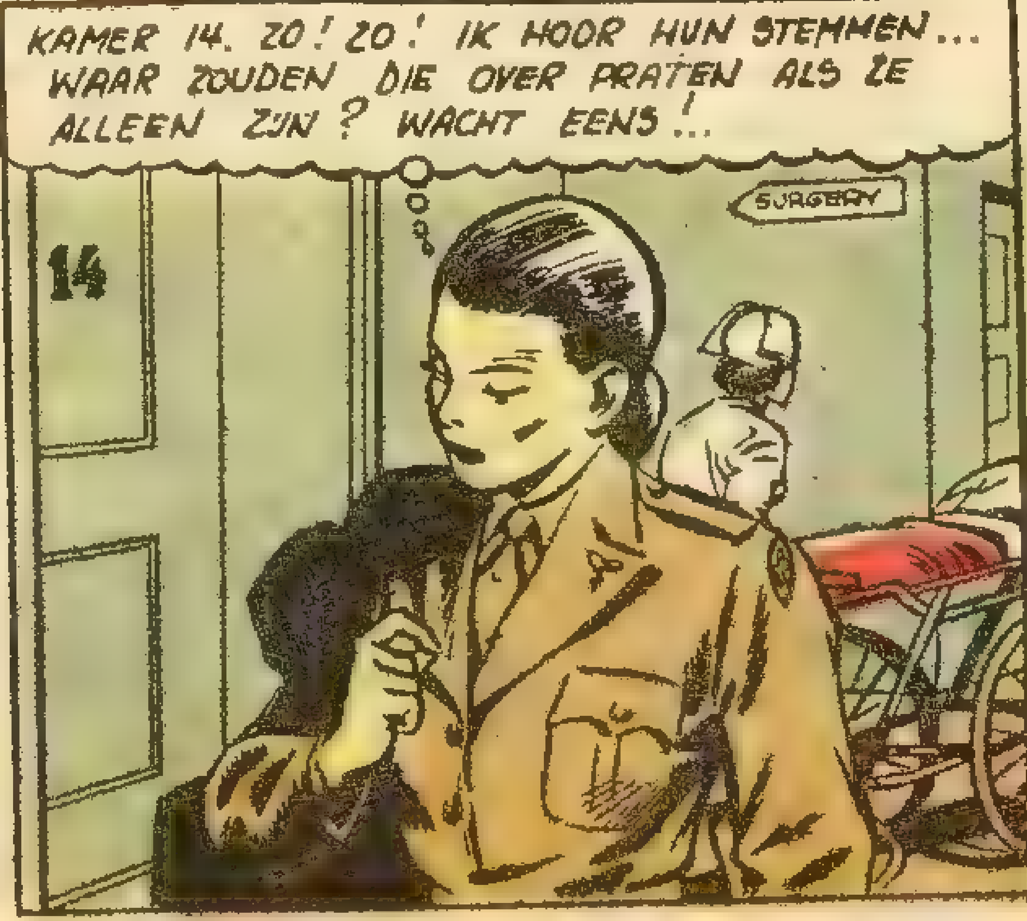

WAT IS ER GEBEURD?
IK WEET HET NIET!.. ER IS VERRAAD GEPLEEGD... DOOR WIE?.. WE MOETEN HET BESLIST TE WETEN KOMEN? WAAR IS MISS LEE?

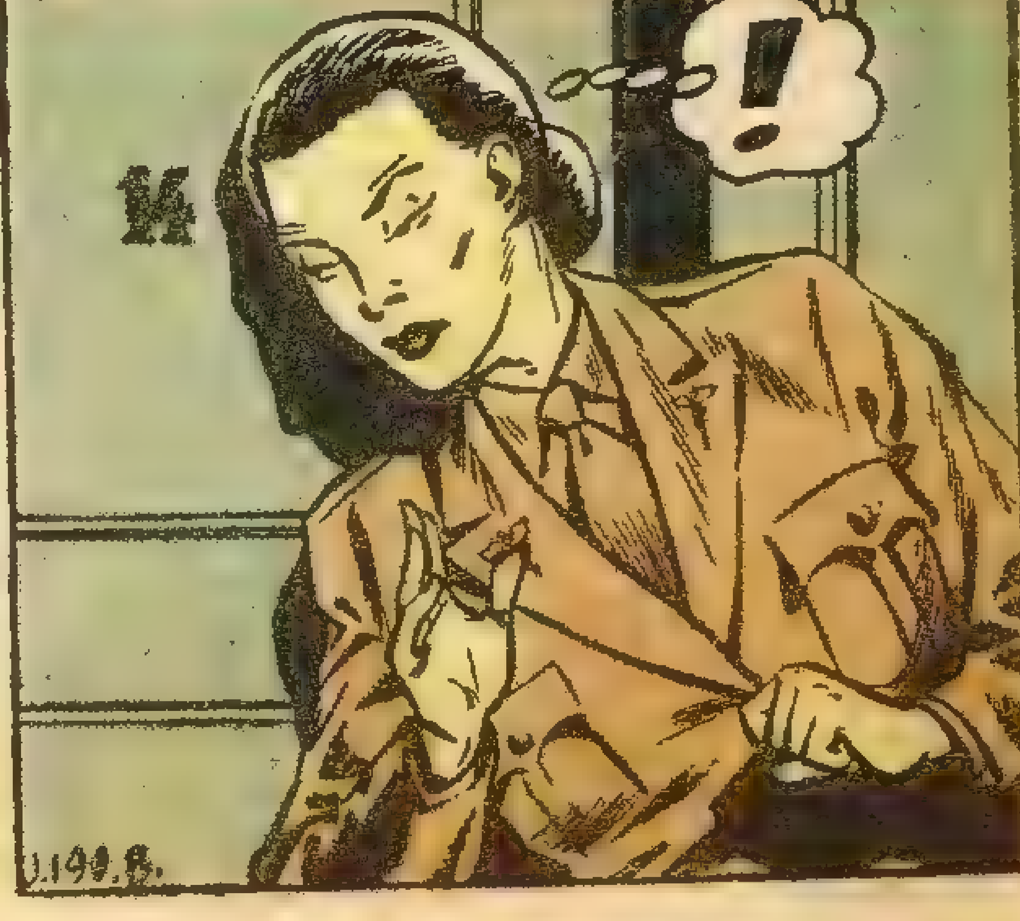

ZE HEBBEN HAAR MET RUST GELATEN. ZIJ HOUDT EEN OOGJE OP DIE COMMANDANT EN DE VERPLEEGSTER, DIE BIJ HEM IS. VANAVOND ZAL EEN VAN ONZE AGENTEN HAAR AFHALEN.

ONDERTUSSEN VERLAAT MISS LEE HET VLIEGVELD.
TOT ZIENS EN BEDANKT, HOOR!
DAG!

NAAR HET AMERIKAANSE HOSPITAAL!
NU MOET IK DE PLANNEN IN HANDEN ZIEN TE KRIJGEN!

IK BEN MISS LEE. WAAR ZIJN MISS HOLMES EN COMMANDANT DANNY?
MISS LEE?.. O JA! KAMER 14. MISS HOLMES IS BIJ DE COMMANDANT.

KAMER 14. ZO! ZO! IK HOOR HUN STEMMEN... WAAR ZOUDEN DIE OVER PRATEN ALS ZE ALLEEN ZIJN? WACHT EENS!..
14
SURGERY

14
!
U.140.B.

HUP ROBBEDOES

Tafeltje dek je...

— Meneer Frank, komt Marcel me vertellen, ik ben bij vriendjes op bezoek geweest. Die deden een allemachtig aardig spelletje, dat wij ook wel eens konden doen...

— Hoe heette het ?

— Ik ben de naam vergeten, maar het was een soort bokspringen...

— De naam doet er niet toe. Desnoods vinden we er wel een nieuwe voor. Ik ken trouwens verschillende manieren van bokspringen. Maar kom jij eerst maar eens met jouw bokkesprongen voor de dag.

Marcel neemt dan de leiding over.

— Wie wil bok staan ?

Natuurlijk bood onze goeie, dikke Flor zich aan.

— Mannen, luistert ! Nu gaan wij op zijn rug de tafel dekken ! Jullie springen na mij en voeren daarbij precies dezelfde bewegingen uit als ik. Wie het fout doet, moet op zijn beurt bok staan..

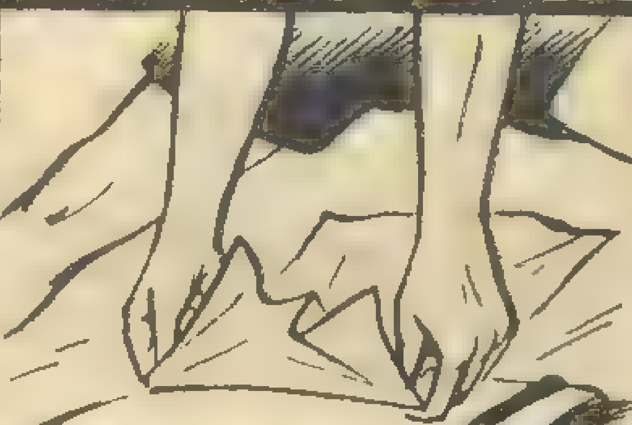
» Eerst leggen we het tafellaken. Ik neem mijn zakdoek en leg die al springend op de gebogen rug van Flor. Let wel : heel het spel door moet die zakdoek blijven liggen Wie hem er af wipt, moet ook bok staan

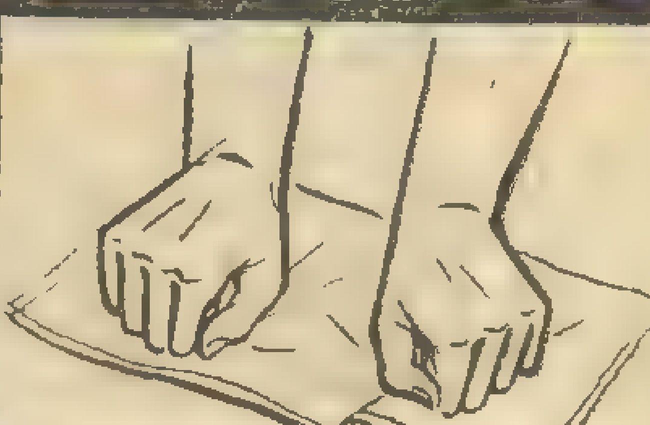
Het lukt echter schitterend.

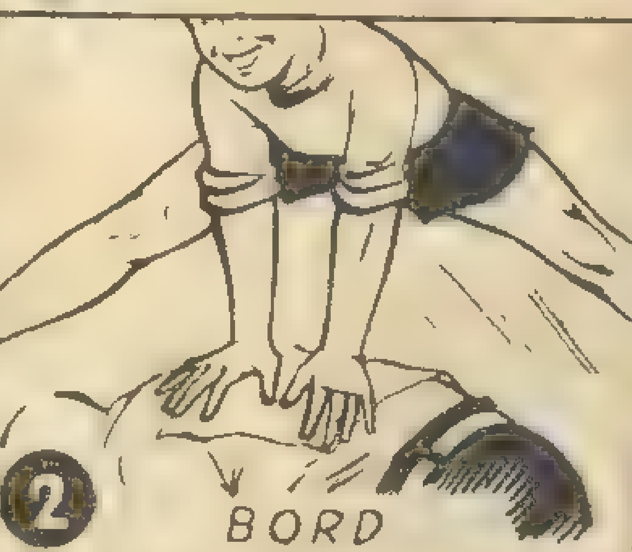
— Nu de borden !

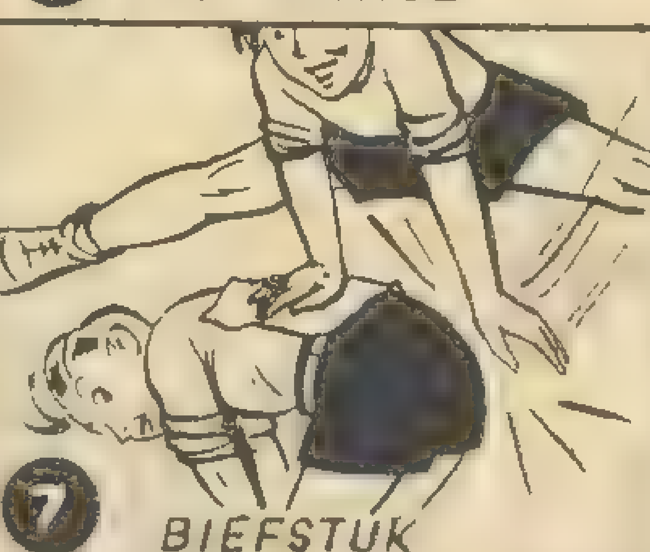
Het blijken platte borden, want met beide handen steunen ze bij hun sprong op de rug van de bok Ook dit gaat goed

— Naast de borden komen de vorken.. Nu springen ze, steunend op vier vingers

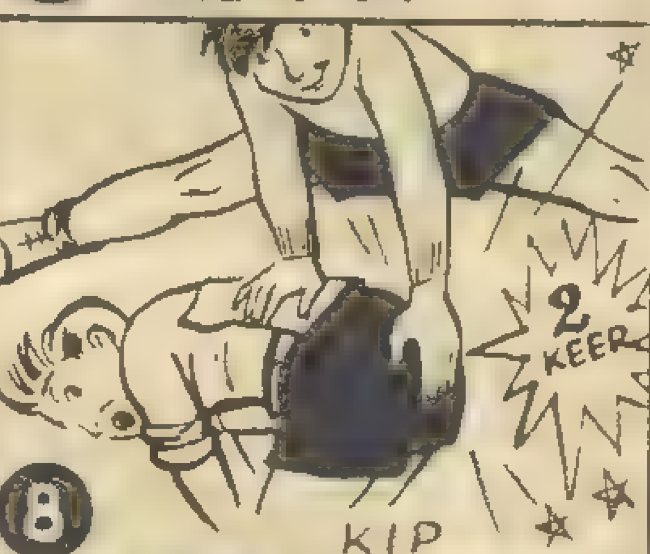

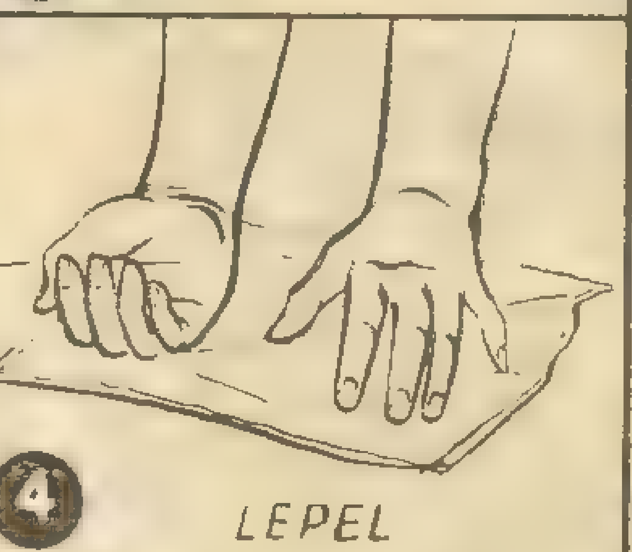

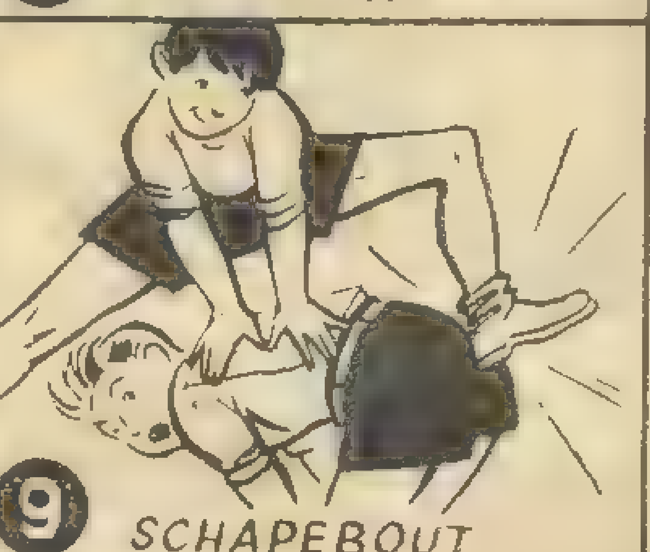

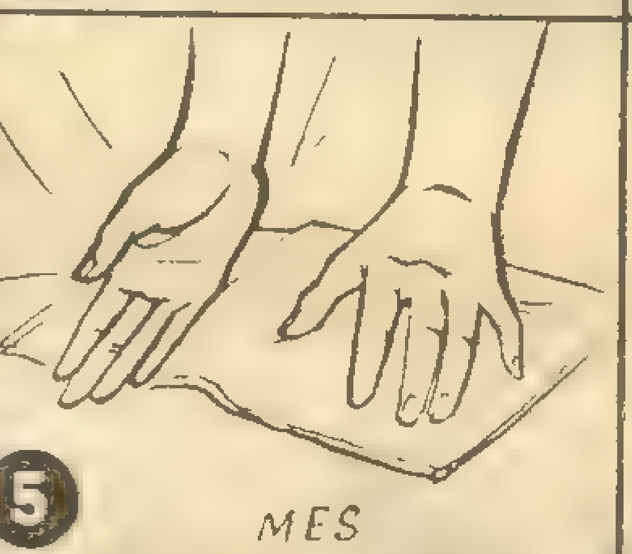

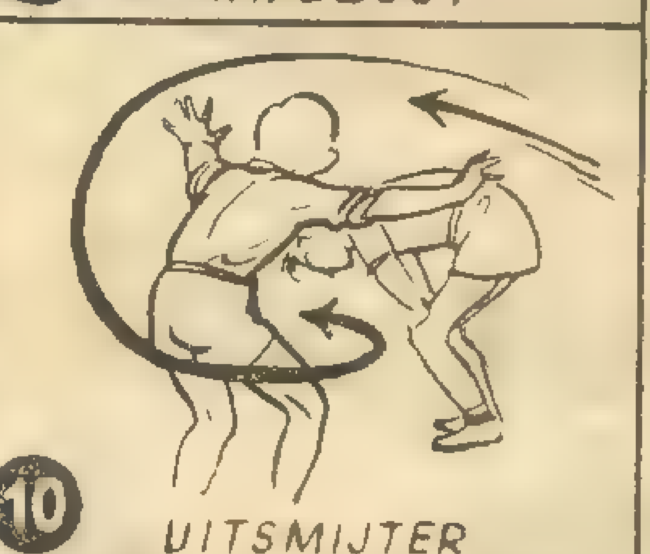

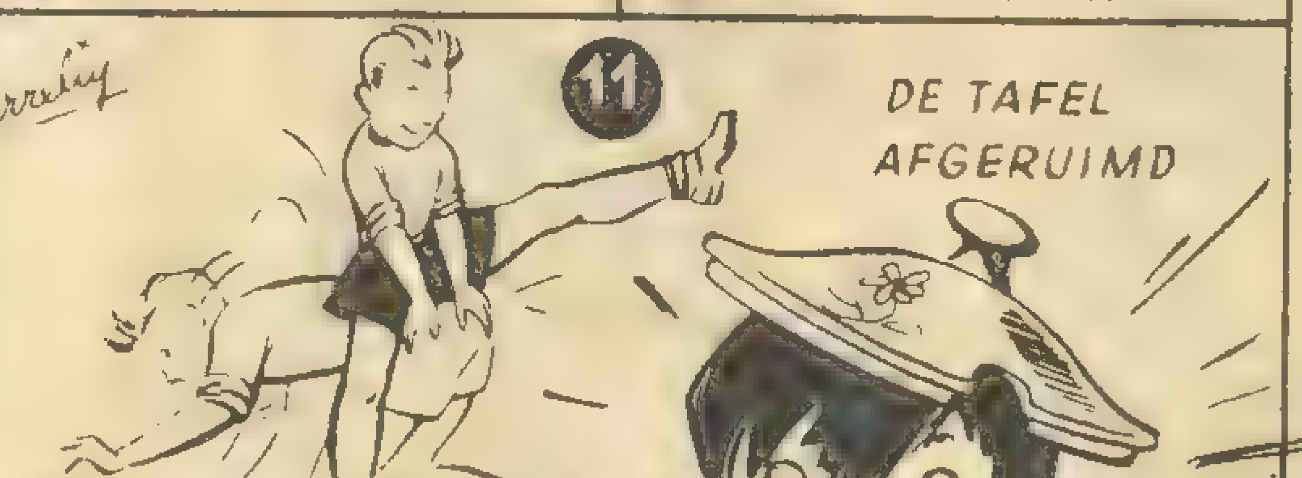

— Ooei !... oei ... zucht Flor, die de scherpe vingerprikken voelt.

— De lepels !...

Het wordt een ingewikkeld geval : een hand vlak en de andere met de rug op de rug van Flor! Tegelijk moeten de vingers krom gehouden worden om de lepel na te bootsen.

Jan slaagt deze keer niet. De zakdoek valt en... Jan moet bok staan.

— De messen !

Eén hand plat en de andere op zijn kont, zoals een mes snijdt.

— De schotel !

Die is groter dan een bord. De handen komen dan ook krachtiger neer op de rug van het slachtoffer.

Verder heb je het peper- en zoutvaatje : twee vuisten op een arme rug !

Bij de biefstuk steunt iedereen met een hand op de rug. De andere hand slaat op een plek, waar de rug zijn naam verliest en er nog sprake is van benen.. Een gebraden kippetje heeft twee poten... Dus twee vlugge klappen achter elkaar op dezelfde plek. Schapenbout of geitevlees geeft, in plaats van een klap, een hak tegen het boven voorzichtig aangeduid lichaamsdeel. Een uitsmijter of eierstruif wordt omgedraaid, wil hij goed doorbakken zijn... Na een draaisprong keren we ook zelf nog eens rond...

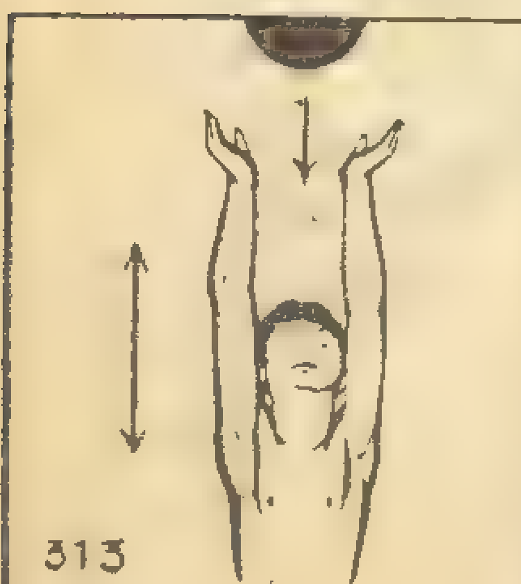
Na zo'n overvloedig maal mag de tafel worden afgeruimd. De vlugste methode om alles weg te krijgen is : zo op de rug van de bok te springen, dat we er met ons volle gewicht op blijven zitten. Dan bezwijkt de tafel. Maar ook het tafellaken moet meekomen, anders geeft het weer een nieuwe « tafel ».

Of de rakkers ook plezier hebben !

— Als we jouw spel eens « Tafeltje, dek je » doopten, Marcel ?...

Allen vinden de naam best. Onthouden jullie het ! Straks ..ren we ook nog andere.

FRANK.

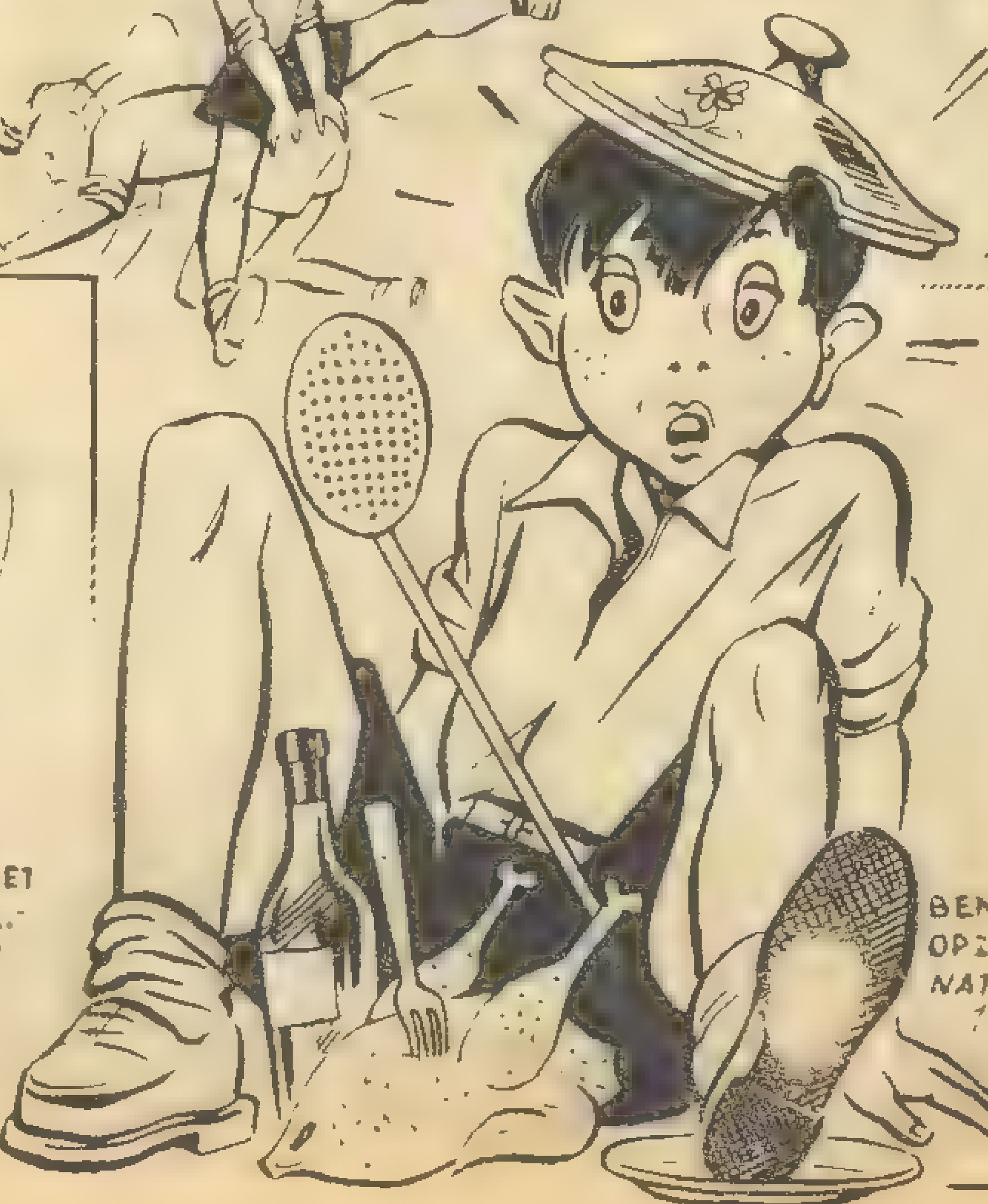
313

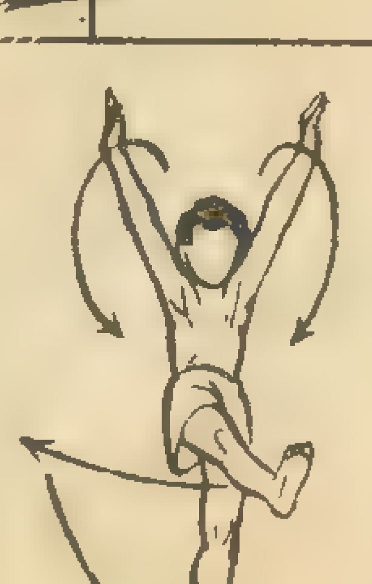
JONGLEREN MET BUIGEN EN STREKKEN DER HANDEN BENEN IN SPREIDSTAND BAL VOOR DE BORST. OPGOOIEN OF STOTEN, LOODRECHT OMHOOG. ZO OOK ARMEN STREKKEN. BAL OPVANGEN EN WEER VOOR DE BORST BRENGEN.

333

STEUNEND OP JE HALS MET BENEN OMHOOG "FIETSEN".- BOVENARMEN OP DE GROND MIDDENLICHAAM MET DE HANDEN ONDERSTEUNEN FIETSBEWEGING EERST LANGZAAM, GELEIDELIJK VLUGGER.

68

BENEN EN ARMEN OPZWAAIEN. EEN COMBINATIE VAN OEF 24 EN 116.

323

EEN BEEN HOOG OPWERPEN EN TEGELIJK DRAAIEN OP HET ANDER : ARMEN LOS. BEEN OPZWAAIEN DAN OP ANDERE VOET OMKEREN. MEER VAART AAN DE DRAAI GEVEN DOOR ACHTERWAARTS ZWAAIEN VAN HET BEEN

DE OUDE ZOEKER

Heel Venetië en Padua waren er vol van...

De Doge en zijn raadslieden hadden erover vergaderd en het geval van alle kanten bekeken.

Moet je horen! Gisteren waren ze allemaal buiten adem tot op de hoogste toren van hun stad geklauterd en daar had die tovenaar van een Galileï hen door een eigenaardig soort buis laten kijken...

Het leek wel een wonder! Lui, die beneden in de straten kuierden, zag je vlak voor je! Je meende ze met de hand te kunnen pakken!...

En de galei, die heel in de verte op het water dreef, scheen door die toverbuis wel vlakbij, zodat je de riemen tellen kon!

Twee glazen lenzen en een kartonnen koker had die oude slimmeling maar nodig om de verste dingen dichterbij te trekken. Als dat geen toverij was!...

Toverij? Welnee! Galileï was ook op dit gebied zijn tijd een eind vooruit! Hij, met zijn aanleg voor wiskunde en fysica, zijn onderzoekende geest en doorzettend karakter, was reeds op 24-jarige leeftijd hoogleraar aan de universiteit van Pisa. Maar spoedig had hij daar jaloerse vijanden. Pisa maakte hem het leven onmogelijk en dus week hij uit. Hij vertrok trouwens op uitnodiging van de republiek Venetië.

Steeds maar bleef Galileï zoeken en proberen. Intussen zette hij ook de rekenkunde steviger op poten. Goed, daar konden mindere geesten jaloers om zijn. Maar nu waren er ook andere dingen. Zoals die verrekijker bijvoorbeeld! Die kijker op zich kon er nog mee door. Maar wat Galileï daar niet allemaal uit afleidde!...

Beweerde hij niet, dat de aarde om haar eigen as draaide èn om de zon? Dat de aarde een nietig hemellichaam was in de veel grotere kosmos?...

Een dergelijke theorie kegelde alles omver, wat de geleerden van die tijd als vaststaand aannamen! Het was een gevaarlijke, een ketterse theorie. En nog gevaarlijker, omdat ze verkondigd werd door een zo eminent geleerde!

Iedereen had tot dan toe aangenomen (al van de dagen van Ptolemeus de Griek), dat de aarde middelpunt was van het heelal; dat zon en maan om hààr draaiden en dat de sterren enkel lichtende puntjes waren, maar een speldeknop groot...

Zo meenden de autoriteiten nu te moeten optreden. Ze zouden die hoogmoedige ketter eens kortwieken! Dergelijke opvattingen konden enkel van de duivel komen. De kringen der geleerden vooral keerden zich tegen de nieuwlichter.

Wat was het dan voor een toverinstrument, dat deze geleerde dergelijke theorieën liet verkondigen en zelfs ketterijen? Een doodgewone verrekijker! Op een goede dag (het was in 1609) had Galileï horen vertellen, dat een Zeeuwse brillenslijper iets bizonders ontdekt had! Als je door twee lenzen keek, die een eindje van elkaar stonden, zag je de dingen veel dichterbij dan ze in werkelijkheid waren!

Galileï ging daarop onmiddellijk ook zelf aan het werk en bouwde zijn eerste telescoop. De resultaten, die hij daarmee behaalde, deden hem opspringen van vreugde. Toen hij echter voor de eerste keer zijn kijker (in de nacht van 7 Januari 1610) naar de hemel richtte, werd hij diep getroffen door de oneindige ruimte, die hij zag en verder vermoeden kon. Hij vermoedde verschillende zonnestelsels en doopte zijn instrument met de naam van « De Oude Zoeker »... In die nacht ontstond de moderne astronomie of sterrenkunde.

Heeft hij zijn zogenaamde dwalingen moeten afzweren? De geschiedenis zegt van ja en de legende voegt erbij, dat hij koppig bleef beweren van de aarde: « En toch beweegt ze! »...

Eeuwen zijn sindsdien voorbijgegaan! Hele generaties astronomen of sterrekundigen zijn Galileï opgevolgd. Ieder droeg zijn steentje bij in de opbouw van deze wetenschap.

Nacht op nacht tasten talrijke « Oude Zoekers » de hemelruimte af. Nacht op nacht doorvorsen geleerden het uitspansel in navolging van hun beroemde voorganger, berekenen, voorzien, ontdekken steeds meer, om tot de erkenning te komen, dat er nog zoveel te ontdekken overblijft!

Toch is er sindsdien al een hele afstand afgelegd! Over heel de wereld zijn thans de observatoria of sterrenwachten verspreid. Astronomen fotograferen de hemel en liggen daarna met een sterke loupe over hun kaarten gebogen om ook maar de minste lichtvlek te ontdekken, die weer een nieuwe, nog onbekende planeet kan aankondigen! Een planeet, die milliarden kilometer van ons vandaan moet zijn.

De kijkers zelf zijn in de loop der eeuwen ook aanmerkelijk verbeterd! In 1947 bouwde men op de Mount Palomar in Californië op 1700 meter hoogte een sterrewacht met een reuze-telescoop. De lens daarvan heeft vijf meter doorsnee! Daarmee kan men twee keer zo ver wegkijken dan met welke andere kijker ook. Hij vergroot 16.000 keer meer dan « De Oude Zoeker », die de dingen 35 keer dichterbij haalde. Maar de kijker van Galileï woog hoogstens twee kilo, terwijl die van de Mount Palomar er 140.000 weegt! Galileï gebruikte lensjes van 200 tot 300 gram. Die in Californië weegt 20.000 kilo!...

Als men die reuzekijker op de maan richt, zien we haar zo groot, alsof ze maar 45 K.M. van ons af stond, terwijl ze in werkelijkheid ongeveer 380.000 K.M. van ons verwijderd is.

Met die kijker kunnen we een milliard lichtjaren van ons wegkijken. Reken dat eens even uit, als je weet, dat het licht gaat met een snelheid van... 300.000 K.M. **per seconde!**

Een dichter als Lamarine was in zijn tijd al vol van de toenmalige ontdekkingen in de sterrenwereld:

« Als men bedenkt, dat met de telescoop van Herschel reeds meer dan vijf millioen sterren ontdekt zijn... Als men bedenkt, dat ieder van deze sterren groter en belangrijker is dan onze aarde... Dat deze vijf millioen werelden nog slechts het randje zijn van onze schepping... Dat we vanaf de dichtsbijzijnde ster weer nieuwe werelden kunnen ontdekken en zo vervolgens steeds verder kunnen gaan... Al zouden we op die manier myriaden van eeuwen dieper het heelal intrekken: dan zouden we nog niet de grens hebben overbrugd tussen het niet en God! Bij die gedachte cijfert men niet verder, zegt zelfs niets meer! In stille aanbidding kunnen we niets anders doen dan het hoofd buigen en zwijgen... »

W. MYRTAL.

DE DOODSKAP

N de late avond van de zesde October 1881 gingen Thys, de schrijnwerker, en zijn leerjongen Janus met Gust, de beeldhouwer, en diens neef Pieter op kraaienjacht.

De vrouw van Thys keek de mannen na vanuit het verlichte kader der voordeur en zag hun gestalten verdwijnen in de dunne, fijne mist.

Vanaf half-September mistte het hier op de hoogten en tussen de bossen al sterk. De nevel was de mannen echter welkom. Nu konden ze niet door een of andere dronken koetsier van de sokken gereden worden en er zouden ook wel geen struikrovers en baanstropers komen opdoemen, die een fatsoenlijk christenmens tot op zijn hemd uitkleden.

Toen de vrouw niets meer zag of hoorde, schoof ze de grendel op de deur, ging met de kaars naar boven en naar bed. Ze vond het daar in ieder geval beter dan in zo'n koude nacht buiten. Hu !... En als de mannen maar wat vingen !...

De vier mannen vervolgden vrolijk hun weg.

Vooral Gust bleek in de beste stemming. Hij was het trouwens die deze nachtelijke strafexpeditie op touw had gezet. Ja, een strafexpeditie ! Al maanden koesterde onze beeldsnijder een onverzoenlijke haat tegen het « zwarte pluimgedierte », omdat een van die krassende schurken het nest van een bijna tamme merel verstoord had. Hij had gezworen, dat de kraaien ervan zouden lusten !...

Onze Gust was niet de eerste de beste.

Op de wereldtentoonsteling te Parijs in 1887 had hij een gouden medaille bemachtigd. Op een zorgvuldig bewerkt tafelblad waren de twee wereld-halfronden uitgestoken. De ene zware tafelpoot in het midden was gebeeldhouwd met vier leeuwenkoppen, die al bizonder geslaagd waren. Het werkstuk was op de tentoonstelling zelf verkocht en Gust had er een flinke prijs voor gekregen. Ja, hij was een kunstenaar in zijn vak, maar wist dit waarschijnlijk zelf niet !...

Hij leefde, werkte en knutselde op zijn rustig dorp en was tevreden, als hij zijn dagelijks brood in ere kon winnen, met nog wat op de boterham. Hij had daarbij de naam van een gewiekst uitvinder te zijn. Graag bracht hij bij werkstukken zonderlinge dingen te pas : kasten met geheime laden, koffers met dubbele bodem en dergelijke dingen meer. Natuurlijk niet, om het smokkelen in de hand te werken, maar enkel en alleen om iets heel bizonders af te leveren !

Genoeg. Anders zouden we de kraaienjacht vergeten !

Thys had zich aanstonds bereid verklaard om mee te gaan en wat de leerjongens betreft, die vonden het reusachtig !

Nu ging het op de kraaien af.

Vuurwapens of andere jagersattributen hadden ze niet. Ze zouden met list te werk gaan.

Thys en Gust droegen op hun schouders om beurten een soort polsstok.

Dit was een vinding van Gust, die — volgens hem — heel fatsoenlijk een ladder kon vervangen. Een ladder was zo ver niet mee te slepen. Eigenlijk was het een oude laadboom van een hooikar. Aan het ene einde dacht Gust een plank te klemmen. Gust had daar een rond gat in gezaagd, waar de boom precies in paste. Zo kon men schrijlings op dat plankje gaan zitten. Dan bleef er nog een stukje boom over, waaraan men zich vast kon houden, terwijl men omhoog gehesen werd.

Na uren lopen naar het kraaienbos sloegen ze achter een grote boerderij een zijweg in. Ze vonden maar moeilijk de weg in de watten duisternis. In ieder geval kwamen ze zo dichter bij de donkere bossen, waar in de hoogste toppen de kraaien in menigte nestelden. Vlakbij het bos lag weer een grote boerderij. Opzij van een der schuren stonden hoogopgestapeld zes of acht korenmijten. Dat was werk voor de winter om die uit te dorsen.

Dat was het jachtterrein door het brein van Gust bepaald ! Hij had er met de boer al over gesproken en die vond de plannen reusachtig.

Onze jagers hadden een heel eind moeten lopen. Eerst om een uur 's nachts waren ze op de plaats van bestemming. Bij het voorbijtrekken van de boerderij sloeg de bandhond even aan, maar was spoedig weer stil. In een wijde boog sloop het gezelschap daarop naar de korenmijten.

Ondanks de vettige mist zag men toch voldoende om alles voor de jacht gereed te maken. Op dit uur bleken alle « zwarte schurken » daar boven in de bomen nog in een diepe slaap gedompeld. De vier mannen konden dus zonder veel voorzorg hun moordplan ten uitvoer brengen.

Ook dit was weer een bedenksel van Gust!

Janus opende de mand, die hij al die tijd had meegesjouwd. Onwillekeurig weken de jagers een stap achteruit voor de afschuwelijke stank, die uit de korf opsteeg. Het rookte en stonk door de mist heen ! Janus overwon zijn weerzin, kneep met een hand zijn neus dicht en haalde er een dozijn puntzakken uit van stevig pakpapier. In de punt van iedere zak stak een stuk rottend vlees. Vandaar die afschuwelijke stank ! Maar wat walgelijk is voor ons, is juist een feestmaal voor de kraaien...

Janus moest een dozijn van die zakken in jas- en broekzakken wegsteken. Het was een harde penitentie, maar het welslagen van de jacht hing ervan af.

Intussen was de boom met het dunste eind — dat echter beslist een jongen dragen kon — tegen de eerste korenmijt gelegd. Het plankje werd aan de dissel gestoken. Janus nam op die zetel plaats en men begon hem daarop tegen de korenmijt omhoog te hijsen. Met de ene hand hield hij zich aan de boom vast en met de andere aan de mijt. Zo konden ze beneden ongestoord doorhijsen.

Het was zwaar werk en eerst na veel puffen en blazen belandde Janus op de top van de korentas.

Daar ging hij te werk volgens de onderrichtingen, die Gust hem voor de hemelvaart had meegegeven. Hier en daar tussen het strooien dak, dat het koren tegen inregenen en sneeuw beschermen moest (maar waaraan de kraaien al deerlijk geplukt hadden !) stak hij de zakken zo stevig mogelijk met de punt tussen de bovenste schoven. Zo plaatste hij zijn dozijn zakken.

Pieter was intussen met eenzelfde vracht op dezelfde manier al tegen een tweede tas gehesen en werkte volgens hetzelfde recept. Uitdrukkelijk was gezegd, dat ze de papieren zakken goed diep weg moesten stoppen : de boord ongeveer gelijk met de oppervlakte van het strooien dak. Juist die boorden waren overvloedig met houtlijm bestreken !...

Nadat alle korenmijten op die ma-

nier zeer zorgvuldig van aas voorzien waren, trok het jachtgezelschap zich terug achter een haag, vanwaar ze alles konden volgen zonder zelf gezien te worden. Ze gingen er op een dekzeil liggen en aten wat van de meegebrachte proviand.

Toen de mist wat wegtrok en de dag begon aan te lichten, kwam er leven in het kraaiendorp.

In de verte sloeg het op een kerktoren vijf uur.

Het was alof de kraaien daarop gewacht hadden om in vol bedrijf te schieten.

Gust had goed hun gewoonten bestudeerd.

Het eerste kraaienwerk was op de grote korenmijten neer te strijken, het stro los te woelen en dan gulzig aan de aren en korrels te beginnen.

Het zware zwaaien van hun zwarte vlerken had iets sombers. Hun gekras ging, van zo dichtbij gehoord, door merg en been.

Kra-kra-kra !...

Achter de haag spiedden vier paar ogen naar de roofzuchtige veelvraten. De kraaien streken in troepen op de mijten neer.

Onmiddellijk roken ze het aas.

Wat was dàt voor een festijn ? Gulzig vielen de eersten er al op aan. Hun nekken verdwenen in de papieren zakken om daar uit de punt het « hartig » brokje op te diepen en naar binnen te slokken.

Zogauw ze de buit binnen hadden, wilden ze hun kop weer terugtrekken. Maar de lijm kleefde met het papier al aan hun vleugels. De dieren trokken met hun hals ook de zak uit het stro en hoe ze ook schudden en sleurden, ze konden hoogstens hun snavel door de punt krijgen ! Ze vlogen op met die gekke kap op hun kop ! Hopeloos draaiden ze daar rond.

Kra-kra-kra......

Alle pogingen om zich te bevrijden bleven vruchteloos. Verblind en half gestikt smakten de meesten tegen de grond, tot grote vreugde van de wrekers, die dan onmiddellijk toeliepen, om ze af te maken. Het werd een ware slachting, die ontzetting zaaide in de gelederen van de zwarte boosdoeners. De vogels die zonder kap gebleven waren, vlogen ijlings weg. Later verklaarde de boer, dat ze meer dan een week van de korenmijten waren weggebleven !

Ongeveer dertig rovers werden neergeknuppeld. Het merkwaardige daarbij was, dat het zo goed als allemaal jonge vogels waren, die hun kop in de zak gestoken hadden. De oude vogels waren blijkbaar veel slimmer. En waar een kraai wel honderd jaar kan worden, geloof maar, dat het dan zeer slimme vogels zijn ! Zeker hebben ze hun nageslacht verteld, hoe gevaarlijk het is zijn hoofd in een papieren zak te steken, omdat die dan onmiddellijk een doodskap wordt.

Gust had eer van zijn originele vinding ! Vrolijk ging ons viertal bij de boer een tweede ontbijt naar binnen spelen.

De kraaienlijken kwamen als afschrikwekkend voorbeeld aan stokken boven het zaailand te hangen, de beste manier om soortgenoten van alle roverij te doen afzien !

Onze Knollentuin

— Zo zout heb ik het nog nooit gegeten, zuchtte Kwabbernoot Pieter, toen we aan het keuren waren, welke knolletjes van de vracht te prijk konden worden gezet. De drie, die ervoor in aanmerking kwamen, werden alle drie in Groot-Antwerpen geknold! Eerlijk is eerlijk! Zo wordt dit tot glorie van alle Antwerpse rakkers een Antwerpse knollentuin! Maar... welke plaats zal Antwerpen de volgende keer naar de kroon steken?...

Voorop komt nogmaals ten volle verdiend **RIKKETIK 23.890** uit **Antwerpen** zelf.

UIT DE «MEMOIRES» VAN RIKKETIK :

SALAMANDER KID!

In de zomer '49 had ik een terrarium aangelegd. Het bevatte drie kleine puidjes, één grote salamander en een zwerm kleintjes. Hele dagen toog ik op jacht achter vliegen, kevertjes en allerhande insecten om de puidjes te laten wippen en springen naar de begerige buit. Een plezierige liefhebberij!...

De kikvorsen waren grasgroen en mijn salamander was een specimen van de gevlekte landsalamander: zwart beestje met het oranjekleurige vlekken over heel het lijfje. Een prachtstuk in zijn soort, waar ik zeer prat op ging.

De koude en gure Octoberdagen braken aan. Mijn reptieltjes verstopten zich, werden lui en aten haast niet meer. De tijd voor hun winterslaap brak aan. Ik installeerde hen in een houten kistje, met stro gevuld. Ze werden naar een donker vochtvrij hoekje van de kelder overgebracht.

Dagen verliepen. Ieder had zijn bezigheden en spoedig werd er aan het terrarium en zijn bewoners niet meer gedacht.

Op een middag zit ik knusjes achter mijn venstertje te genieten van een laatste straaltje Novemberzon, naast een deuntje opgewekt muziek, kauwend op een stukje kauwgom...

Plots een hobbel en gestobbel op de keldertrap! De kamerdeur vliegt open en zuchtend en blazend stormt de werkvrouw binnen.

Hijgend krijst zij:

— Andrée, Andrée, waar is je Ma? Moet mee naar beneden komen! Salderemander!!!

— Wat is er, Joske, leg eens alles bedaard uit.

— Wel, die salderemander! Allé, ik wil zeggen: dat beest met zijn geel dingens loopt in de kelder los rond!...

Ma kwam horen wat er gaande was. Pa kwam juist thuis en allen samen, met de bewoners van één- en twee hoog, die op ons roepen naar beneden kwamen, togen we naar de kelder om te zien waar Salamander-Kid uithing. We moesten haast maken, daar deze diertjes een grote vlugheid aan de dag leggen, als zij worden achtervolgd!

Een landschap van **RED RYDER** uit Gullegem.

De keldertrap daverde en rammelde, toen die haastige mensenhoop er af hobbelde. Wat zagen we, toen we op de «plek der misdaad» aankwamen?... In 't midden van de kelder, Pussy onze poes, zeer potsierlijk maar toch triomfantelijk met haar pootje boven op Salamander-Kid, zoals bij de catch de overwinnaar één been zet op de buik van de overwonnene!...

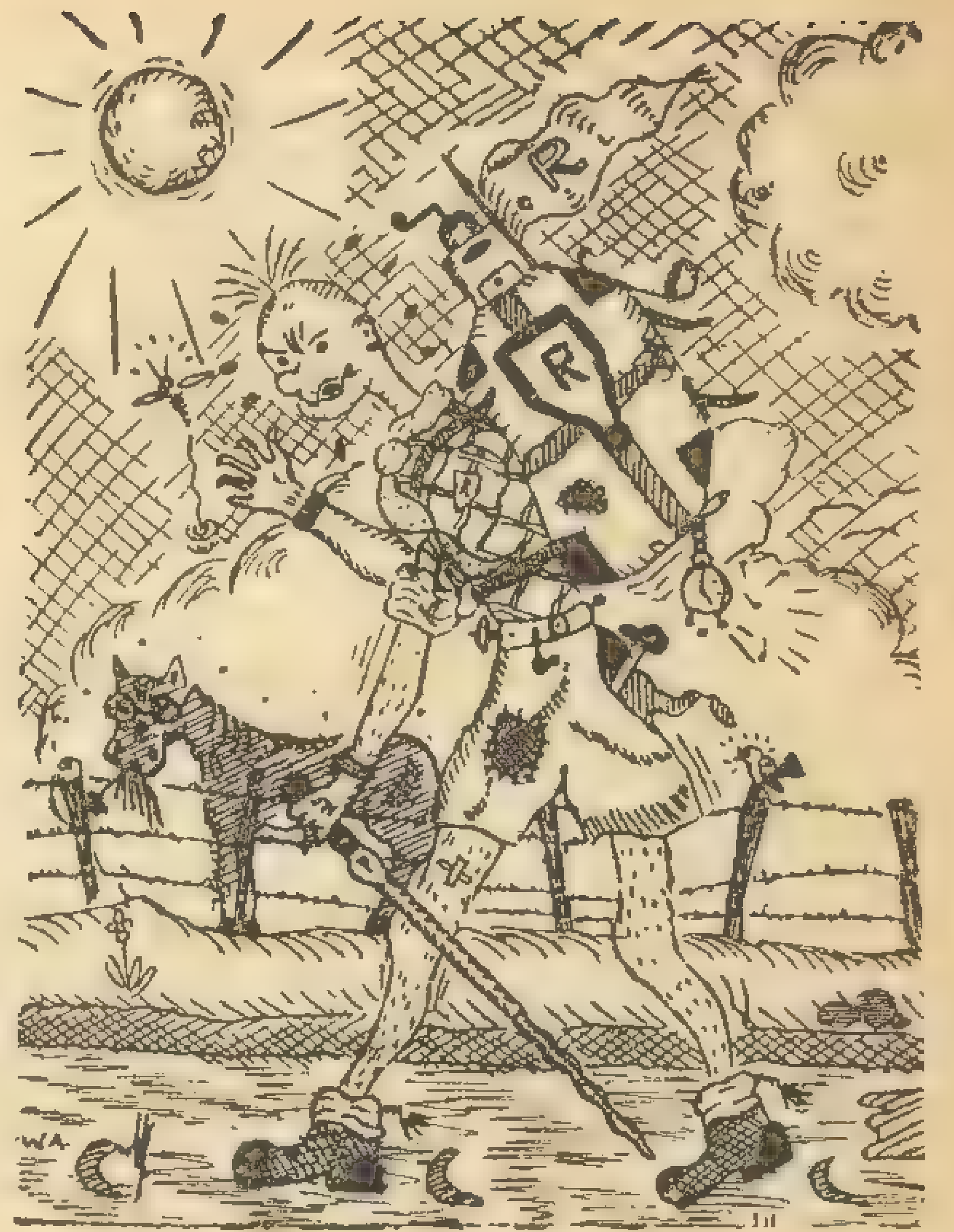
Het «beest met de geel dingens» durfde zich onder de waarschuwende blik van de groene katogen blijkbaar niet bewegen. Ma kon het zeer gemakkelijk grijpen. Samen hebben we toen een beter kistje gezocht, waar heel de zoölogie in verhuisde. Het werd beter gesloten en ik hoop nu maar, dat mijn beste Salamander-Kid zijn dutje zal doen als ieder gewoon wezen en niet als slaapwandelaar!

Laten wij, alvorens dit relaas te besluiten, hulde brengen aan de dappere Pussy Poes, die helemaal alleen, koelbloedig, de vluchteling tegenhield en hem alzo afleverde in de handen van de overheid, die hem naar veiliger oorden heeft overgebracht!

RIKKETIK 23.890 uit **Antwerpen.**

PALLIETERKEN uit Gottem begroet het eerste verschijnen van de F. T. clubkrant, het fameuze blad van onze Robbedoesrakkers in bezet Duitsland.

Ons beroemd achtsprietig Robbedoeswonder Piet Kwabbernoot! Tekenknol van **DE BRAZILIAANSE CABALLERO** van de knollenclub «Arrena» uit Leuven.

Frank ziet met genoegen, hoe zijn uitleg over Basket-Ball al vruchten oplevert! Hier volgt het wedstrijd-verslag van **DE GEMASKERDE WREKER** uit **Wilrijk** (tram 17).

ROBBEDOES B. B. C. TEGEN MORMONEN

De Folies-Skating te Antwerpen was volgelopen om de plaatselijke Basket-Ball ploeg van het «Robbedoes»-huis te kunnen toejuichen. Het spreekt vanzelf, dat heel Antwerpen bij die gelegenheid naar de Wapperstraat was getrokken.

Eerst kwamen de Mormonen op. Echt een prachtige ploeg athleten, waartegen op het eerste zicht onze jongens geen schijn van kans hadden.

En ja, toen kwamen de rood-witten op, met Kwabbernoot op kop als kapitein, gevolgd door Robbedoes, Jan Kordaat, Jefke, De Baard, de Kale, Baden-Powell en last but not least Buck Danny, die speciaal uit Amerika overgekomen was om eens op zijn Amerikaans tegen de Mormonen te spelen.

Toen de scheidsrechter het sein gaf, stelden onze jongens zich als volgt op. Twee backs Jan Kordaat en Robbedoes. Op de buitenplaatsen Jefke en De Kale, als spil fungeerde Danny.

Het begin van de match werd in een moordend tempo gespeeld. Het duurde dan ook niet lang, of de bezoekers hadden een voorsprong van 0-5. Maar toen werd bij de Ommeganck-ploeg, de opstelling gewijzigd. Kwabbernoot verving de Kale, en ging center-voor spelen. Danny verhuisde naar de buitenplaats in plaats van De Kale.

Daarna zat er schot in onze ploeg.

Keurige tekenknol van **VLIEGENDE VALK** uit Gullegem.

Tekenknol van ADJUDANT MARLOT uit Hamme.

Kwabber en Buck verzorgden zodanig hun spel dat zij weldra aan de leiding stonden met 15-13. Maar hun tegenstanders lieten zich ook niet onbetuigd. Toen de rust aanbrak, hadden zij weer de leiding verworven, al was het slechts met één puntje verschil: 26-27.

Na de rust weer een vervanging in onze ploeg. De Baard kwam op de plaats van Jefke en Baden-Powell op die van Robbedoes.

Nu gingen onze jongens er zohard op los, dat de Mormoren weldra overrompeld werden en niet meer konden tegendoelen. Maar ook onze roodwitten werden moe. Met als gevolg, dat de andere ploeg een geweldig offensief begon en een groot deel van de achterstand goed kon maken. Inmiddels waren de drie laatste minuten ingetreden en begonnen de Antwerpenaren de bal te « bevriezen ». Zo konden ze een nipte, maar mooie overwinning in de wacht slepen tegen de alom vermaarde Mormonen, die voor hun prachtig spel wel een drawn verdiend hadden.

De held van de dag was natuurlijk Kwabbernoot en Buck Danny.

DE GEMASKERDE WREKER uit **Wilrijk.**

En om de overwinningsreeks te besluiten, knolt **JOS. SL.** uit **Deurne-Noord:**

HET SPOOK VAN HET SCHIPPERSKWARTIER

Reeds dikwijls deed de mare de ronde, dat een spook bij het huis van Mie Kwakkel 's nachts vele voorbijgangers de stuipen op het lijf joeg.

Doch de redder was daar! De grrrote detective Corneel Valdood zou het zaakje opknappen.

De volgende nacht lag de beroemde man op zijn buik in de goot, wachtend op de schrik der mensheid.

Twaalf uur sloeg de klok. De deur van Mie Kwakkel ging open. Een witte gedaante kwam buiten en onze held, heel moedig, sprak:

— Handen op!

Het « spook » vluchtte naar binnen en tot grote ontsteltenis van Corneel Valdood was het spook... Mie Kwakkel in levenden lijve, slaapwandelend voor haar huis! De zaak was opgehelderd.

JOS. SL. uit **Deurne-Noord.**

Eervolle vermeldingen zijn er een massa! Voorop komt **TARZAN 27.294** uit **Erps-Kwerps,** met liefst drie opstellen en een hele serie tekenknollen. Het best geslaagd was de veel te lange nieuwjaarsbrief van P. K., maar was dit « eigen werk »? In ieder geval: hartelijk beterschap, Renaat, en voorzichtig zijn! Luister goed naar moeder. **VLIEGENDE VALK** uit **Gijzenzele:** eervolle vermelding voor twee opstelknollen. Stuur je tekeningen maar in, Jean. Maar... als ze gekleurd zijn, kunnen ze niet in de knollentuin verschijnen! Verder een eervolle vermelding voor **DE RODE PIMPERNEL** (opstel-, grap- en dichtknol), voor **BLAUWE TOEKAN 26.438,** die een goed gegeven, wat flodderig verwerkte. Ja, Hans, ook rakker **DE BRUYKER** uit **Gent** wees reeds op die « 20 » bladzijden, waar er toch 24 zijn! Of we Sjarel ook uitgelachen hebben! P. K. daarentegen vindt bescheidenheid een deugd... Nog eervolle vermeldingen voor het nageknolde werk van **DE RODE ROOS 29.379** uit **Veurne** en van **ROBINSON CRUSOE 29.352** uit **Neheim.**

In het dichterknollenperk is **DE RODE PIMPERNEL** uit **Amsterdam** niet

Herfstlandschap door PAUL D. V. uit Humbeek.

lief voor onze rakkeresjes. Luister maar! Gelukkig is het een korte pijn:

WINTER, VROUW EN MODE

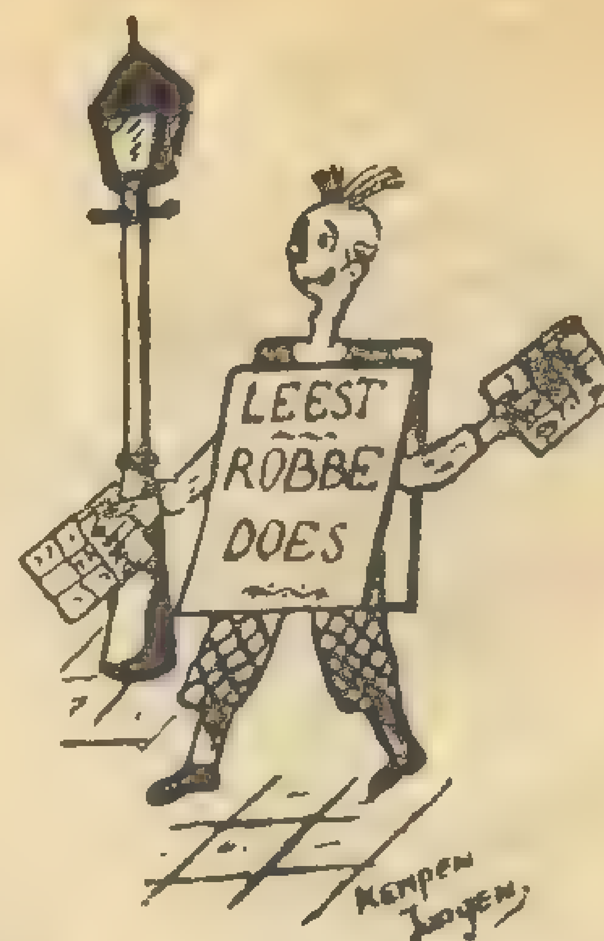
Nu Moe Natuur weer dezer dagen
Een andere kledij gaat dragen,
Volgt elke vrouw natuurlijk dra,
Dit vrouwelijke voorbeeld na!

Eervolle vermelding voor de dichtsels van **GEMASKERDE WREKER 29.845** uit **Kortrijk, WILLEM P.** uit **Aalst** en voor het nageknolde dichtje van **BILL MORE 29.309** uit **Beveren** bij **Oudenaarde.** Ook een eervolle vermelding voor de raadselknollen van **WILLY SWEATON 29.786** uit **Mol-Tuinwijk.** P. K. kende ze allemaal!

Met potlood tekenden: **GENE AUTRY** uit **Oost-Eekloo** en **HERMAN F.** uit **Hoogstraten.** Eervolle vermelding voor het werk van **D'ARTAGNAN 29.970**; het fijne, maar iets te petieterige knolletje van **ERIC DE NOORMAN** uit **St Amandsberg; OLD SUREHAND 29.976** uit **Hamont,** die bijleert; **RIK 29.858** uit **Zottegem** (niet opgeven,

Zo zag BOBBEJAAN SCHOEPEN 29.750 uit Wetteren drie bekende Driekoningen zingen.

P. K. als reclame-loper voor ons lijfblad. Tekenknol van KEMPENJONGEN 22.353 uit Mol.

Clement!); een knol van **PECCOS KID 28.843** uit **Eekloo,** waarop gezwoegd en die bijna goed is en de nagetekende ridderknol van **POESKE SCHERENS 29.606** uit **Gent.**

Daarmee zijn we voor deze keer aan het eind. Sjarel is natuurlijk een beetje beschaamd vanwege die fout op de omslag van « Robbedoes », die aan zijn waakzaam oog zolang ontsnapt is. Och, het beste paard laat wel eens een steek vallen!...

Kluiten en gieters groeten vanwege jullie tuinlui. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes. Klim maar in je penhouders!

Opperplanter SNUFFEL.

GROTER WORDEN
5 TOT 15 cm. OP ELKE LEEFTIJD
GEWAARBORGD.
KOSTELOZE INLICHTINGEN SCHRIJVEN
RENOVATION V. 21 BRUSSEL.

Na zijn zegetocht door Amerika verovert

PLEXIPEN

- 1e prijs Concours Lepine te Parijs -
ook de eerste plaats in België.

Grote inktreserve.
Volledig in onbreekbaar plexiglas, zo dop als schacht.
Metalen verstevigingsdopjes.
Inktniveau volledig zichtbaar.
Gebreveteerd systeem met zuiger. Defect uitgesloten.
Eboniet - gedeelte en pen met iridium-punt
Perfecte werking gewaarborgd.

KOSTELOOS. — Bij wijze van propaganda wordt, uitzonderlijk, aan de lezers van dit blad, die ons deze bon binnen de 10 dagen terugsturen, een bijpassende kogelpen aangeboden.

BESTELBON

Gelieve me onder remboers voor 85 fr. een « Plexipen » te laten geworden, met de bijpassende kogelpen.

Naam : ....

Adres : ....

PUBLICITAIRE DISTRIBUTIE
Plexi S. R.
Lombardstraat 72, Brussel.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik
scenario van P. DURBIN

MAAR DE CONINCK HEEFT HET GEVAAR GEZIEN. MET EEN BREED GEBAAR OPENT HIJ DE GELEDEREN...

...OM AAN BREYDEL, DIE MET DE BEENHOUWERS ACHTER IN DE STRAAT HEEFT POST GEVAT DE TOESTAND TE LATEN MERKEN.

EEN OGENBLIK MEET BREYDEL ZIJN VIJANDEN...

ALS BEZETEN SPRINGT HIJ OP EEN RUITER TOE. EERST VERBRIJZELT HIJ DE NEUSPLAAT VAN DIENS PAARD...

WAT LATER MOET DE RUITER ER ZELF AAN GELOVEN...

MAAR OP HETZELFDE OGENBLIK KWETST EEN VIJAND HEM AAN ZIJN ARM...

UITZINNIG VAN WOEDE GOOIT BREYDEL ZIJN BIJL WEG, EN SPRINGT ONDER DE SPEER VAN ZIJN VIJAND DOOR...

... EN GRIJPT DE RUITER BIJ ZIJN BEEN...

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

EEN BENDE SMOKKELAARS IS ER IN GESLAAGD LARSEN GEVANGEN TE NEMEN. ERIK WORDT DOOR EEN GEDEELTE VAN DE BENDE ACHTERVOLGD EN KEERT LANGS EEN OMWEG TERUG NAAR ZIJN KAMERAAD.

HARD TEGEN HARD!

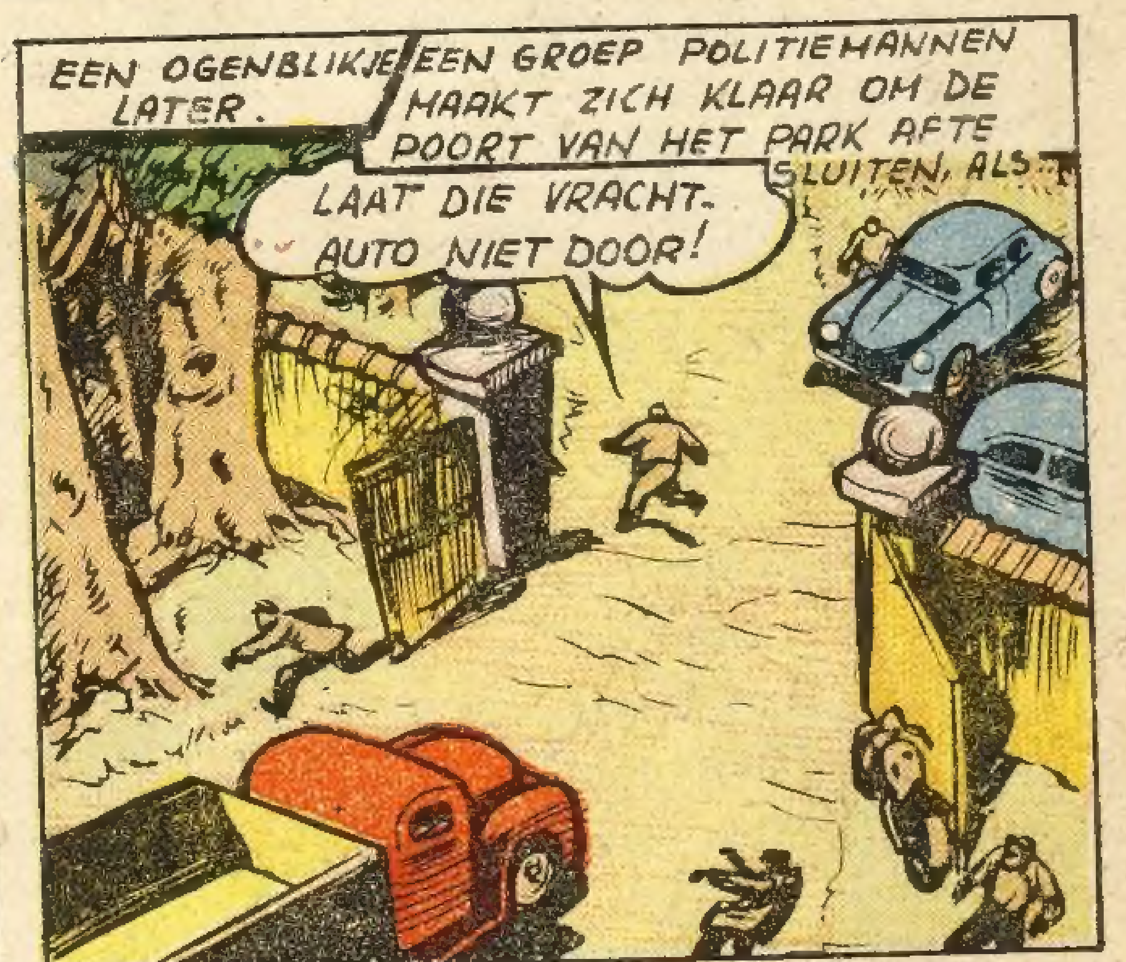

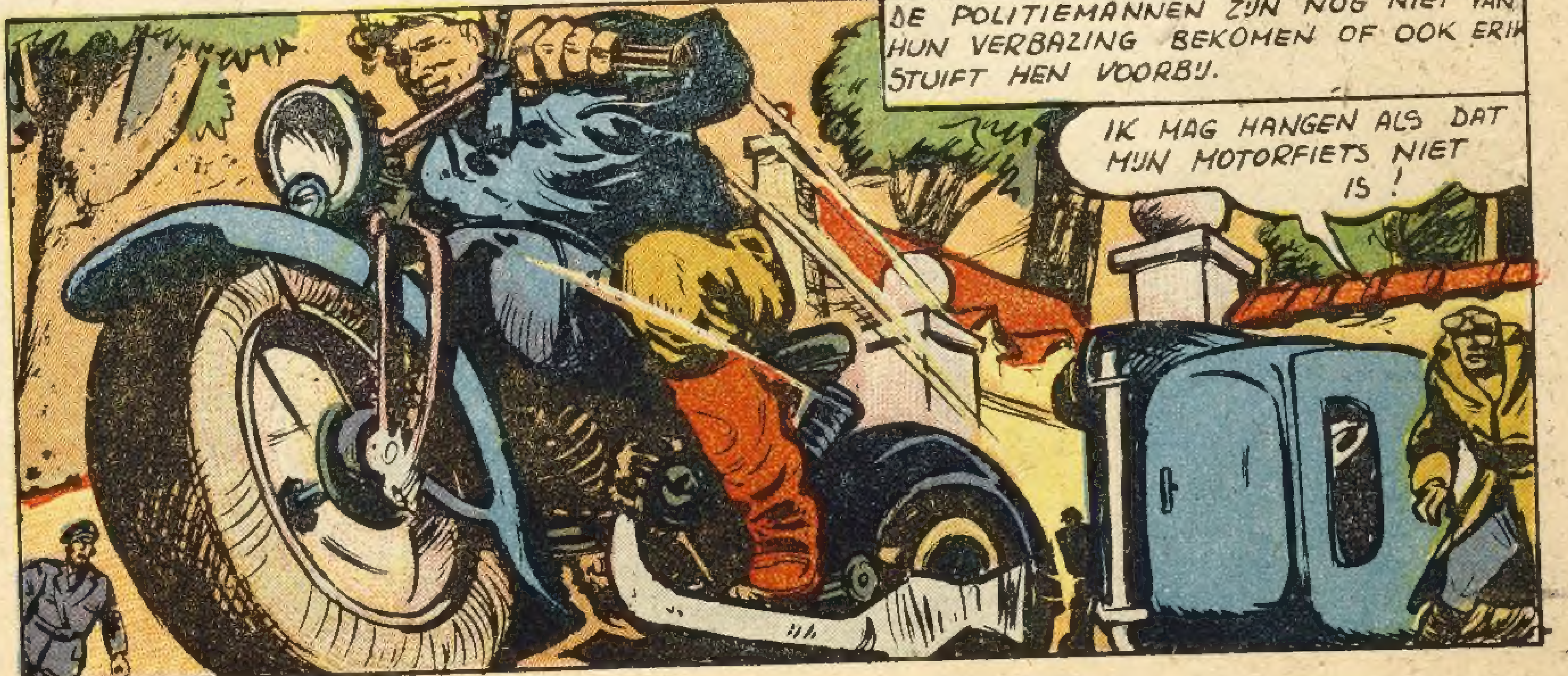

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

ONZE DRIE VRIENDEN ZIJN ER IN GESLAAGD UIT DE HANDEN DER VAT-FENH-LING TE RAKEN. ZE HEBBEN ZICH VERSCHOLEN.

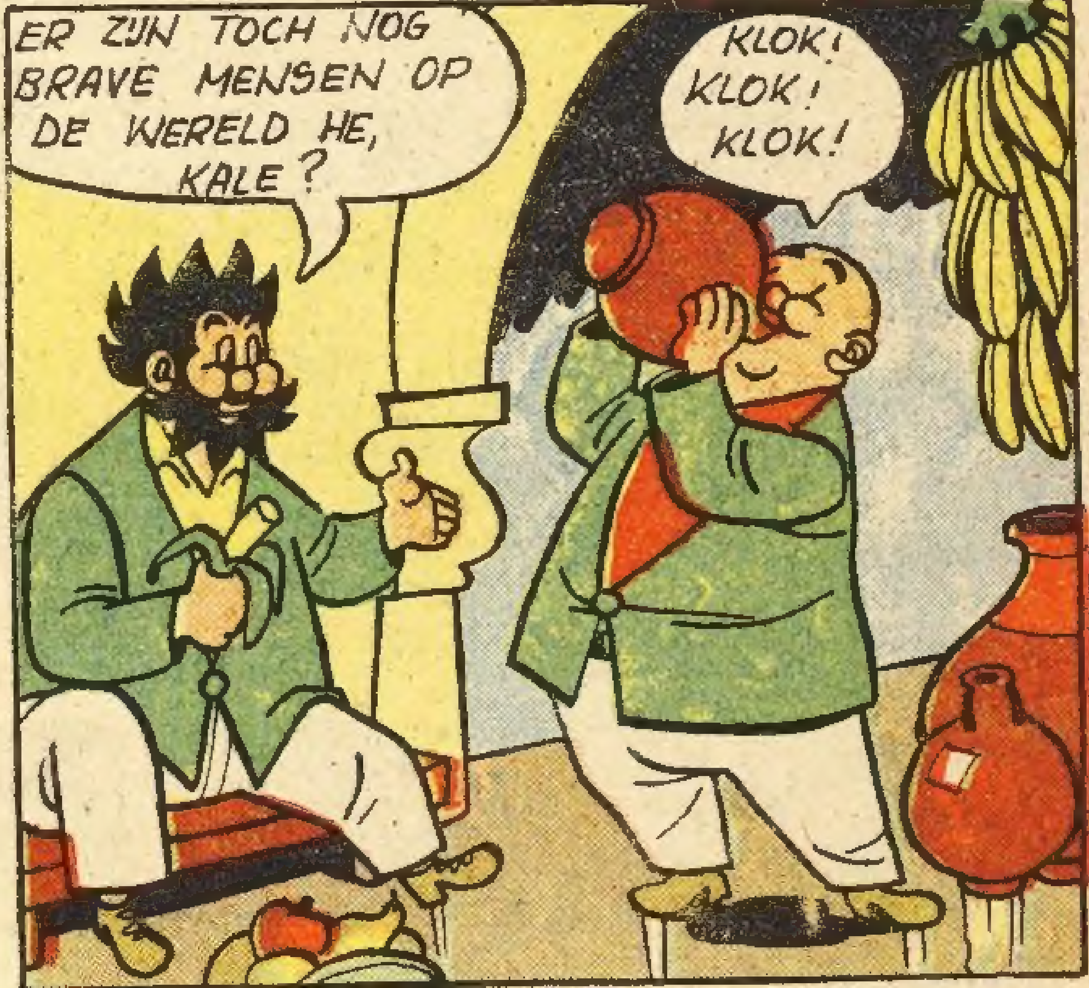

de BAARD en de KALE

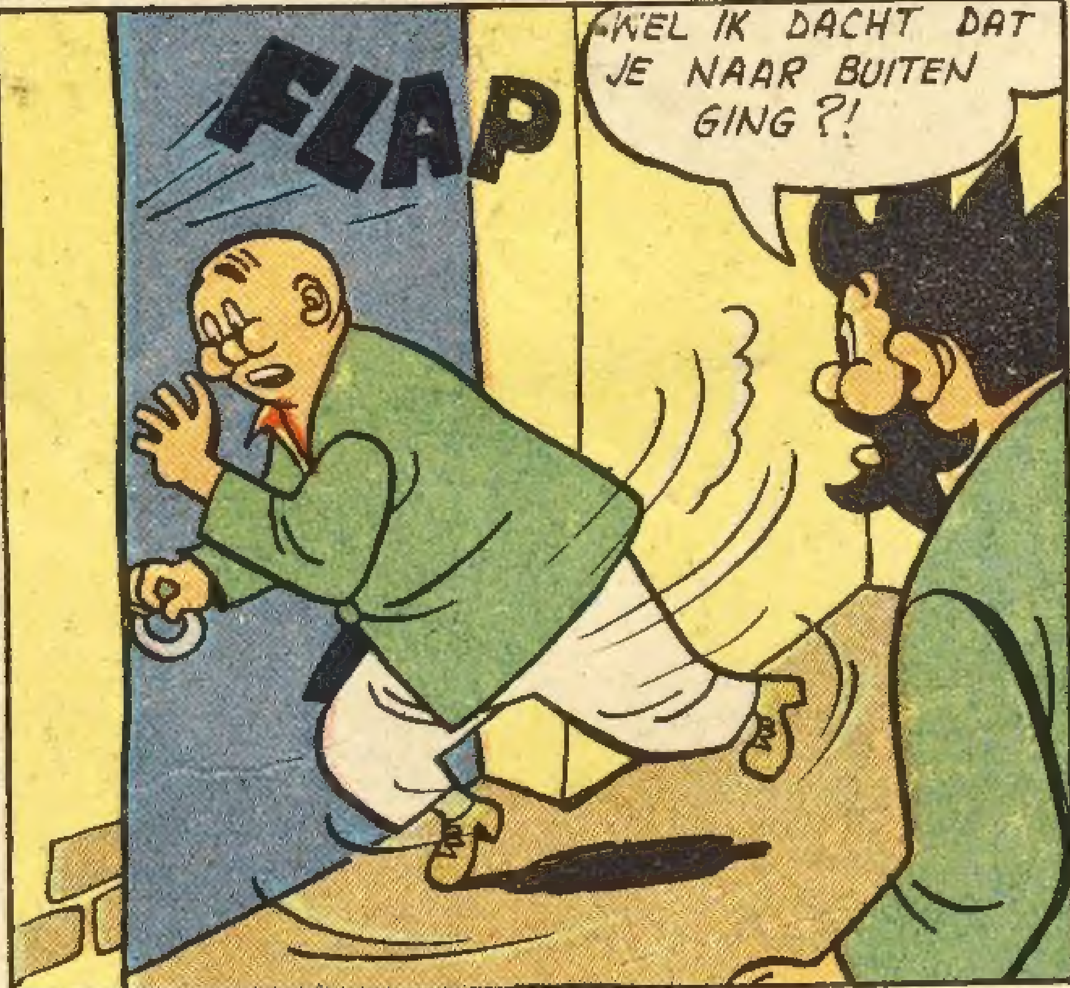

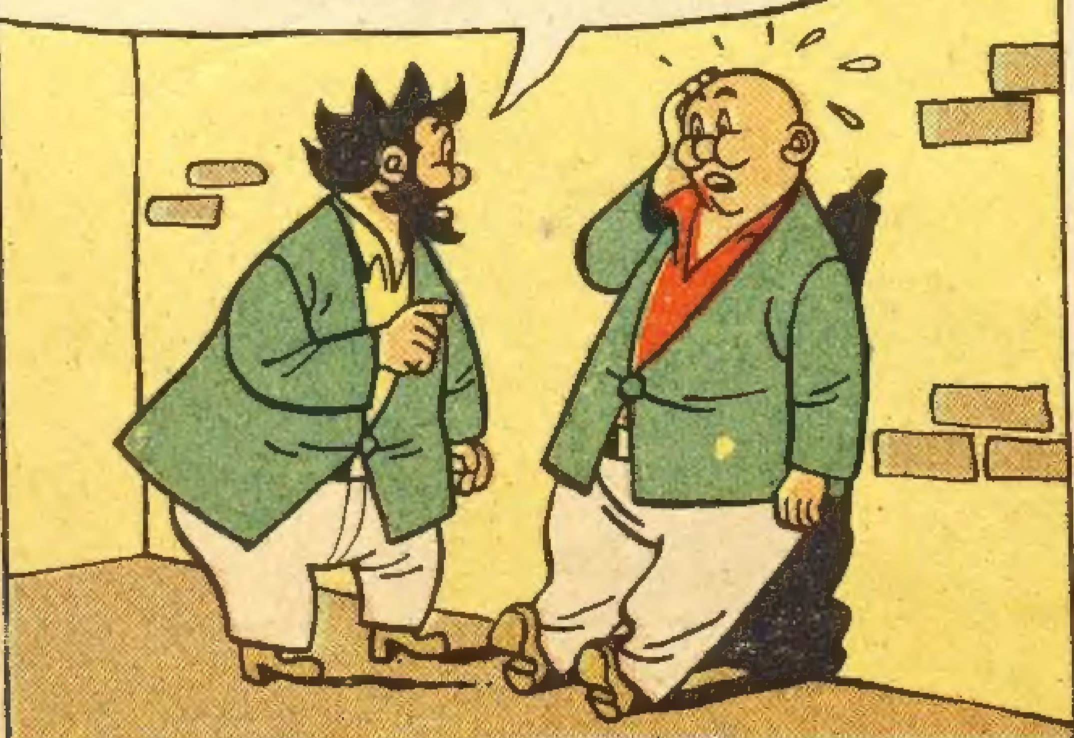

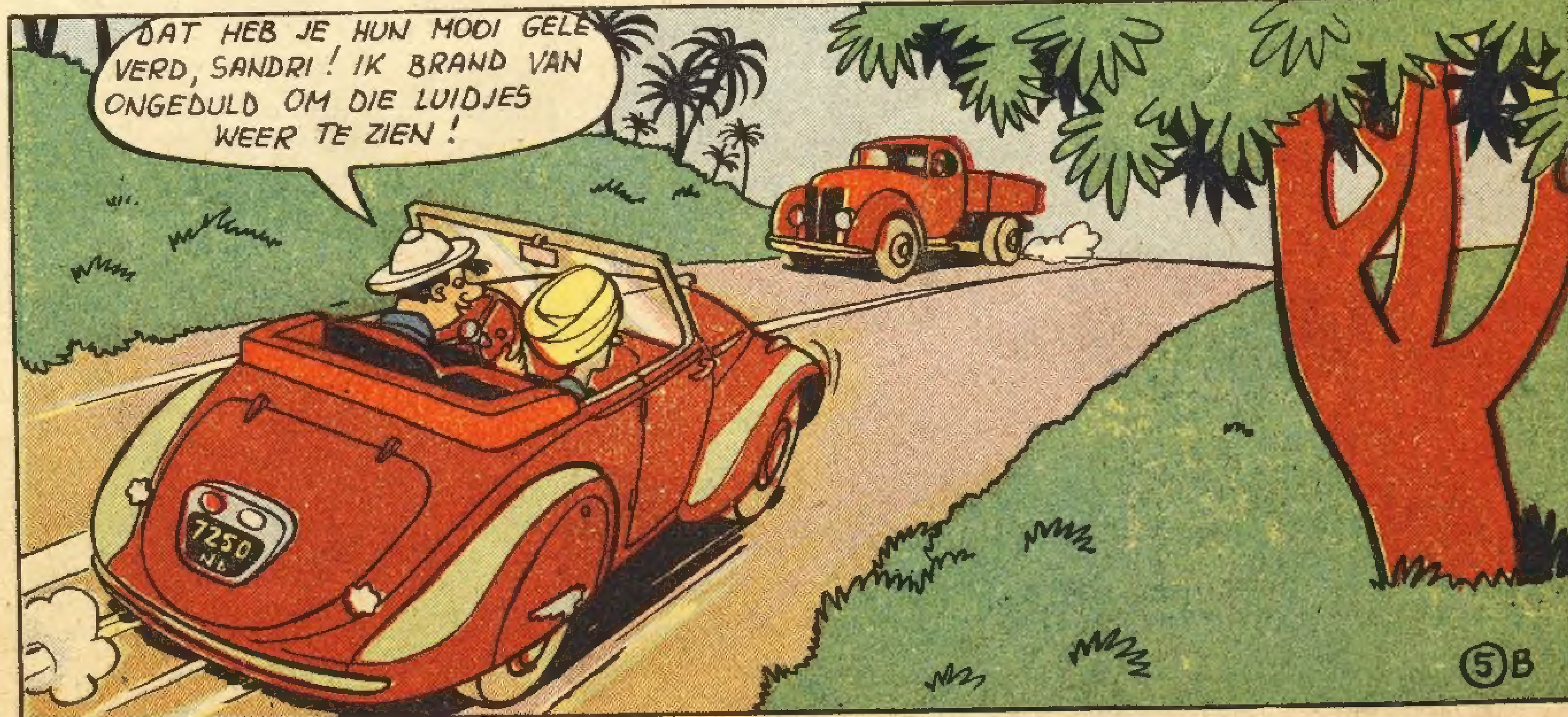

BADEN-POWELL

BIJ ZIJN AANKOMST IN ENGELAND WERD B.P. TOT KOLONEL BEVORDERD. DAARDOOR WERD HIJ DE MEERDERE VAN ZIJN ONMIDDELLIJKE CHEF, DE COMMANDANT VAN HET 13e REGIMENT HUZAREN. HIJ WERD DUS OVERGEPLAATST NAAR EEN ANDERE AFDELING, HET 5e REGIMENT DRAGONDERS.

BEETJE BIJ BEETJE VERANDERDE B.P. DE INGEKANKERDE GEWOONTEN VAN DE KAZERNE. HIJ ZORGDE ZELF VOOR HET VERMAAK VAN ZIJN SOLDATEN DOOR CLUBS, VOORSTELLINGEN EN VERZETJES VAN ALLERLEI AARD.

ZO BEWERKTE HIJ DAT HONDERDEN APATHISCHE SOLDATEN WEER EEN GEZELLIGE GROEP WERDEN EN EEN ENTHOUSIASTE FAMILIE VORMDEN. HIJ LEGDE ER ZICH SPECIAAL OP TOE OM DE MILITAIRE OPLEIDING AANTREKKELIJK TE MAKEN.

DAAR ORGANISEERDE HIJ VOOR DE EERSTE MAAL EEN SPECIALE OPLEIDING VOOR VERKENNERS.

DE BESTEN MOCHTEN DAN HET VERKENNERSKENTEKEN DRAGEN ; EEN LELIEBLOEM OP HET NOORDEN VAN HET KOMPAS.

OM HEN TE HELPEN, GAF HIJ EEN HANDBOEK UIT.

HIJ DEELDE DE MANSCHAPPEN IN IN GROEPEN VAN ZES, DIE ONAFHANKELIJK EN VERANTWOORDELIJK WAREN: DE PATROELJES ..

EEN IDEE GROEIDE!

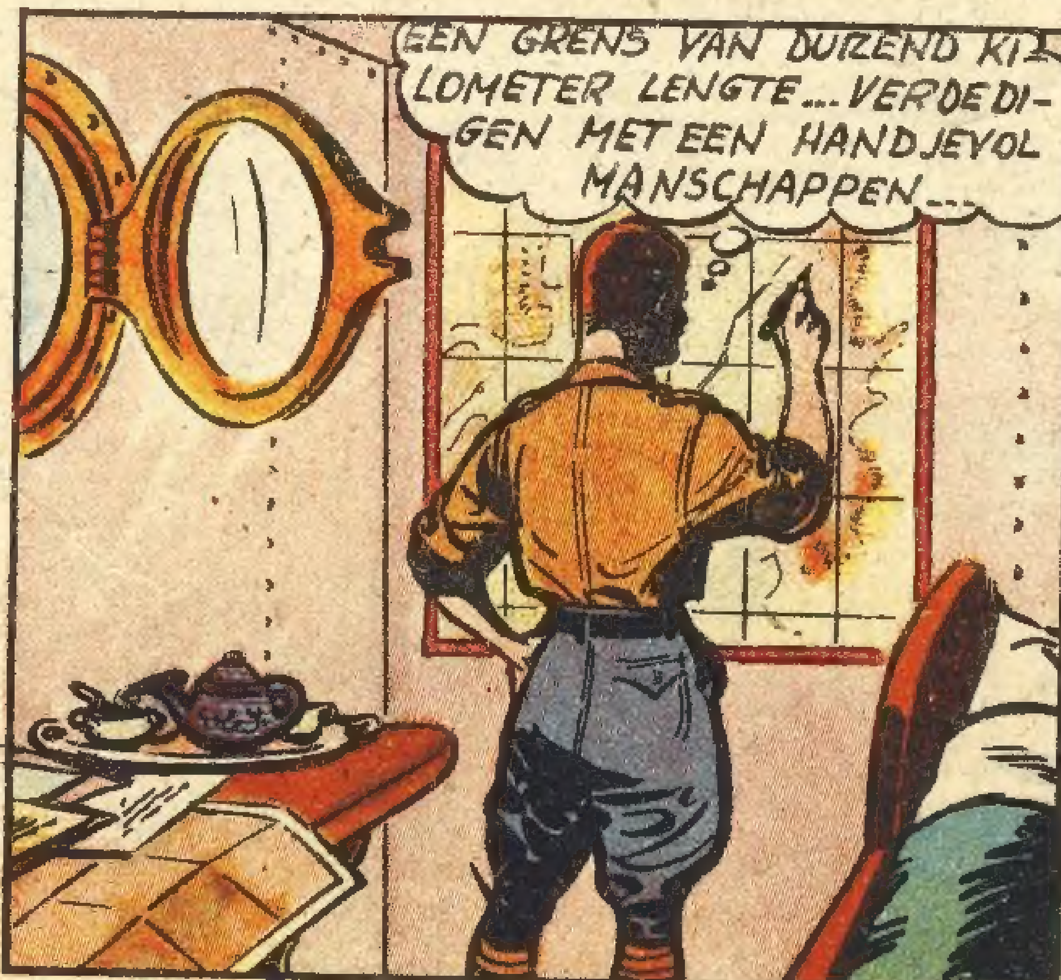

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.